

1982 மார்ச் 15]

(5) வரவு செலவுத் திட்டம் 1982-83 வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற் சாலைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 8,27,74,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.

திரு. கு.பா. பழனி பப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களின் வேலை பாதுகாப்பு ஊதிய நிர்ணயம் பற்றி நிரந்தர நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவரவர்களே, நகராட்சிகளில் பணி புரியும் நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பளு நிர்ணயிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்க சட்டமியற்றி பல மாதங்கள் கடந்தும், விதிகள் இயற்றி அமல்படுத்தாமல் காலங்கடத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1982 மார்ச் 15]

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறைந்தபட்ச சம்பளத்திட்டத்தின்கீழ் நிர்ணயிக்கப்படும் குறைந்தபட்ச கூலியை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, மாற்றி அமைக்க முடிவு செய்யக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 15,64,59,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. த. வேணுகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் கடன் முறையில் வீடுகட்டித்தருவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 15,64,59,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 15,64,59,000இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. சிவசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்பகுதிகளில் ஏழைகளுக்கு தரமான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது சம்மந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக்கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 15,64,59,000இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

1982-மார்ச் 15]

கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,16,32,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்”.

திரு. த. வேணுகோபால் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருவண்ணாமலை மற்றும் காந்தி நகர் போன்ற புதிய குடியிருப்பு பகுதிகளுக்குசாலை மற்றும் நகர்ப்புற வசதி செய்துத் தருவதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக்கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,16,32,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்.சி.த. கோணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,16,32,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. கிஷோரி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகரத்திலுள்ள குடிசைவாழ் மக்களின் நலன் கருதி தரமான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 34. நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,16,32,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதித்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது சொல்லவிரும்பினால் சொல்லலாம்.

[1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 3 மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை* அவை முன் வைத்திருக்கிறேன். அவைகளை நான் படித்ததாக குறிப்பேட்டிலே ஏற்றிக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கியதற்குப் பின்னாலே, அரசின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. டி. குலசேகர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு, தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டுவசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் தமிழகம் முன் நிலையில் இருக்கிறது என்று அண்மையிலே, அம்பத் தூரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நேரிடையாக நீதிமன்றத்திற்கு செல்லலாம் என்றும், அதுபற்றிய மசோதா ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு உள்ளதாகவும், மைய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்றும் ஒரு பொருள் பட, அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியிலே கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசின் புரட்சிகரமான சட்டத்திற்கு, மத்திய அரசிலே உள்ள ஆட்சி முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதுபோன்று சொல்வது தொழிலாளர்களை திசை திருப்புவதற்காகவும், பொதுமக்களை திசை திருப்புவதற்காகவும் வெளியிடப்பட்ட கருத்தே தவிர, தமிழக அரசு தயாரித்து அனுப்பியுள்ள மசோதாவில், தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு நேரிடையாக செல்வதற்கு வகை செய்யப்படவில்லை என்பதும், இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே ஒரு சிறு மாற்றத்தை மட்டும் செய்து, தொழிற் தகராறுகள் சம்பந்தமாக சமரச பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவது என்றும், பேச்சு வார்த்தை முடிந்ததும், அரசு அதனை பரிசீலனை செய்து, கட்டாயமாக அந்தத் தகராறை கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது என்றும் ஒரு நிலையை மட்டும் ஏற்படுத்தி, அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை அனுப்பியுள்ளார்கள்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

(முற்பகல் 11-10).

இப்போதுள்ள சட்டப்படி ஏ. ஸி. எல்., டி.ஸி.எல்., பேச்சுவார்த்தைகள் ஒரு ஆண்டிற்கு மேல் காலம் கடத்தியிருக்கிறது என்ற நிலையில் இந்தச் சட்டத்திற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

தற்போது பல பெரும் தொழில்கள் அரசு கையில் உள்ளது. பால்வளம், போக்குவரத்துக் கழகங்கள், வீட்டு வசதி வாரியம், உணவுப்பொருள் வழங்கு துறை, அரக்கோணம், சேலம் உருக்காலைகள், தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன், போன்ற நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு போதிய அளவிற்கு ஊதியம் கொடுக்க முடியவில்லை. தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க தொழிலாளர் நலத்துறை இன்று சக்தி இழந்து வருகிறது என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒப்பந்தக் கூலி முறையை ஒழிக்க இந்த அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இன்று நாட்டில் உள்ள பல தொழிற்சாலைகளில் ஒப்பந்தக் கூலியாக, கூலிகளாக, தினக் கூலிகளாக, தற்காலிகக் கூலிகளாக நியமிக்கும் அந்த முறை இருந்துவருகிறது. அண்மையில் கூட அம்பத்தூரில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியில் முதல்வர் அவர்கள் பேசும்போது முதலாளிகள் என்று யாருமே கிடையாது என்றும் நானே ஒரு தொழிலாளி என்ற பொருள் பட பேசியிருக்கிறார்கள். அவற்றின் அடிப்படையில் எடுத்துப் பார்த்தால் என்னுடைய தொகுதியில் கடந்த ஆறு மாத காலமாக ஜெயலட்சுமி மில்ஸ், ஜனார்த்தனர் மில்ஸ், ஜோதி மில்ஸ், ராமகிருஷ்ணா இன்டஸ்ட்ரிஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. அவை எந்தக் தகராறுகள் காரணமாக நிறுத்தப் பட்டிருந்தாலும் அவை ஆறுமாதங்களாக நிறுத்தப்பட்டு மூவாயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்று பட்டினியால் பசியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் என்று யாருமே கிடையாது என்று முதல்வர் அவர்கள் கூறி இருப்பதன் காரணமாக யாரை வைத்து தொழில் தகராறை முடித்துக்கொள்வது என்ற நிலை இல்லாதிருக்கிறது. எனவே இதை மாற்றியமைத்து ஒரு தொழிலாளி நீக்கப்பட்டால் உடனடியாக நேரடியாக அவர்கள் நிதிமன்றம் செல்கிறவகையில் தமிழக அரசு ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து தொழிலாளர்களைக் காப்பற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடுமையான மின்வெட்டு காரணமாக தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மின்வெட்டிற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் கிடையாது. அரசின் கொள்கையால் அல்லது திறமைகுறைவால் தொழிலாளர்கள்

[திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

[1982 மார்ச் 15]

பாதிக்கப்படும்போது, லே ஆப் காரணமாக குறைந்த ஊதியத்தைப் பெறுகிறார்கள் தொழிலாளர்கள். அந்த ஊதியக் குறைய நிறைவு செய்கிற வகையில் தொழிலாளர்களுக்கு, மின்வெட்டால் பாதிக்கப்படுகிற தொழிலாளர்களுக்கு உணவுப்பொருட்களை குறைந்த விலைக்கு, மலிவு விலைக்குக் கொடுத்து அவர்களின் நலனைப் போக்கவேண்டும்.

தனியார் துறை பேருந்துகளில் பணியாற்றுகிற ஓட்டுநர்கள் நடத்துனர்கள், மெக்கானிக்ஸ் போன்றவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளமே தருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ரூ. 120 சம்பளமும், தினசரி பாட்டா ரூ. 3 என்ற முறையில் அடிமைகளைப் போல் அவர்கள் தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். எனவே தனியார் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு, தனியார் பேருந்துகளில் பணிபுரிகிறவர்களுக்கு அரசுத் துறையில் தரப்படுகிற சம்பளவிகிதங்கள் இவர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

கோவை மாநகராட்சியில் என். ஏம். ஆர்.-ல் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் பத்தாண்டுகள் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக பணியாற்றினால்தான் அவர்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள். அதை மாற்றி ஐந்தாண்டுகள் தொடர்ச்சியாக அவர்கள் பணியாற்றினாலே அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும். அதோடு மாநகராட்சியில் காலியாகும் வேலைகளில் பதவி உயர்வு அளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு சட்டத்தை மாற்றியமைத்து பதவி உயர்வுகள் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாரம் தூக்கும் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் மிகுதியாக உள்ளார்கள். அவர்கள் அன்றாடம் கூலி செய்து அன்றாடக் கூலி பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தினமும் கூலி கிடைப்பது கிடையாது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட வயது வரைதான் உடல் உழைப்பை மேற்கொள்ள முடியும். எனவே அதை மனதில் கொண்டு அவர்கள் பணியாற்றுகிற கடைகளிலானாலும் சரி அல்லது தொழிற்சாலைகளிலானாலும் சரி அவர்களை நிரந்தரமாக்க இந்த அரசு ஒரு புதிய சட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி, அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வசதி போன்றவற்றில் முன் உரிமை அளிக்கிற விதத்தில் ஒரு புதிய சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரம் தூக்கும் பணியாளர்கள், பணியாற்றும் போது இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு மீனவர்கள், மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போன்று ரூ. 10,000 கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

விழுப்புரத்தில் உள்ள வனஸ்பதி நிறுவனத்தில் அங்கு பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு வசதிகள் இல்லாததோடு, குறைந்த ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் வழங்கும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங் ளில் பல முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. வேலை வாங்கித் தருகிறோம் என்று பல புரோக்கர்கள் உலாவிக் கொண்டு ஏழை எளிய மக்களிடம் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு துப்பறியும் நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அங்கே வேலைவாய்ப்பு தருவதிலே உள்ள குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவர் ஒருமுறை பதிவு செய்தால், 9 ஆண்டு காலம் 8 ஆண்டு காலம் கழித்து, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் துறையின் மூலமாக ஒரு இன்டர்வியூ கிடைக்கிறது. அவர்கள் வருஷா வருஷம் சென்று, அவர்களுடைய கார்டுகளை பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை உள்ளது. மற்ற மாநிலங்களிலே 2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்ற நிலை உள்ளது. எனவே, நமது தமிழகத்திலே 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சென்று பதிவு செய்தால் போதுமென்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை, கோவை, ஈரோடு போன்ற நகரங்களிலே குடிதண்ணீர் பஞ்சம் கடுமையாக உள்ளது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் தரப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட, தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. உணவு இல்லாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம்; தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்கப்படவில்லை. பல்வேறு முறைகேடுகள் உள்ளன. பெரிய நகரங்களிலே உள்ள ஓட்டல்களிலும், பெரிய பணக்காரர்களும் அரசுக்குத் தெரியாமல் மோட்டார்கள்வைத்து குடிநீரை நிறைய எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். பொதுமக்களுக்கு போட்டிருக்கின்ற பைப்புகளிலிருந்து அவர்கள் சட்ட விரோதமாக தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வது நடந்து வருகிறது; இதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருந்து வருகிறார்கள்.

தமிழக வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கமே நடுத்தர, ஏழை எளிய மக்கள், வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றையதினம் கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களிலே வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீடுகளிலே பிற மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களும், வேறு மொழிப் பேசக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்களே தவிர, தமிழர்கள் அந்த வீடுகளில் குடியிருக்கவில்லை. எனவே, ஒரு குழுவை அமைத்து, இத்தகைய குறைகளைப் போக்க வேண்டும்; பினாமியாக இருப்பவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேற்கொண்டு வீடுகள் கட்டும்போது, தமிழர்களுக்கு

[திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

[1982 மார்ச் 15]

முன்னுரிமை கொடுத்து உதவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தவிர, குலுக்கல் முறையில் வீடுகள் ஒதுக்கப்படுவதால், அந்த முறையில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக, சில பணக்கார முதலாளிகள், பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடாகப் போட்டு, பல பெயர்களில் விண்ணப்பங்களைப் போட்டு, வீடுகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். வீட்டு வசதி வாரியம் இன்றைக்கு பொதுமக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் இயங்கவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மின்வாரியத் தொழிலாளர்கள். கிராமப்புறங்களில் வேலை செய்கிறார்கள் அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. கிராமங்களிலே, அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதே போல் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளுக்கும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் இந்த அரசு மனதிலே கொண்டு, அதையும் அவர்களுக்கு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு மனை எல்லாம், கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்றும், அப்படி வழங்கப்பட்ட மனைகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கும், பொருளாதாரத்திலே நலிந்த பிரிவினருக்கு வீடுகளை ஏற்படுத்தித் தருவதிலும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு, செயல்மையாக செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில், நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாநகராட்சி, நகராட்சி, பேரூராட்சி போன்றவைகளுக்கு ஒட்டியிருக்கின்ற நிலங்களை சமூகத்திலே சில வசதி படைத்தவர்கள், பெரிய மனிதர்கள் அந்த நிலங்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, பதிவு இல்லாமல், ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டு, 2 ஆண்டுகளுக்கு, 3 ஆண்டுகளுக்கு அதை விற்காமல், பின்னர் அவர்களாகவே ஒரு விலையை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, குறிப்பாக ஒரு சதுர அடி ரூ. 50, ரூ. 60 என்று அவர்கள் விலை வைத்துக் கொண்டு, மற்றவர்கள், சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள் வாங்க முடியாத ஒரு விலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குட்டி ஜமீன்தார்கள் இன்றைக்கு மாநகராட்சி, நகராட்சி போன்ற பகுதிகளில் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. எம். சின்னசாமி]

(முற்பகல் 11-20)

ஆகவே நகராட்சி, மாநகராட்சி, பேரூராட்சி போன்ற பகுதிகளில் குறைந்தது ஒரு கிலோ மீட்டர், இரண்டு கிலோமீட்டர் வரை அரசு நிலங்களை முன்னதாக கையகப்படுத்தி பிளாமி தாரர்கள் ஏழை, எளியவர்களை நசுக்கிவிடுகிற போக்கினை தடுக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அவர்கள் அந்த நிலங்களை வாங்கிக்கொண்டு டவுன் பிளானிங் சட்டத்தை மதிக்காமல் ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டு என்று வைத்துக் கொண்டு விட்டு பிறகு மற்றவர்களுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். பின்னால் வீடு கட்டுகிறவர்கள் விழுமுறைகள் கடைபிடிக்க படாமல், ரோடுகள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்றவற்றிற்கு இடம் ஒதுக்கப்படாமல் கட்டி விடுகிறார்கள். அவர்களும் இதனால் சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள். கரூர் தொகுதியை பொறுத்தவரையில் கரூர் நகராட்சியிலே சென்ற தடவை ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி, ஏன் ரோடுகள் போடவில்லை என்று கேட்டால், அந்த ரோடுகள் 10 ஆண்டு காலமாக நகராட்சிக்கு ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்று ரெக்கார்டுகளிலே தெரிகிறது. நிலத்தை விற்றவர்கள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். பொதுவான ரோடுகளை ஒப்படைப்பதில்லை. இதன் காரணமாக நகராட்சிகள் ரோடு, பாதாள சாக்கடை போன்ற வசதிகளை செய்து தரமுடியாமல் இருக்கின்றன. நகராட்சிகள் மக்களுக்கு எந்த வசதியும் செய்யவில்லை என்று நகராட்சியை மக்கள் திட்டுகிற நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. விதிகளுக்கு உட்படாமல் வீடுகளை கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியாது என்பது போன்ற உத்தரவை போட்டு டவுன் பிளானிங் விதிகளை மக்கள் கடைபிடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கம் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 4,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்து வீடுகளை கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது. கிராமப்புற கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டு காலமாக மனுக்கள் தேங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதி திராவிட மக்கள் பத்து தடவைகள் நடந்தும் கூட கடன் கிடைக்காத நிலை இருந்து வருகிறது. அதிகாரிகளை கேட்டால் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தின் மூலமாக மனு செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு காலக்கெடுவை நிர்ணயித்து அந்த மனுக்களை பைசல் செய்து அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அப்போது தான் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் உருவாக்கியதற்கான நோக்கமே நிறைவேறும்.

அதேபோல கூட்டுறவு அடமான சங்கத்தின் மூலம் 40 ஆயிரம் ரூபாய் நகரப் பகுதிகளிலே கடன் கொடுக்கிறோம். வீடுகட்டுகிற மெட்டிரியல்ஸ், தளவாடச் சாமான்கள் அதிகமாக விலை உயர்ந்

[திரு. எம். சின்னசாமி]

[1982 மார்ச் 1]

திருப்பதால் 40 ஆயிரம் ரூபாய் என்பது போதாது. ஆகவே, இதை சற்று உயர்த்தித் தருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தை பொறுத்தவரையில் சென்னை நகரில் மட்டும் செயல்படுவதாக மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி, சேலம், தஞ்சாவூர், போன்ற இடங்களில் செயல்படுகிறது. இதை தாலுக்கா மட்டத்திலே அந்த பணியினை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளும் போது புதிய குடிசைகள் அங்கே உருவாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கருர் தொகுதியில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் ஒரு திட்டம் அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இரண்டு இடங்கள் மாற்றி அது மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த திட்டம் கால தாமதமாகிறதோ என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். கருரைப் பொறுத்தவரையில் சென்னைக்கு அடுத்த படியாக வீட்டு மனைகள் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறது. சாதாரண மக்கள் மனை வாங்கி வீடு கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கருர் பகுதிக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் இருக்கிற திட்டத்தை வேகமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நேரடியாகக் கூட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

மராட்டிய மாநிலத்திலே உள்ளதுபோன்று வீடுகள் கட்டும் அப்பார்ட்மெண்ட் சிஸ்டத்தை தமிழ்நாட்டிலேயும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே அந்தக் குழுவை அழைத்துக்கொண்டு மராட்டிய மாநிலத்திற்குப் போய் அங்கே இருக்கின்ற அந்தத் திட்டங்கள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன, அந்தச் சட்டங்கள் எவ்வாறு இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதனையெல்லாம் பார்த்து ஆலோசனை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டடத் தொழிலாளர்கள் இறந்து போனால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு அதிலே தாமதப்படுத்தினால் இங்கே கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயாராக இருப்பதாக சொன்னார்கள்., அதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. எம். சின்னசாமி]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் — தலைமை.)

கல் உடைக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு திடீரென்று விபத்து ஏற்பட்டாலோ அல்லது இழப்பு ஏற்பட்டாலோ அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் செய்ய சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

கருநிலை பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி, தொழிலாளர் நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் தட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் தொழிலாளர் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய அரசு சட்டம் கொண்டு வந்தது. ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் படைத்தவர் தான்— அந்தச் சட்டங்கள் அமலாக்கப்படுகிறதா என்றால் தமிழகத்திலே குறிப்பாக கிழக்குத் தஞ்சை, சிதம்பரம் போன்ற பகுதிகளைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலேயும் அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதனால் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள அறியாமையில் வாழ்கின்ற மக்கள், வறுமையில் வாழுகின்ற மக்கள் இவர்களுையெல்லாம் சமூக விரோத சக்திகள் தூண்டிவிட்டு அரசாங்கத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் எதிராக அமைதியைக் குலைக்கிற வகையிலே நிலைமைகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும் என்று நம்புகிறேன். அப்படி தெரிந்திருந்தம்கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குறைந்த பட்ச கூலி கட்டாயமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று வாக்குறுதி இங்கே கொடுத்தார்கள், அதைப்போலவே அமைச்சர் அவர்களும் அது நிறைவேற்றப்படும் என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்கள், ஆனால் இரண்டாண்டு காலமாகியும்கூட அந்த சட்டத்தை அமல்படுத்தவில்லை, வட்ட ரீதியாக மாவட்ட ரீதியாக தகுந்த அலுவலர்களை அதற்காகப் போட வில்லை, அப்படி அமைக்காததால் இங்கே நாம் எத்தனை பேசினாலும் அரசாங்கச் சார்பிலே உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டாலும் ஏதோ மாமன்றத்திலே சொல்வதற்காக, அரசியல் ரீதியாக ஒரு வாக்குவாதத்திற்காக பதில் சொல்லுவதாகத்தான் நான் நினைக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக மின்சார இலாகாவைத்தவிர, வேறு எந்த இலாகாவும் அமைச்சர்கள் இங்கே பேசுகிறார்கள், பேசப்பட்ட விஷயங்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதை மன்ற

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1982 மார்ச் 15]

உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன். கடந்த காலத்திலே பல உறுதிமொழிகள் இங்கே அமைச்சர்களால் கொடுக்கப்பட்டன, அந்த உறுதிமொழிகள் என்ன ஆயிற்று என்று மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவில்லை. வேறு இலாக்காக்கள் செய்வதில்லை, நான் அமைச்சர் அவர்களை மட்டும் குற்றம் சாட்டவில்லை. வருங்காலத்திலாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லட்சக்கணக்காக இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் இல்லை, வீட்டுமனைகள் இல்லை, தமிழ்நாட்டில் வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற குறிப்பிலே 2 ஆவது பக்கத்திலே மத்திய அரசு சொல்லியதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் 20 அம்சத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே முதலில் “வீட்டு மனையில்லாத கிராமக் குடும்பங்களுக்கு மனை வழங்குதல் மற்றும் அவர்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டுதல்” என்று இருக்கிறது கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்பதை எனக்கு தெரிந்த அளவில் நான் சொல்கிறேன். எவ்வளவு வந்தது, எத்தனை பேர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று குறிப்பிலே காட்டப்படவில்லை. அதைப்போலவே இரண்டாவது “குடிசைப் பகுதிகள் சுற்றுப்புறத்தை மேம்பாடுசெய்தல்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-30]

குடிசைப் பகுதிகள் வாழும் மக்களில் இரு பகுதியினர்களாக இருக்கிறார்கள். 80 ஆண்டுகள், 100 ஆண்டுகள் என்று நீண்ட காலமாக அங்கே இருக்கிறார்கள். நான் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேத்துப் பட்டு, பெரியமேடு, கே. எம். கார்டன் இதுபோன்ற இடங்களிலும், வரதராஜபுரம் நமச்சிவாயபுரம் போன்ற இடங்களிலும் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். காமராஜ் காலத்தில் நமச்சிவாயபுரத்திற்கும், சேத்தப்பட்டு பகுதியிலுள்ள பிருந்தாவனம் என்ற இடத்திற்கும் அவர்களுக்கு இலவசமாக மனையையும் கொடுத்து கூட்டுடவு மூலம் கடனும் வழங்கி அவர்கள் நல்ல முறையில் வீடு கட்டி வாழ்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே அவசியமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் நான் முதலமைச்சரவர்களைப் பார்த்தேன், ரெவினயூ அமைச்சர்வர்களைப் பார்த்தேன்; தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடத்திலேயும் நான் பலமுறை இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். 80 ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலாக அவர்கள் வாழ்ந்து வரும் பகுதியைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கருணையோடு நினைத்துப் பார்த்து நீங்கள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறுவீர்களேயானால் நீங்களே எடுத்துக்கொண்டு கட்டிக் கொடுப்பதிலேயும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது என்ன நிலைமை என்றால் நமச்சிவாயபுரம் போன்ற இடங்களில் சேத்துப்பட்டிலுள்ள சிவராஜ் நகர் போன்ற இடங்களில் உள்ள

1982 மார்ச் 15] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

மக்கள் 1,300 ரூபாய் அல்லது 1,400 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் காலி செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, நீங்கள் வீடு கட்டிக் கொடுத்து அதற்கு வாடகை கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்களை நீங்கள் கேட்பதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. அவர்களுக்கு சர்க்கார் வீடு கட்டிக்கொடுத்திருந்தால் அதற்கான வாடகை கேட்கும்பொழுது கொடுக்கப்படத்தான் வேண்டும்; அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் வீடும் கட்டிக்கொடுக்காமல், அங்கே 80 வருஷங்களாகக் குடியிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அநீதியான முறையில், அவர்கள் மேல் இரக்கமற்ற நிலையில் அரசு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், செக்கரட்டேரியட் காலனி என்று 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகின்ற அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு அந்த இடம் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் அப்படிச் சம்பாதிக்கின்றவர்களுக்கு அந்த இடத்தை இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிற பொழுது வசதியற்ற மக்கள், 80 வருடங்களாக அந்த இடத்திலே குடியிருந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் என்று அரசாங்கக் கணக்கிலேயே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அந்த மக்களுக்கு முதலமைச்சரவர்களோ அல்லது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களோ இதுவொரு பாலிசி மேட்டராக இருந்தாலும் வருங்காலத்தில் கவனித்து அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இப்பொழுது நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

3,750 ரூபாயிலிருந்து 4,000 ரூபாய் கிராமப்புற வீட்டு வசதிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கேள்வி நேரத்தில் சொல்லும்பொழுது 50 பர்சென்டுக்கு மேல் ஏன் 60 பர்சென்டாக ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு இந்த வீட்டைக் கொடுத்தோம் என்று மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றை அவர்கள் மறந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 4,000 ரூபாயை ஒரே முறையில் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அமைச்சரவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடுதான் சொன்னார்கள். ஒரே நேரத்தில் கொடுத்தால் செலவழித்து விடுவார்கள், ஆகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் ஆனால் இரண்டு, இரண்டரை ஆண்டுகளாகியும் மண்ணால் கட்டப்பட்ட சுவர் இடிந்து, இருந்த வீட்டையும் இழந்து உங்களிடத்தில் கடனை வாங்கி அதையும் அடைக்க முடியாமல் வீடும் இல்லாத அவல நிலைமை இருக்கிறது. ஆயினும் இந்தக் காலத்

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1982 மார்ச் 15]

தில் 4,000 ரூபாய்க்கு வீடு கட்ட முடியவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லும்பொழுது சொல்கிறார்கள், எல்லோரும் ஏழைகள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் எல்லோரும் ஏழைகள் என்பதால் வருத்தப்படவில்லை. எல்லா ஏழைகளுக்கும் செய்வதற்கு நம்மிடம் பணம் இல்லை என்றாலும், கான்ஸ்டிடியூஷன் சேஃப்கார்டு என்று சொல்லி அவர்களது மேம்பாட்டுக் காகச் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எந்த இனம், எந்த ஜாதி என்று நான் கவலைப்படவில்லை. நான் ஒரு பார்லிமென்ட் குழுவிற்குத் தலைவராகயிருந்தபொழுது தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருந்தபொழுது ஒரு வரம்புக்கு மீறியே கூட எழுதியிருக்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகத் தனிப் பள்ளிக் கூடங்கள், தனி வீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்று செய்து விட்டோம் என்றாலும் பிராமணர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதைப்போல அத்தனை வசதிகளும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று 1969 ஆம் ஆண்டிலே நான் என்னுடைய ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது முதலமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய கடமைக்காகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், நான் அதில் ஒன்றும் சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால் சமீப காலமாக இம்மக்களுக்கு உங்களால் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. வீடுகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது; காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வீடுகள் கட்டப்பட்டன. ஆனால் இரண்டாண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் ஒரு வீடுகூட ஆதிதிராவிட மக்களுக்காகச் செய்யவில்லை. அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கடனில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியுமா? அந்தக் கடனை எப்படி அவர்கள் திருப்பிக் கட்ட முடியும்? அந்த வீட்டிலே தானும் தன்னுடைய பிள்ளைகளும் கூடி வாழ முடியுமா என்பதைப் புரிந்த அந்த அறிவுள்ள மக்கள், சரமர்த்தியம் உள்ள மக்களாக இருப்பதால் இந்தக் கடனுக்கே அவர்கள் வரவில்லை. இந்தக் கடன் ஏதாவது கிடைத்தால், பனை ஓலையிலே வாழ்கின்ற நாம் நல்ல வீடு கட்டக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள். கும்பகோணம் தாலுகா, சிதம்பரம் தாலுகா, சேலம் போன்ற இடங்களிலே $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலமாகியும் கூட அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, சங்கங்கள் அமைத்துச் செய்வதே ரூ. 5, ரூ. 10 வாங்குவதற்குப் பதிலாக ரூ. 20 வாங்கி, ரூ. 5-க்கு ரசீது கொடுக்கப்படுகிற அவல நிலை இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் எழுதியும் இந்தக் கிராம வீடு கட்டும் கிட்டத்திலே இந்த அவல நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், சேலத்திலே, ஒரு தனியார் மாக்னசைட் கம்பெனி. 28—11—1972-ல் தமிழக அரசு அவர்கள் சரியாக நடத்தவில்லை என்று எடுத்துச் சமீப, 1979 ஆம் வருஷத்திலே நாம் கார்ப்ப

1982 மார்ச் 15] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

ரேஷன் மூலமாக அதை எடுத்தோம். ஆனால் அப்படி எடுத்தும், கிட்டத்தட்ட ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், தனியார் துறையிலே அந்தக் கம்பெனியிலே இருந்தவர்கள், தங்களுடைய தொழிலிலே ஈடுபடமுடியாமல், 6—5—1981-ல் டெல்லியிலே, லேபர் கமிஷனர் மூலம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டும் இன்றளவு வரையிலும் அந்த அவல நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். ஆகவே, இன்னும் 2 நிமிடங்கள் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

மேலும், லேபர் கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால், தொழிலாளர்கள் மிகவும் அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதாவது, ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் வருகின்றபோது, போதுமான அதிகாரிகளை, நம் அரசாங்கம் நியமிக்க தவறி இருக்கிற காரணத்தினால், அந்த வழக்குகள் எல்லாம் உடனடியாகப் பைசல் செய்யப் படுவதில்லை. அது மட்டுமல்ல, லேபர் கமிஷனர், டெப்புட்டி கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகள் சில காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்தால் கூட, அவர்களுக்குப் போதுமான உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்கள் நல்லபடியாக அந்தப் பணியைச் செய்ய முடியவில்லை. சரியாகச் செய்கின்றவர்களுக்கு ஊக்கமும் கொடுக்கவில்லை. போதுமான அதிகாரிகளும் நியமிக்கவில்லை. வந்த அதிகாரிகளுக்கு உத்தியோக உயர்வும் கொடுக்கவில்லை. அதிகப் படியான வழக்குகளும் வந்தபடியாக இருக்கின்றன. ஆகவே, போதுமான அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும்; அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனித்தாலொழிய அவர்களால் நீதி வழங்க முடியவில்லை. அவர்களும் மனிதர்கள்தான். ஆகவே, அவர்களுடைய எண்ணங்களைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

மேலும் குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு வாரியம் போன்றவைகளிலே பணி செய்கின்றவர்களுக்கும் போதுமான உத்தியோக உயர்வு இல்லை. பணிசெய்கின்றவர்களுக்கு நல்லநிலைமையை உருவாக்கினால்தான் அவர்களது பணிகளும் நல்ல நிலைமையை உண்டாக்கும் நிலைமை உருவாகும்.

கட்டிடம் கட்டும் தொழிலாளி, பாரம் சுமக்கும் தொழிலாளி, இவர்களுக்குக் கூலிப் பாதுகாப்புச் சட்டமும் இல்லை, வீட்டு வசதியும் இல்லை. அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்ட், கிராஜுவீட்டி இல்லை. அதனால் அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அரசைச் சொல்லிக் கொண்டு காலம் கடத்துவதாலே பயனில்லை.

மேலும் தொழில் நிறுவனங்களிலே, பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிற நிலைகளைப் பார்ப்பதில்லை. டோக்கன்களை எண்ணுவதில்லை, சுகாதாரத்தைக் கவனிப்பதில்லை, அங்கு

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1982 மார்ச் 15]

சரியான செக்கிங் செய்வதில்லை. ஆகவே, தொழிற்சாலைகளுக்கு வருகின்ற பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் கடமைகளிலே தவறியதோடு மட்டுமல்லாமல், காண்ட்ராக்ட் முறையிலே மறை முகமாக அவர்களுக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கிற அவல நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுச் துறையிலே வீடு கட்டுகின்ற நிலைமை இருக்கும்போது, காந்தி கஸ்தூரிபா (மணியடிக்கப் பெற்றது) ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு, 15 வருடமாக, ரூ. 17,000 கோவாப்பரேடிவ் பாங்கிலே வைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு இன்னும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், எம். எம். டி. ஏ. கூட்டத்தில் அரும்பாக்கம், வில்லிவாக்கம், கொடுங்கையூர், மணலி போன்ற இடங்களிலே அலாட் செய்யும்போது, குறிப்பிட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 5 கடைகள் இருந்தன. அந்த 5 கடைகளில் ஒன்றை, அப்பிரிவினருக்குச் கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். அமைச்சர் நிச்சயமாக கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார். தொழில் துறையில் அவர்கள் முன்னுக்கு வர அது உதவும், கொடுங்கள், என்று சொன்னேன். கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மறுக்கள் வரப்பட்டன, ஒரே ஒரு மனு ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவரால் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. மற்றவர்களோடு போட்டி போட்டு, கேள்வி கேட்டு, அதிகத் தொகையிலே ஏலம் எடுக்கின்ற சக்தி அவருக்கு இல்லை. ஆகவே கவனியுங்கள் என்று சொன்னேன். கவனிப்பதாகச் சொன்னார்; ஆனால் கடைசியிலே பார்த்தால், அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், வீடுகளில் 60 சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டோம் கூட்டுறவு முறையிலே என்று சொன்னால், ஒரு நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, அவர்களுக்கிருந்த நிலைமையை கெடுத்திருக்கக் கூடிய அவல நிலை இருப்பதால், நீங்கள் சற்று கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40.)

*திரு. கு. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் இலாக்கா சம்பந்தமாக இன்று முன் வைத்திருக்கும்படியான இந்த மானியத்தின் மீது முக்கியமான, ஏராளமான விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய துரதிருஷ்டம் என்ன வென்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட மானியங்களை 2 மணி, 2½ மணி நேரத்திற்குள் முடித்துவிட வேண்டும் என்று இருக்கின்ற முறை கைவிடப்பட வேண்டும்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்காவது அதன் பேரில் விவாதம் இல்லை என்று சொன்னால், அமைச்சர் எப்படி நிதி வாங்குவார்கள். ³ மானியக் கோரிக்கைகளில் அவர் மானியம் வாங்க வேண்டும். நிதியும் வாங்க வேண்டும். அது நடக்காத விஷயம். இருந்தாலும் ஓரளவுக்கு என்னைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். எதை எதைப் பேசுவது எதை விடுவது என்பதே கஷ்டமாக இருக்கின்றது.

இந்த மாமன்றத்திலே தொழிலாளர் கொள்கையைப் பற்றி இந்த அரசினுடைய நடவடிக்கைகள் தவறு என்பதைக் கடுமையாக பேசியவர்கள் நாங்கள். 1981 பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்த விவாதம் நடைபெற்றது, என்பது இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். அதற்குப் பிறகும், அரசு தன்னுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், ரொம்ப வேதனையோடு சொல்லுகிறோம். அந்தக் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் தொடர்ந்து செல்லும்படியான ஒரு நிலை இருக்கின்றது. அது நல்லதல்ல.

தொழில் தகராறுகளில் போலீஸ் தலையீடு இருக்காது என்று பிரகடனப்படுத்தியது இந்த அரசாங்கம். இன்றைக்குத் தொழில் தகராறு ஏற்படும்போது அதிலே போலீஸ் தலையீடு இருக்கின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். உதாரணமாக அண்மையில் நடைபெற்ற சில சம்பவங்களைப் பார்த்தால் தெரியும்.

ஹோசூரில் நடைபெற்றப் போராட்டம், லே-லாண்டு தொழிற்சாலையில் நடந்த போராட்டம், ஐ.டி.ஐ. படித்த வாலிபர்கள் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் சில ரூபாய்களுக்காக வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் இடம். அங்கே, ஒரு காபி, சாயா வாங்கிக் குடிப்பதற்கும் வழி கிடையாது. வேறு எவரும் அங்கே ஓட்டலை நடத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலே தகராறு வந்தது. அங்கே உணவுப் பிரச்சினையிலே தகராறு வந்தது. அவர்களுடைய கூலிப்பிரச்சினையிலே தகராறு வந்தது. இது சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்திய நேரத்தில் கூட்டு லேபர் கமிஷனர் கொடுத்த ஆலோசனையை அந்த மேனேஜ்மென்டார் நிராகரித்து விட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக அதியமாயமாக சட்ட விரோதமாக பிடிக்கப்பட்ட சம்பளத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சொன்னதற்காக அந்தக் கமிஷனர் பேரிலேயே அவர்களுடைய தாக்குதலை ஆரம்பித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிர்வாகம். இதை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதனாலே இந்தப் பிரச்சினை வளர்ந்தது. போலீஸ் தலையீடு பயங்கரமாக இருந்தது. அங்கே தகராறு ஏற்பட்டு கதவடைப்பு ஏற்பட்டது. அந்தக் கதவடைப்பு முடித்து முதலாளிகளாகவே அந்தக் கம்பெனியை திறக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். எந்தத் தொழிற்சங்கத்தோடும் அவர்கள் ஒப்பந்தத்தை செய்து கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

தாங்களே, அந்தத் தொழிலாளர்கள் போதிய அளவுக்குப் பட்டினி கிடந்ததாக நினைத்து அவர்கள் திறந்தார்கள். 220 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் அவர்கள் பட்டியல் தயாரித்து போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் கொடுத்து, போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள், கம்பெனி ஆட்களாக கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர்களாக கிடைத்தவரை எல்லாம் அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். பெங்களூரில் கொண்டுபோய் கம்பெனி நிர்வாகம் விசாரணை வைத்தார்கள். ஒழுங்கு சம்பந்தமான விசாரணையை, இந்த மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட விசாரணையை பெங்களூரில் கொண்டு போய் வைத்தார்கள். இதற்கும் தொழிலாளர்கள் போனார்கள். போனவர்களை அங்கே வைத்து கைது செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு அவர்கள் எப்படி போவார்கள். ஐப்படிப் பட்ட தகராறுகள் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பேரில் நடந்தன.

3 மாதங்களுக்குப் பிறகு நவம்பர் மாதத்தில் இந்தக் கம்பெனி திறக்கப்பட்டது. எத்தனை தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போனார்களோ அதற்கு அதிகமான அளவுக்கு போலீஸ் இருந்தது. 2,500 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வந்தால் 2,500-க்கும் மேற்பட்ட போலீஸ் இருந்தது. போலீசினுடைய டெர்ரர் அதுதான் அன்றிருந்த நிலை. அதை வைத்து வேலையை நடத்த ஏற்பாடு செய்த முதலாளிகள், தங்கள் இஷ்டம் போல வேலைப் பளுவை உயர்த்தி தொழிலாளர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி வேலைக்குச் சேர்த்தார்கள். இத்தனையையும் அவர்கள் செய்வதற்கான நோக்கம், எப்படியும் அங்கே தொழிற்சங்க இயக்கம் வளரக் கூடாது. புது இடம் அல்லவா, அடிக்கும் கொள்ளையை 'புல்லாக' அடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் அது நடக்கவில்லை. இத்தனைக்கும் பிறகு அந்தத் தொழிலாளர்கள் உறுதியாக தொழிற்சங்கத்திலே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள், அவ்வளவையும் அனுபவித்ததற்கு பிறகு. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை அங்கே நடந்தது. அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் பயன் கிடையாது.

அந்த நிர்வாகம் சட்டவிரோதமாக நடக்கும்போது அந்த நிர்வாகத்திற்கு சர்க்காரிடத்தில் ஆதரவு இருக்கக்கூடாது அல்லவா? அவர்கள் இந்த புதிய தொழிற்சாலையைத் தொடங்க சர்க்கார் எத்தனையோ இலட்சக்கணக்கான பணத்தை செலவு செய்துதானே அவர்களுக்கு 'இன்ஸ்பீரா ஸ்ட்ரக்சர்' செய்து கொடுத்திருப்பார்கள். அரசாங்கத்தின் உதவியோடுதானே அவர்கள் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது ஏன் அரசாங்கம் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தக் கூடாது? சட்டவிரோதமாகச் செயல்படக்கூடாது என்று ஏன் சர்க்கார் சொல்லக்கூடாது? இதுதான் எங்களுக்கு இருக்கிற கவலை.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

அவர்கள் பெரிய முதலாளிகள். இன்றைக்கு 555 லே லாண்ட் பஸ்களை இந்த அரசாங்கத்தின் போக்குவரத்துக் கார்ப்பரேஷனுக்கு வாங்க இருக்கிறோம். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இதற்கு பதில் சொல்ல முடியாது என்றாலும் அரசாங்கத்திற்கும் அவர்களுக்கும் இப்படி ஈடுபாடு இருக்கின்ற காரணத்தால் தட்டிக் கேட்கலாம் அல்லவா? இன்றைக்கு ஓசூரில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கும்போதுதான் அவர்களிடமிருந்து இந்த பஸ்களை வாங்கப்போகிறோம்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே அடிதடி நடந்திருக்கிறது. முதலாளிகள் ரௌடிகளை வைத்து தொழிலாளர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அங்கே நக்சலைட் புகுந்து விட்டார்கள் என்று சேலத்தில் பொதுக் கூட்டத்தில் கருத்துச் சொன்னார்கள். உடனே இது பற்றி அங்கே இருக்கிற போலீசார் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள். நக்சலைட் புகவில்லை. நிர்வாகத்தின் தவறு என்று போலீசார் குறிப்பிட்டார்கள். எப்படி போலீசும் நிர்வாகமும் சேர்ந்து அந்தத் தொழிலாளர்களை சீரழிக்கின்றனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதை எல்லாம் சொல்கிறேனே அல்லாமல், அரசாங்கம், இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் தொழிலாளர் பக்கம் நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் இதை ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கிய விஷயம் இன்றைக்கு நாடு பூராவும் போராட்டம் நடக்கிறது. நம்முடைய காடும்பாறை மின்சார திட்டத்தில் 154 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களில் 110 பேர் ஆண்கள், 30 பெண்கள், 14 குழந்தைகள், அவர்களை எல்லாம் பிடித்து ஜெயிலிலே போட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றும் அறியாத அந்த குழந்தைகளை பிடித்து ஜெயிலில் போட்டார்கள்? அந்தக் கான்ட்ராக்டர் கட்டிக் கொடுத்த குடிசைகளைப் பிரித்து போட்டு, அவர்களுடைய சாதனங்களை எல்லாம் அந்த கான்ட்ராக்டர் நிர்வாகத்திடம் எடுத்து கொடுத்துவிட்டு, அவர்களை, கைது செய்து ஜெயிலிலே போட்டார்கள். பல மாதங்கள் அவர்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். பின்னாலே அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் மன்னிப்பு எழுதி கொடுத்து விட்டு, 3 மாத தண்டனை பெற்று வெளியே வந்தார்கள். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, மன்னிப்பு கேட்டவர்களுக்கு 3 மாத ஜெயில் தண்டனை. இந்த 3 மாத தண்டனையை ரிமாண்டிலிருந்த காலத்தில் கழித்துக் கொண்டு வெளியே போ என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா? நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சவால் விட்டுச் சொல்கிறேன். அங்கே ஒரு விசாரணைக்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்தால் அந்த இடத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை நாங்கள் நீருபித்துக் காட்டுகிறோம்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

என்னதான் சொன்னாலும் அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டம் அந்த காண்டிராக்ட் முதலாளிகள் பக்கம்தான் இருக்கிறது. தங்களுடைய கோரிக்கைக்காக தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அவர்களை குரூப், குரூப்பாக கைது செய்து, அவர்கள் பேரில் வழக்குத் தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் இருந்ததற்காக 3 மாதம் ஜெயில் தண்டனை கொடுத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு வரலாறு தமிழக சரித்திரத்திலேயே கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த அரசாங்கம் ஏன் தங்களுடைய கொள்கையிலே ஒரு கறுப்புப் புள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு உங்களால் என்ன நியாயம் சொல்ல முடியும்? சி.ஐ.டி.யு. தொழிற் சங்கத்தை உங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் அதைச் சொல்லட்டும், ஏன் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லட்டும், ஆனால் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இந்த காண்ட்ராக்டர் யார்? இந்துஸ்தான் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி. 18 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு நம்முடைய காண்ட்ராக்ட் இருக்கிறது. செய்துகொண்ட காண்ட்ராக்ட்படி அவர்கள் செயலாற்றவில்லை என்றால் அந்தக் காண்ட்ராக்டை அபாஷிச் செய்ய சட்டம் இருக்கிறது. எந்த இடத்திலாவது அந்தச் சட்டம் அமுல் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. எத்தனை சாவு அங்கே நடந்திருக்கிறது? இது பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தது உண்டா? நிச்சயமாக இல்லை. அக்கம்பெனி ஒரு சர்வதேச காண்ட்ராக்டர் இந்த சர்க்காருக்கு மேல் செல்வாக்குப் படைத்தவராக இருக்கிறார். அந்தச் செல்வாக்கினால் அரசாங்கம் பேசாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் செல்வாக்குப் படைத்த அந்த முதலாளி இன்றைக்கு இந்த சர்க்காரைப் பயன்படுத்தி தொழிலாளர் தலையில் கைவைத்திருக்கிறார். அந்த முதலாளி மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த மின் திட்டத்தை நடத்த விடாமல் தொழிலாளர்கள் நடப்பதால்தான், இப்படி, நடந்தது என்று ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். முதலமைச்சரிடம் அந்த முதலாளி கொடுத்த ரிப்போர்ட்தான் செல்வாக்கு பெற்றதாக இருக்கிறது. நான் முதலமைச்சரிடம் சொன்னேன். இது தப்பு என்று நிரூபிக்கத் தயார் என்று நான் சொன்னேன் ஆனால் என்னுடைய பேச்சு செல்வாக்குப் பெறவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற நிலை கூட அந்த செல்வாக்கைப் பெறவில்லை. ; ஆனால் அந்த முதலாளியின் ரிப்போர்ட் முதலமைச்சரிடத்தில் செல்வாக்கு பெறுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்? அந்த காண்ட்ராக்டருடைய ஆட்கள் அமைச்சர்களுடைய வீடுகளைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அது கூடாது. இன்றைக்கு அந்தக் காண்ட்ராக்டருக்கு லோயர் மேட்டூரில்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

கா ன்ட்ரா க்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அவர்கள் கண்ணோட்டம் முதலாளிகள் பக்கம்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சர்வதேச கா ன்ட்ரா க்ட்ருக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது இந்த அரசின் கொள்கையாக இருக்கக் கூடாது.

[முற்பசல் 11-50]

நீங்கள் தொழிலாளர்கள் பக்கம் நிற்கவேண்டும். இனிமேலும் அப்படி நிற்பதற்கான சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கொள்கையே இந்த அரசுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது என்று நாங்கள் எண்ணவில்லை. நடவடிக்கைகளிலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தது எந்த போராட்டங்களும் முடிந்தவுடன் வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படுவதில்லை. 1977-ஆம் ஆண்டு இந்த சர்க்கார் வந்தபோது வட்கமி மிஷின் ஒர்க்ஸ் தொழிலாளர்கள் 900 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள் அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியினை எனக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. அதே போன்று காடம்பாறை போராட்டம் சம்பந்தமாக வழக்கு போடப்பட்டது அந்த வழக்கும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை ஈரோட்டு துரைமுருகன் காலண்டரிங் மில் தொழிலாளர்கள் 35 பேர் மீது கேஸ் போடப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரை அவர்கள் தினமும் கோயிலுக்குப் போய் சாமி கும்பிட்டுவிட்டு வருவது போன்று கோர்ட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். 14 நாட்களுக்கு ஒரு முறை அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் வர வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை.

ஈரோட்டு ஆயில் மில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் 1979-ல் நடந்தது. அப்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் அந்த வழக்கும் இன்னும் வாடஸ் வாங்கப்படவில்லை. இவை எல்லாம் தொழிற்சங்கம் நடத்துவதை தடுத்து அதனை அழித்துவிடலாம் என்பதாலா? அப்படி அழிக்க முடியாது. தொழிலாளர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தால் அந்தக் கொள்கையைக் கட்டாயம் அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தது தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் மட்டுமல்லாது, சென்னையில் சீஃப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் இருக்கிறார் இந்த ஆய்வாளர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கே வருகின்றபோது தொழிற்சங்கத்

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

தலைவர்களைக் கண்டு பேசுவதில்லை தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்பதில்லை. ஒரு வேளை இவர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தொடர்பு இருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. தொழிலாளர்களுக்குரிய கஷ்டங்கள் நிலைமைகள் பற்றி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கண்டு இவர்கள் எல்லாம் பேசுவதே இல்லை. ஆகவே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் முதலாளிகளை மட்டும் நம்பினால் தொழிற்சாலை சட்டம் ஒழுங்காக நடக்காது. ஆகவே பல ஆய்வாளர்களுக்குத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களோடு தொடர்பே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அடுத்தது இணை ஆய்வாளர் என்று நான்கு மாவட்டங்கள் இணைந்த கோவை பிராந்தியத்தில் இருக்கிறார். அவரும் கூட தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில்லை. ஆனால் உண்மை நிலைமையை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டால்தான் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே இந்த ஆய்வாளர்கள் மஸ்டர் ரோலிலே உள்ள பெருமளவு தவறான சாரியங்களைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறுகிறார்கள். அந்த ரகசியங்களை இவர்களாலே அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நிரந்தரம், பதிலி, லர்னர், அப்ரண்டிஸ், தினக்கூலி, காண்டிபிராக்ட் என்று இப்படி சட்ட பாதுகாப்பு எதுவுமில்லாமல் வேலைக்குப் போய்ச் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான எழுத்தோ, கணக்கோ கிடையாது. ஆகவே ஃபேக்டரி சட்டங்களை நாம் உருவாக்கி அவற்றை ஒழுங்காக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால் இவற்றை எல்லாம் சரியாகக் கண்காணிக்க வேண்டாமா? ஆனால் இவையெல்லாம் சரியாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றதா என்றால் இல்லை. இப்படி மிகப் பெரிய குறைபாடுகள் இருக்கின்றது. பாச்டரிகளில் இரண்டு வித மஸ்டர் ரோல்கள் உள்ளன. ஆய்வுக்காக செல்கின்றபோது மஸ்டரில் இல்லாத ஆட்டன் இருக்க மாட்டார்கள். மற்ற நேரங்களிலே வேலை செய்துகொண்டிருப்பார்கள். இப்படி பல பிரச்சினைகள் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் தொழில் தகராறுகள் முளைக்கின்றன. ஆகவே ஆய்வாளர்கள் இது பற்றிய நடவடிக்கைகளை உடனுக்குடன் எடுக்க முடியும், இந்த நிலைமைகளைப் பற்றி சரியாக ஆராய்ந்தால். அப்போது இது சம்பந்தமாக பிரச்சினைகள் எல்லாம் வராது. ஆய்வாளர்கள் ஒழுங்காகப் பணி செய்தால் பல தொழில் தகராறுகள் வராமல் தடுத்து விடலாம். ஆனால் அந்தப் பிரச்சினைகள் மூடி மூடி வைக்கப்பட்டு பிறகு அது லேபர் கமிஷனுக்கு வரும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் சரியில்லை. இது மாற்றப்படவேண்டும் இப்படி இருந்தால் சட்டங்களைப் பாதுகாக்க முடியாது.

இருபத்து நான்கு மாதங்கள சர்வீஸ் செய்திருந்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சுறவர்கள் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அது நல்ல சட்டம்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

தான். வரவேற்கிறோம். ஆனால் அந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் மஸ்டர் ரோல், அடையாள அட்டை, சம்பளப் பட்டியல், சம்பள பில்கள் சரியில்லா விடில் அது முடியாது. நாம் நிறைவேற்றுகின்ற சட்டங்கள் எல்லாம் தோற்றுப்போய்விடும். அன்றாடம் வந்து பணி செய்துவிட்டுப் போகின்ற பணியாளர்கள் பற்றிய இப்படிப்பட்ட எந்தவிதமான விவரமும் இல்லாத நிலைமை பல தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கின்றது. அடுத்து காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் இன்றும் பல தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கிறார்கள். காண்ட்ராக்ட் முறையினைத் தடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன போது நாங்கள் சந்தோஷப்பட்டோம். ஆனால், இப்போது எல்லா இடத்திலும் காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக ஆகி இருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு சம்பவம். மிக முக்கியமானது. நம் அத்தனை பேருடைய நெஞ்சத்தையும் தொடக்கூடிய விஷயம். சிவகாசியில் நடந்த விபத்து பற்றியது. 1981 திபாவளி சமயத்தில் அந்த வெடி விபத்து நடைபெற்றது. எந்தவிதமான சட்டதிட்டங்களுக்கும் கட்டுப்படாமல் அத்தனையையும் தூக்கி எறியக்கூடிய நிலையில்தான். சிவகாசியிலும் அதனைச் சுற்றியுமுள்ள சில பகுதிகளிலும் இன்றும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பிராந்திய ஆய்வாளர்கள் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இந்த விபத்தின் காரணமாக 30 பேர்கள் உயிரிழந்தனர். இந்தக் குற்றத்தை நாம் யார்மீது சுமத்தப் போகிறோம். அந்த அளவுக்கு அந்த ஆய்வாளர்களின் பணிகளில் குறைபாடுகள் இருந்ததின் காரணமாகத்தான், இத்தகைய வெடி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் தீர பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. சிறுவர்களை பணியில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற சட்டம் இருக்கிறது—ஆனால் சிறுவர்கள் இந்த விபத்தில் இறந்து போனதற்கு யார் காரணம்? ஆய்வாளர்கள் தங்கள் பணிகளை ஒழுங்காக மேற்கொண்டார்களா? இது போன்ற தீப்பெட்டி மருந்துத் தொழிற்சாலைகளில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி உபயோகப்படுத்தியதின் விளைவாகத்தான் இந்த விபத்தே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆய்வாளர்கள் கண்காணித்திருக்க வேண்டாமா? இன்னும்கூட பதிவு செய்யப்படாத நிறைய சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் காடுகளிலும் தோட்டங்களிலும் மறைவாக திருட்டுத்தனமாக நடப்பதாகத் தெரிகிறது. இவைகளையெல்லாம் அவர்கள் கண்டு பிடிக்க வேண்டாமா? முதலாளிகளுக்கு என்ன? நல்ல முறையில் பணம் செலவழித்து, தற்போது பெயிலில் வந்து, அவர்கள் சுகமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

அதேபோலவே, இந்த 30 பேர் இறந்ததற்காக நஷ்டஈடு கொடுப்பதிலும் அநீதி நடந்துள்ளது. நஷ்டஈடு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க, இறந்தவர்களின் உறவினர்களை கூப்பிட்டு சாட்சிகளாக விசாரிக்கிறபோது கூறப்பட்டதை எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இறந்தவர்களுக்கு ஊதியமாக 350, 400 என்று கொடுக்கப்பட்டதாக உறவினர்கள் சிலர் சொன்னதின் பேரில் நஷ்டஈட்டை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்றால் இல்லை. அது தவறு. உண்மைக்கு மாறாக 90 ரூபாய், 80 ரூபாய் என்ற அளவிற்குதான் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று முதலாளிகள் கூறியதை ஏற்றுள்ளனர். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், இறந்தவர்களின் உறவினர்களைக் கூப்பிட்டு மேனேஜ்மென்ட் என்ன செய்திருக்கிறது என்றால், கொடுத்ததை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், உங்களால் எதையும் நிரூபிக்க முடியாது. சாட்சியங்கள் கிடையாது. அப்படியே நிரூபித்தாலும் நீங்கள் நஷ்டஈட்டை பெறுவதற்கு காலதாமதம் ஆகும். ஆகையால் கொடுப்பதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால் இதுவும் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

உயிர் இழந்த ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கும் 18-லிருந்து 22 ஆயிரம் வரையில் நஷ்டஈடு தர வேண்டும். ஆனால் 5,000, 10,000 என்று மட்டும் செலவழித்து, அதற்குள் அவர்களை ஒப்புக்கொள்ள வைத்து, இந்த நஷ்டஈடு விவகாரம் முடிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இது என்ன நியாயம்? இறந்து போன ஒவ்வொருவரின் குடும்பத்திற்கும் எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டது? அப்படி கொடுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை எவ்வளவு? நியாயப்படி அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்? உண்மையில் கொடுத்தது எவ்வளவு போன்ற விவரங்களை பரிசீலித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்தால் எங்களுடைய மனம் ஓரளவிற்கு நிம்மதியாக இருக்கும், ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கண்டிப்பாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த விசாரணையை துரிதமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாவட்ட கலெக்டர் ரொம்ப பாடுபட்டிருக்கிறாராம். எப்படிப்பட்ட விசாரணை—இந்த விசாரணையை முடிக்க அவர் கமிட்டியை முடுக்கிவிட்டாராம். 1980-இல், சிறுவர்களை பணியில் அமர்த்துவது பற்றிய பிரச்சினைக்கு முடிவு காண, மாவட்டக் கலெக்டர் தலைமையில் அரசு ஒரு கமிட்டி அமைத்ததே, அதன் பொறுப்பை அவர் எந்த வகையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்? அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நியாயப்படி விசாரணைகள் நடக்கவில்லை என்பதுதான் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்கள்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

கூறுகின்றன. அப்படி இல்லை என்றால் நடந்தது என்ன என்பது குறித்து பரிசீலனை செய்து அதன் விவரங்களை இந்த அவைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டும்.

நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட விசாரணைகள் குறித்து, அது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப் பெற்றது என்ற விவரம் குறித்து, அந்தப் பிராந்திய ஆய்வாளர்கள் சட்ட விரோதமாக தொழிற்சாலைகள் நடத்தவிட்டது குறித்து, இந்த விபத்துக்கு யார் காரணம் என்பது குறித்த உண்மைகளை அறிய தனியாக லேபர் கமிஷனர் தலைமையில் ஒரு உண்மையான விசாரணையை நடத்தி, பரிசீலனை செய்து, அவற்றின் விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக மிக முக்கியம்.

அடுத்ததாக, இந்த தொழிற் தகராறுகளை தீர்ப்பதற்காக மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரு கமிஷனர், ஒரு ஜாயின்ட் கமிஷனர், ஒரு சில உதவி லேபர் கமிஷனர்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரு கமிஷனர் போதுமா? அவருக்கு மாநாடுகளுக்கு சென்று அட்டெண்ட் பண்ணுவதற்கே நேரம் சரியாக இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அவருக்கு நேரமும் இருக்காது. ஆகவே அவருடைய பதவி நிலையிலேயே இன்னொரு கமிஷனரையும் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேபோல் ஜாயின்ட் கமிஷனர் பதவியிலும் ஒரே ஒருவர்தான் இருக்கிறார். அவர் எத்தனை மாவட்டங்களை பார்க்க முடியும்? கன்சிலியேஷன் உட்பட எத்தனை வேலைகளைச் செய்ய முடியும்? டெப்டி லேபர் கமிஷனர்கள் 7 அல்லது 8 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) எப்போதுமே தவறு என்று தெரிந்தால் நான் திருத்திக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். 10, 12 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். ஒவ்வொருவருக்கும் 3, 4 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. எப்படி அவர்கள் தொழில் தகராறுகளை உரிய நேரத்தில் முடிக்க முடியும். வேலை பளு அவர்களுக்கு அதிகமாகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. தொழிற் தகராறுகளும் தீர்க்க வைக்கப் பெறாமல் மேலும் மேலும் குவிந்து, தேங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு என்ன நிம்மதி ஏற்படும். சோர்வும் விரக்தியும்தான் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு பிரமோஷனுக்கு என்ன வழி இருக்கிறது. அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஐ. ஏ. எஸ். பாஸ் பண்ண முடியுமா? ஆகவே, அவர்கள் 7, 8 வருடம் சர்வீஸ் ஆனாலும் அதே நிலையில் இருப்பதால் அவர்களிடையே ஸ்டேக்னேஷன் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், (மணியடிக்கப்பட்டது.) எனக்கு அதிகப்படியான நேரம் வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 15]

[நண்பகல் 12-00]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்) தங்களுக்கு 20 நிமிடங்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி : எனக்கு அவ்வளவுதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? தங்களுடன் தர்க்கம் செய்வதில் பிரயோஜனமில்லை.

தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் உடல் நலம் பேணுவதற்கு என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். நல்லதுதான். இப்போது ஐந்தாறு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேலை என்ன? அவர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போய் சாம்பிள்ஸ் எடுத்து, தொழிலாளர்கள் ரத்தம், மூத்திரம் இவற்றை எடுத்து பரிசோதனை செய்து ஆலோசனை கொடுக்கவேண்டும். யாரிடம்? மானேஜ்மென்ட்டிடம். அது வேறு யாருக்கும் தெரியும்? இவர்களை யார்கட்டுப்படுத்துவது? அது பற்றி ஏதாவது ரிப்போர்ட் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லை. இந்த டாக்டர்கள் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் கண்ட்ரோலில் இருக்கிறார்கள். பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்ன மருத்துவ நிபுணர்களா, இல்லை. ஆகவே டிஸ்ட்டிக்ட் மெடிக்கல் ஆபீஸர் அல்லது வேறுவிதமான மருத்துவம் பற்றித் தெரிந்த அதிகாரியின் கண்ட்ரோலில் கொண்டுவரவில்லை என்று சொன்னால் நல்லது செய்யப்போய் அது பலன் இல்லாது போய்விடும். அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வைத்தியம் செய்வதைவிட முதலாளிகளுக்கே வைத்தியம் செய்தால் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்படாமல் இருக்க கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்படுதல். இது இன்றைக்கு எக்கச்சக்கமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையில் உள்ள பால்வள நிறுவனத்தில் 1,600 தொழிலாளர்கள் சட்ட விரோதமாக அக்கிரமம் செய்தார்கள் என்று அரசு முடிவு செய்கிறார்கள். நாங்கள் முடிவு செய்யவில்லை. மதுரையில் நடந்த போராட்டத்திற்கு இவர்கள் ஆதரவு அளித்தார்கள் என்று அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கம் இருக்கக்கூடாது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடாது. புதிய ஆட்களை வைத்து நடத்தவேண்டும் என்றால், அப்படிப்பட்டதொரு எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தால் பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் இன்னின்ன காரணங்களால் இருக்கக்கூடாது. வெளியே போங்கள், என்று வெளிப்படையாகச் சொன்னால் புரிந்து கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாமல் இன்று அவர்களை வெளியே தெருவில் திண்டாட விடுவது என்பது சரியல்ல. இப்படி ஒரு பாடம் கற்பித்து

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

அவர்களை திருத்திவிடலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். அது தவறு. போலீஸ் உதவியோடு வேறு புதிய ஆட்களை வைத்து இவர்களை வெளியேற்றும் அந்தக் காரியம் நடைபெற்றது. இது ஒரு அநீதியான நடவடிக்கை. இப்படிப்பட்ட பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய இடத்திற்கு வருகிறது. இந்தக் கெட்ட பெயர் இந்த அரசுக்கு வரக்கூடாது. ஆகவே வெளியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

திண்டிவனத்தில் ஆரோருட் பாக்டரி இருக்கிறது. அங்குள்ள 600 பேர்களில் 400 பேர்கள் டெம்பரரிமாக இருக்கிறார்கள். ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு நடத்துகிறார்கள். இதைக் கண்டு கொள்வதில்லை. அங்கு ஸ்ட்ரைக் செய்ததால் அந்தக் கம்பெனி நின்று போய் விட்டது. அது குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. அது வெற்றி பெறவில்லை. சென்னைக்கு வந்தார்கள். டி. சி. எல். பலராமன் அவர்களோடு பேசியிருக்கிறார்கள். முன்னாள் எம். எல். ஏ. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடத்த முற்பட்டபோது, ஸ்ட்ரைக்கை விட்டு விட்டு வாருங்கள். பிறகு பேசுவோம் என்கிறார்கள். யார் அவர்களுக்கு இந்த தைரியத்தைக் கொடுத்து இப்படிப்பட்ட கொள்கையைச் சொல்லச் சொன்னார்கள்? அரசாங்கம் சொல்லட்டும், இனிமேல் எந்தப் போராட்டமும் நடத்த வேண்டாம். நாங்கள் சொல்கிறபடி நீங்கள் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். போராட்டத்தை கைவிட்டால்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பது உங்கள் கொள்கையாக இருந்தால் அதை பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

நான் ஒரு உதாரணத்துக்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் இதை சொல்வதற்காக வருத்தப் படக்கூடாது. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும் போது தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளை, கோரிக்கைகளைப் பெற வேலைநிறுத்தங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் போன்றவைகளை நடத்துவது என்பது முப்பது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேவையாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலையில் அது தேவையில்லை என்றும் அமைச்சர்களுடன் நேரில் பேச வாய்ப்பிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் தொலைபேசி மூலம் அமைச்சர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தொழிலாளர்கள் நலங்களைக் காக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து செயல்பட்டு வரும் இந்தக் காலத்தில் வேலைநிறுத்தங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் போன்றவைகள் தேவைதானா என்று தொழிலாளர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிற் சங்க இயக்கங்களில் போராட்டங்கள் இப்போது தேவையில்லை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு வந்த பிறகு தமிழ்நாட்டில் சோஷலிசம் வந்திருக்கிறது,

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் அதற்கு நான் ஜவாப் தாரியல்ல. நாங்கள் அதை நம்பவில்லை. ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. சோவியத் அரசின் கான்ஸ்டிடியூஷனை அமைச்சர் அவர்கள் கையில் கொடுத்து படிக்கச் சொன்னேன். அந்த சோவியலிசம் இங்கே வரமுடியாது. இங்கே சோவியலிசம் ஒன்று மில்லை. இந்தியா ஒரு முதலாளித்துவ நாடு. இங்கிருப்பது முதலாளித்துவ சமுதாயம். டாட்டா பிர்லாக்கள் வாழ்கிற நாட்டில் இந்த மாதிரி வேலை நிறுத்தங்கள் இல்லாமல் காரியங்களை சாதிக்க முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி செய்து வைத்தால், அப்பாடா அதை எவ்வளவு தூரம் வரவேற்போம். அப்படி அது இல்லை. ஆனால் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் டி. சி. எல். பலராமன் அவர்கள் போராட்டம் வாபஸ் வாங்கிவிட்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார். அது சரியல்ல. சென்னையில், வட பழனியில் ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) சில உண்மைகளை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரைமணி நேரம் தர வேண்டும். என்று நான் மதிப்பிற்குரிய ஸ்பீக்கரிடம் பேசியிருக்கிறேன். தயவு செய்து கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள். 3, 4 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். சில விஷயங்களைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. என்ன செய்வது?

திரு. ப. நெடுமாறன் : இந்த மானிய கோரிக்கைகளிலே பல கட்சித் தலைவர்கள் பேசவில்லை. மற்ற உறுப்பினர்களும் அதிகமாகப் பேசவில்லை. தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள், ரமணியைப் போன்றவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிக நேரம் தர வேண்டும். அதனால் ஒன்றுமாகிவிடாது. தயவு செய்து நேரம் கொடுக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவாணந்தம் : அவருக்கு 20 நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டது. அரை மணி நேரம் கொடுங்கள் என்று என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம், 1 மணி அல்லது 1½ மணிக்கு உறுப்பினர்கள் வாதங்களை முடித்துக் கொண்டால், அதற்கு மேல் நான் முக்கால் மணி நேரத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். மாலை செஷன் வேண்டாம் என்று சான்னார்கள் (குறுக்கிடு) நான் அதிகமாகப் பேச வேண்டுமென்றால் அதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 2 மணிக்கு மேல் சபை நீடிக்க முடியாது இன்னும் 2, 3, உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். நீங்கள் அரை மணி மற்றொரு உறுப்பினர் அரை மணி எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு மேல் 3, 4 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு நேரம் இருக்காது. கொஞ்சம் சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

1982 மார்ச் 15]

திரு, கு ரமணி : அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு உதவியதற்காக நன்றி. வட பழனியிலே ஒரு எலக்ட்ரிக் கம்பெனி 1982 ஜனவரி யிலே இருந்து பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனியிலே உள்ள பொருள்களை எல்லாம் அந்த முதலாளி அப்புறப்படுத்த முயன்றபோது, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் கேஸ் போட்டார்கள். பொதுவாக தொழிலாளர்கள் கேஸ் போட்டால் இன்ஜெக்ஷன் கிடைக்காது. எப்படியோ கிடைத்து விட்டது. அப்படி கிடைத்துவிட்ட பிறகும், செங்கற்பட்டு பிராந்திய டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் அந்த உத்தரவை குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு, அந்த முதலாளிக்கு உதவி கொடுத்து, சாதனங்கள் முழுவதையும் அங்கிருந்து வெளியேற்ற உதவியிருக்கிறார். இந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது கேஸ்களை போட்டு, ஜெயிலுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். எனவே, எப்படி தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் எல்லாம் தூள் தூளாக்கப்படுகின்றது என்பதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நான் அமைச்சர் அவர்களோடு சேர்ந்து அந்த அநீதியை எதிர்க்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே, இதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, லைட் ரூபிங் கம்பெனி செங்கற்பட்டிலே இருக்கிறது. அதிலே தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். 30 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுங்கள் வேலையில் அமர்த்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் 34 பேர்கள் மன்னிப்புக்கூடும் எழுதிக்கொடுக்காத காரணத்தினால், வேலைக்கு எடுக்கவில்லை. எனவே, கடைசியிலே அவர்கள் எங்கள் கேஸை லேபர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். “நோ கேஸ் பார் ரெபரென்ஸ்” என்று சொல்லி, அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை.

அதேமாதிரி, இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். ஐ.என்.டி.யு.சி. யினுடைய தமிழ்நாட்டின் தலைவர்களில் முக்கியமானவர், நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு திரு. ராமன் நாயர். அங்கே இருக்கக்கூடிய தோட்டத்தில், ஸ்டேன்ஸ் கம்பெனி, அமால்க மேஷன் குருப்பில் அந்த ஸ்டேன்ஸ் கம்பெனி இருக்கிறது—அந்த தோட்டத்திலே ஒரு தகராறு நடந்தது. 17 தொழிலாளர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். அங்கே ரேளடிகளையும், குண்டர்களையும் வைத்து அந்தப் போராட்டத்தை அடக்க முயன்றார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கேஸ்களை கோர்ட்டுக்கு அனுப்பச் சொல்லிக் கேட்டார்கள். அனுப்பவில்லை. அது மட்டுமல்ல. அந்த 17 பேர்களில் 3 பேர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு மட்டுமே அந்த முதலாளிகள் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் சொல்லி, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. இது முதலாளிகள் செய்கிற தந்திரம்,

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

ஒரே கேஸில் உள்ள மூன்று பேர்களுக்கு தனி நியாயமா? பாக்கியிருக்கிறவர்கள் இந்தக் கேஸை கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. திரு. ராமன் நாயர் அவர்கள் நர்சிங் ஹோமிலே அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகின்றார். அவர் எழுதிக்கொடுத்ததை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் கொடுத்தேன். கோர்ட்டுக்கு அனுப்புங்கள் என்று சொன்னேன். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது தெரியாது.

அதேமாதிரி, அரசு கருவூல ஊழியர்கள் 68 பேர்கள்மீது நடவடிக்கை அத்தனை பேர்கள் மீதும் போலீஸ் கைது செய்து கேஸ் போட்டார்கள். அரசாங்கமே அவர்களிடம் மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுங்கள் என்று கேட்டது. 60 பேர்கள் எழுதிக்கொடுத்து, வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். 8 பேர்கள் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய், அவர்கள் பக்கம் தீர்ப்பாகிறது. அப்படி தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பின்னாலும், அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு, உடனேயே வேறு ஒரு வகையில் சஸ்பென்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்து, அவர்கள் வெளியிலே அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் சொல்ல முடியாது என்பது தெரியும். ஆனால், தொழிலாளர்கள், அரசு ஊழியர்கள் தங்கள் உரிமைக்காகப் எப்படிப் பேராடுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

(பிற்பகல் 12-10)

அது மட்டுமல்ல ஈரோடு ஸ்ரீகிருஷ்ணா ரிபைனி தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இன்றைய வரைக்கும் நமக்கு ரெபரன்ஸ் கிடைக்கவில்லை. அதற்கான ஒரு பதில் கடைசியாக “நோ கேஸ் பிபேர் ரெபரன்ஸ்” என்று வந்தாகிவிட்டது. 3—7—1981 தேதியிட்ட தொழிற்சங்கம் அமைத்துள்ள மெமோரண்டத்திலே அத்தனை விவரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த ஆயில் மில் 2 ஆயிரம் டின் எண்ணெய் ரிபைன் பண்ணுகிறவர்கள். அந்த முதலாளிமார்கள் 4 கம்பெனிகளை அண்ணன் தம்பி பேரில் வைத்திருக்கிறார்கள். கள்ளத்தனமாக வியாபாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற முழுவதும் இரகசிய விவரங்களடங்கிய டாக்குமென்ட் தயார் பண்ணி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கொடுத்தேன். அன்றைக்கு இருந்த இரண்டு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் எப்படி அவர்களுக்கு சகாயமாக இருந்தார்கள் என்று விவரங்களை எழுதி அவரிடத்திலே கொடுத்தேன். இன்றைய வரைக்கும் பதில் இல்லை. நடவடிக்கையில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அந்த பதிலை பெறுவதற்கு கூட எனக்கு உரிமையிலேயா? இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கு. ரமணி]

இன்றைக்கு அந்த நிவாகத்திற்கு பல தொழிற்சாலை லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கபோவதாக கேள்விப்படுகிறேன். விவரம் என்னுக்கு தெரியாது. இந்த நடவடிக்கை எங்கே இருந்து வருகிறது? அதனால்தான் அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கை முதலாளிக்கு சாதகமாக போகக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதற்கு காரணம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வடலூர் செராமிக் கிளஸ்கிலே நடந்த போராட்டம். அவர்களுக்கு அதை முடிப்பதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசி 750 ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டது. தெரிவிப்பதற்கு நல அமைச்சர் அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தான் இந்த விஷயத்தை பேசினோம். அவர் அதை கொடுக்கச் சொன்னது பிடிப்பதற்கு அல்ல. ஒப்பந்தத்திலே பிடிக்காத அட்வான்ஸ் என்று எழுத முடியாது. அதை பிடிப்பதில்லை என்பதுதான் முடிவு. கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேறவில்லை. இன்றைக்கு அந்த பணம் பிடிக்கப்படுகிறது. இதை அந்த மேனேஜ்மென்டிற்கு, முதலாளிக்கு— திரு. விஸ்வநாதன் — அரசாங்கத்திற்கு ரொம்ப தெரிந்தவர். வேண்டியவரும் கூட அவரிடத்திலே சாஸ்ஸி இதில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து கைத்தறி சட்டம். ரூல்ஸ் தயாரிக்கப்பட்டு எங் கேயோ போய் சிக்கி நிற்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு ஒரு அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ரூல்ஸ் வராமல் இதை அமல் நடத்த முடியாது. அந்த சட்டத்தை அமலாக்குவதற்கு வாரியம் அமைக்கிற ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா? நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பட்ஜெட் ஸ்பீச்சிலே அது வந்திருக்கிறது. வாரியம் அமைத்து சட்டத்தை அமலாக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படியானால் சட்டம் மற்றும் ரூல்ஸ் அமல் நடத்தும் லேபர் பிரிவு என்ன செய்து காண்டிடுக்கிறது? இது சரியானது என்று நாங்கள் கருதவில்லை. மூலச்சட்டத்திலே இடமிருக்கிறதா வாரியம் அமைக்க என்று தெரியவில்லை. முதலாளிகள் ஹைகோர்ட்டிற்கு போனால் இந்த சட்டமே அமலாகாது. இந்த நிலை வரக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டரேட் லேபர் டிபார்ட்மென்டினுடைய பிடிப்பிலே இல்லாமல் தனியாக போய் நிற்க போகிறதா? அப்படி நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையானால் மிகப் பெரிய தவறாக முடியும். நம்முடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய கால்கை லைன்லே மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். தெரிவிப்பதற்கு வளர்ச்சியை நீங்கள் தடுக்க முடியாது. என்ன தடுத்தாலும் நாங்கள் வளர்ந்து

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 15]

கொண்டுதான் இருக்கிறோம். மீறி அடக்குமுறையைக் கொண்டு சமாளிக்க முன் வருவது என்றால் நிச்சயமாக தொழிலாளர் வர்க்கம் தன்னுடைய இரத்தத்தையும் சிந்தி உயிரையும் கொடுத்து நாங்கள் அந்த உரிமையை பாதுகாத்தே தீருவோம். அந்த நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

*திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிற வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தமிழகத்திலே வந்ததற்கு பின்னாலே தொழில் அமைதி, காக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமையிலே, தொழிலாளர் உரிமைகள் பாதிக்காமல் அவர்களுக்கு நன்மைகள் விளைய வேண்டுமென்ற இரண்டு லட்சியங்களை கொண்டு அதன் மூலமாக தொழில் வளம் தமிழகத்திலே அதிகமாக வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே செயல்படுகிறது.

இந்த அரசு தொழிலாளர் துறையை நிர்வகித்து வருகிறது, அந்த வகையிலே நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்தக் கொள்கையில் வேறுபாடு தெரிவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் 1980-இல் இருந்த நிலைமையையும் இன்று இருக்கின்ற நிலைமையையும் பார்க்கிறபோது அவர்கள் இந்த அரசிலிருந்து வேறுபட்டு இருக்கின்ற நிலைமையைத்தான் நான் பார்க்கிறேனே தவிர தொழிலாளர் நிலைமையிலே இந்த அரசு ஒரே தனித் தன்மையைக் கொண்டு பாதுகாத்து வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர் துறையிலே எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தை நான் கூறமுடியும். சென்னையிலே மிகப் பெரிய ஆலையாக உள்ள பின்னி மில் மூடப்பட்டு அதன் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலைவாய்ப்பை இழக்கிற நிலை உருவானபோது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய கருணை உள்ளத்தாலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தன்னுடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அள்ளி வழங்கி அதன் மூலமாக அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் சாகாமல் தடுத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறக்கவேண்டுமென்று, தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே மத்திய அரசை வலியுறுத்தி அதன்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

மூலமாக அந்த நிறுவனம் இன்று இயங்கிவருவதோடு அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைகளைப் பெற்று பாதுகாப்பைப் பெற்று அந்த நிறுவனத்தின் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் புரட்சித் தலைவர் தான் காரணம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தொழிலாளர் துறையிலே காவல் துறை தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர் துறையில் காவல் துறையின் தலையீடு இருக்காது என்று அரசு அறிவித்ததாலே அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய இயக்கங்களை வளர்ப்பதற்காக தங்களுடைய சங்கங்களை வளர்ப்பதற்காக தங்களுடைய கட்சிகளை வளர்ப்பதற்காக தொழிலாளர்களிடத்திலே மோதலை உருவாக்கி அதன் மூலம் தங்களுடைய இயக்கங்களை வளர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக தொழில் அமைதியைக் குலைக்கிற முயற்சியிலே தொழில் உற்பத்தியைப் பாதிக்கின்ற முறையிலே நடந்துகொள்கின்ற நேரத்திலே இந்த அரசு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அதைச் சுட்டிக்காட்டி தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று மற்றொரு தரப்பினர் சொல்கின்றார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்காமல் அவர்களுக்கு நியாயமான உரிமைகளை வழங்கி அவர்களுக்கு பாதகம் வராமல் இந்த அரசு செயலாற்றி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்நலச் சட்டங்கள் எத்தனையோ சட்டங்கள் இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கக்கூடிய நிலைமை, நெசவாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய நிலைமை, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டுவரவில்லையென்றால் மாநில அரசே சட்டம் கொண்டுவரும் என்று அறிவித்து அதன்மூலம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் இறந்துபோனால் பத் ஆயிரம் வழங்குகிற திட்டத்தையும் இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது என்றால் தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை இல்லாத அரசு இது என்று கூறமுடியுமா? தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டி உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களை வாழவைப்பதற்காக பாடுபடுகின்ற அரசு என்பதால்தான் தொழிலாளர்களை தூண்டிவிட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்து அவர்கள் குடும்பங்களைப் பட்டினிபோடுகின்ற நிலைமை மாறி அவர்கள் உழைக்கின்ற உழைப்புக்கு பணமும் வேலையில்லாத திண்டாட்ட நிலைமையைப் போக்குகின்ற தன்மையும் ஏற்படுத்த இந்த அரசு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தான் தமிழகத்திலே மூடப்பட்டிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள்

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1982 மார்ச் 15]

இன்று இல்லை. இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சியிலே தொழிற்சங்கங்களை முறியடிப்பதற்காக தங்களுடைய இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தச் சங்கங்களிலே வரவேண்டும் என்பதற்காக எந்தவிதமான முயற்சிகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சிம்சனில் நடந்த கொடுமைகள் வேறு எங்கேயும் இந்தத் தமிழகத்திலே நடந்து இருக்கமுடியாது. இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பிரதாப் சந்திரனைக் கொன்றார்களே அப்படிப்பட்ட பாதகச் செயலைச் செய்தவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டுகின்ற இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்தபடியாக கிராமப்புற வீட்டு வசதியையும், நகர்ப்புற வீட்டு வசதியையும் ஒருங்கிணைத்துக் கிறப்பாக இந்த அரசு செயல்படுத்துகிறது. கிராமப்புறங்களில் இரண்டு இலட்சம் வீடுகளை ஏழை எளிய மக்களுக்காக அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் கட்டித் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஆண்டுக்கு 40,000 வீடுகளைக் கட்டுகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறது. அதன் மூலமாகக் கிராமப்புற மக்கள் வசதியான நல்ல வீடுகளைப் பெற்று நல்ல வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்கிறது.

நகரங்களிலே உள்ள குடிசை மேம்பாட்டுப் பணிகளை 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு அமல் நடத்தியிருந்தாலும் கூட இடைக்காலத்தில் வந்த கவர்னர் ஆட்சியிலே அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வீணானவை என்று சொல்லி நிறுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய ஆட்சி வந்த தற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறவும், குடிசைப் பகுதிகளை மேம்பாடு செய்து அங்கே சாலை வசதி, சுகாதார வசதி போன்ற வசதிகள் ஏற்படவும் வழிவகை செய்து அந்த மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் வளம் காண வேண்டுமென்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும், குடிசைப் பகுதிகள் மேம்பாடு அடையவும், குடிசைப் பகுதிகளை அப்புறப்படுத்தி நல்ல நகர மைப்புகளை உருவாக்கவும் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதி அளிப்பதிலே வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமும், குடிசைப் பகுதி மாற்றுவாரியத்தின் மூலமாகவும், காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் மூலமாகவும் கவனம் செலுத்தி இந்த அரசு வீட்டு வசதிகளை உருவாக்கி வருகிறது. மாவட்டத் தலைநகரங்களில் வீட்டு வசதி வாரியம் அரசு அலுவலர்களுக்கு வாடகைத் திட்டத்தில் வீடுகள் கட்டியுள்ளது. வட்டத் தலை

1982 மார்ச் 15] [திரு எம். எஸ். மாணிக்கம்

நகரங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி இந்த அரசு செயலாற்றி வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். வேதாரண்யம் வட்டத் தலைநகரத்தில் அரசு அலுவலர் வாடகை குடியிருப்பை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் பகுதியிலே ஏழாயிரத்திற்கும் மேம்பட்ட உப்பளத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு அந்த உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியை இந்த அரசு நிர்ணயித்திருந்தாலும்கூட அவர்கள் அந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியைப் பெறுவதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளமாக்குகின்ற முறையிலேயும் அங்கே அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள புகையிலை, உப்புத் தொழில் ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் காப்புறுதித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி அங்கே அமல் செய்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, அங்கே கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும். இப்பொழுது மன்னார்குடியில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அதில் நான்கு வட்டங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்த நிலைமையை மாற்றி திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் வட்டங்களைக் கொண்டு கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தை வேதாரண்யத்திலே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலம் ஏழை ஏளிய மக்களுக்கு இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னார்களே, தொழிலாளர் நலத் துறையிலே இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஃபேக்டரீஸ்-ஐப் பிரிக்க வேண்டும்; மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே, அந்தக் கோரிக்கை தவறு என்று அவர்கள் கூறியதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஃபேக்டரீஸ் துறையை அவ்வாறு மாற்றாமல் தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், தொழிலாளர் நலத் துறையிலேயே இருந்தால்தான் தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களை நிறைவு செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால்கூட அதைப் பிரித்து விடாமல் தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தொழிலாளர் நலத் துறையிலேயே அந்தத் துறை இயங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்

[திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[1982 மார்ச் 15]

கொள்கிறேன். அதைப்போன்று பல்வேறுபட்ட அதிகாரிகளையும், ஊழியர்களையும் நியமித்து தொழிலாளர் நல திட்டங்களை மீண்டும் நிறைவுபடுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, முதலாவதாக வீட்டு வசதி, நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி சம்பந்தமாக சில விஷயங்களை அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு நான் விரும்புகிறேன். 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 40,000 கிராமப்புற வீடுகள் என்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 31-1-82 ஆம் தேதி வரையில் கட்டப்பட்டிருப்பது 11,632 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 29,000 வீடுகள் எப்பொழுது பூர்த்தி செய்யப்படும்? இப்பொழுது நாம் மார்ச் மாதத்தை எட்டியிருக்கிறோம். அதற்குள் இது பூர்த்தியாகுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக துரித நடடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கு, இந்தக் கிராமப்புற வீடுகளுக்காக ஏற்கனவே 450 இலட்சம் ரூபாய் என்று இருந்தது, 800 இலட்சமாக ஒதுக்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தாகை அதிகமாக தெரிந்தாலும், கடன் வழங்கக் கூடிய தாகையும் ஏற்கனவே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது; ரூ. 3,000 விருந்து ரூ. 4,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வீடுகள் கிட்டத்தட்ட அதே அளவுக்குத்தான் வரும். இன்றைய தினம் ரூ. 4,000 லே வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். தொடர்ச்சியாக இந்த மன்றத்திலே ரூ. 5,000 குறைந்த பட்சம் வீடு கட்டக் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்தித் தருவதற்கான அறிவிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்றால், அரிசனங்களுக்காகத்தான் வீடுகள் கட்டக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் காலனிகள் கட்டிக் கொடுப்பது இரண்டு ஆண்டுகளாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையாவது செய்து நாம் அவர்களுக்கு முறையாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

அடுத்ததாக இந்த விஷயத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்வது, இந்த அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் சங்கத்தின் மூலமாக கடன் கொடுக்கும்போது, அதே நேரத்தில் வீடுகளுக்கான சிமென்ட் ஒதுக்கீட்டை இந்த சொசைட்டிகள் மூலமாகவே செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது புதிய உத்தரவின்படி ஆர்.டி.ஓ. விடத்திலே செல்ல வேண்டும். அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்காக

1982 மார்ச் 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அலைவது ஒரு புறம். ஒரு பகுதி கட்டியதற்குப் பிறகு மீண்டும் அடுத்த இன்ஸ்டர்ல்மென்ட் வாங்குவதற்கு திருப்பி அலைய வேண்டும் மூன்றாவது இன்ஸ்டர்ல்மென்ட் வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சிரமங்கள் இருக்கின்றனவே.. அதோடு இந்த சிமென்ட் பர்மிட் பெறுவதற்கு ஏற்படக்கூடிய சிரமத்தையும் உணர்ந்து, நேரடியாக அந்த வீடுகளுக்கு தேவையான மூட்டை சிமென்ட்டை, அதற்கான அலாட்மென்ட்டை, அந்த வீடுகட்டும். சங்கங்களுக்கு மாவட்ட வாரியாகப் பெற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். அந்தச் சங்கங்கள் மூலமாக, வீடு கட்டுபவர்களுக்கு சிமென்ட் கொடுக்கின்ற ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, என்னிடத்திலே வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு முறையீட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வியாசர்பாடியிலே வழங்கப்பட்ட வீட்டு மனைகள் சம்பந்தமாக, பிளாட் நெம்பர். 422, அந்த வீட்டிற்கு 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மனு செய்தவர் ஜாய்சி பாண்டியன் என்பவர். அவர் ஒருவர் தான் மனு செய்திருக்கிறார். மனு செய்தவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் மரபு, நியாயம், சட்டம். ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ, இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, தொடர்ச்சியாகப் பல முறையீடுகள் செய்த அந்த மனுதாரருக்கு 19-11-81 ஆம் தேதி அன்று ஒரு உத்தரவு செல்கிறது.

I am directed to invite your attention to the letter cited and request you to sell the plot 422 in Vysarpadi area in auction.
Chairman, - Tamil Nadu Housing Board,

இந்த உத்தரவு அனுப்பப்பட்டு, அதன் நகல், இவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அவருக்கு இந்த மனை மறுக்கப்பட்டுள்ளது. காரணம், அந்த ஜாய்சி என்பவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. தா. பாண்டியனுடைய மனைவி என்ற காரணத்தினாலே அந்த மாதிரி உத்தரவுபோடப்பட்டதோ? என்னவோ? எனக்குத் தெரியாது. அதற்குப் பிறகு நடந்த வற்றை நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்காகச் சொல்லி விடுகிறேன். அப்படி உத்தரவு போடப்பட்டதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் ஆக்ஷனில் விற்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை. மீண்டும் வேறு ஒருவருக்கு, அவருடைய பெயர் ஜெயபாலன், நான் அவருடைய கட்சியைப் பற்றி இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை, அது உங்களுக்குத் தெரியும் அவருக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக முயற்சிகள் தீவிரமாக மேற் கொள்ளப்படுகிறது. அவரிடத்திலே மனு கோரப்பட்டு வாங்கப் பட்டிருக்கிறது; மீண்டும் இவரிடத்திலும் மனு வாங்கி, அவர் தான் தகுதி உடையவர் என்ற வகையிலே தீர்மானிக்கலாம் என்று உத்தேசித்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஒரு விஷயம் நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சருடைய

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 15]

கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இதிலே முறைகேடுகள் இல்லாமல், நான் வேண்டிக் கொள்வது, இதிலே விருப்பு வெறுப்பு தேவையில்லை ; பாண்டியன் என்பதாலே அவருக்கு நீங்கள் ஏதாவது சலுகைகள் சாட்ட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நான் கோரவில்லை, நியாயத்தின் அடிப்படையிலே விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் முறையாக அது கிடைப்பதற்கான முறையிலே அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவர் படையெடுத்து, படையெடுத்து, அவரது கால் ஓய்ந்து போயிற்று.

(பிற்பகல் 12.30).

அடுத்து, தொழிலாளர் நலன் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த அரசு கடைபிடித்து வரும் கொள்கை சம்பந்தமாகவும் நான் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளிகளுக்கு இருக்கின்ற அடிப்படையான உரிமை, ஒரே உரிமை அடிப்படையான உரிமை, வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை. அந்த உரிமையைப் பறித்து விட்டு நீ உயரோடு இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். இன்றைய தினம் நடைமுறையில் அதைப் பறிப்பதற்கான சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. Essential Services Maintenance Act.

அடுத்து, தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம். இந்தச் சட்டங்களை பயன்படுத்தி இந்த உரிமையைப் பறிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக நம்முடைய மாநில அரசு, அதிலும் குறிப்பாக உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குப் பக்கத்திலே நிற்கிறோம். அதற்காக இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய வாழ்வைப் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கின்றதாகக் கூறும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அரசும் இம்மாதிரியான சட்டங்களை அமல் படுத்துவதற்காக அதை ஆதரித்துப் பாராளுமன்றத்திலே நிற்பதும் அதே மாதிரியான சட்டத்தை இந்த சட்ட மன்றத்திலே சட்ட முன்வடிவாக கொண்டு வந்திருப்பதும், தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதாகும். அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே அரசு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்த உரிமையைப் பறிக்கும் முயற்சியை கைவிட வேண்டும். அதை அடக்குவதற்கான முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக 19-ந் தேதி நடைபெற்ற போராட்டத்தில் அரசு கையாண்ட அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் போன்ற நடவடிக்கைகள் கண்டிக்கத்தக்கவை. இதன் காரணமாக 3 உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருமெய்ஞானம், இரட்டைப்புளி என்ற கிராமங்களிலே

1982 மார்ச் 15]

[திரு. இரா. கருட்பையா]

பறிக்கப்பட்ட உயிர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள். அரிசனங்களுடையது. நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு ஒரு நீதி விசாரணை கேட்கக்கூடிய நேரத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அத்து மீறிய நடவடிக்கைகளை போலீஸ் அதிகாரிகள் நடத்தி இருந்தால் ஒரு நீதி விசாரணை மூலம் அதைக் கண்டு பிடிக்கமுடியும். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் ஒரு நீதி விசாரணை தேவை என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்காக ஒரு நீதி விசாரணையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக கதவடைப்புகள் சம்பந்தமாக இழந்திருக்கின்ற மனிதநாட்கள் 1980-1981 இரண்டு ஆண்டுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்திலே அது அதிகரித்து இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க முடியாது. வேலை நிறுத்தத்தை யாரோ சிலர் தூண்டி விட்டு நடைபெறுகிறது என்று சிலர் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளியின் பட்டினி கிடக்கும் வயிறுதான் வேலை நிறுத்தத்தை தூண்டி விடுகிறது. சில தலைவர்கள் பார்த்து நீங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள் என்று தூண்டுவதால்தான் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது என்று கூறுவது தவறானது. வேலை நிறுத்தம் செய்கிற காலத்தில் தொழிலாளி பட்டினி கிடக்க வேண்டும். அவனுடைய குடும்பம் பட்டினி கிடக்க வேண்டும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள், கஷ்டங்கள், என்ன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் ஒருவர் தூண்டி விடுவதன் மூலமாக வேலை நிறுத்தம் கலப்பதாக வந்து விடாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நேரத்தில் அவர்கள் உரிமை பெற வேண்டும் என்று வருகின்ற நேரத்தில், கடைசி ஆயுதமாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆகவே தான் வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகரித்து வருகிறது. இதன் காரணமாக இழக்கக் கூடிய மனித நாட்கள் அதிகரித்து வருகிறது என்பதை இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. ஆகவே வேலை நிறுத்தத்திற்கு அடிப்படையான காரணத்தை ஆராய்ந்து அதைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு விலைவாசி உயர்வை ஈடு கட்டக் கூடிய வகையிலே தொழிலாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படி, மற்ற வசதிகளைப் பெற்றுத் தருவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதன் காரணமாக அதைத் தவிர்க்க முடியும் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலை நிறுத்தங்களில் அரசாங்கம் கையாளுகிற கொள்கை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் "நீ செய்து கொண்டே இரு" என்று

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 15]

சொல்லி, வேலை நிறுத்தம் மேற் கொண்டவர்கள் 'டயர்டு' ஆகி, அவர்களாகவே வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு, வேலைக்கு போக வேண்டுமென்ற கொள்கை நிலையை ஏற்படுத்துவது ஒரு சரியான கொள்கை அல்ல. வேலை நிறுத்தம் நடக்கப் போகிறது என்றால் அதற்கு முன்னால் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டும். இல்லை என்றால் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்ற உடனே எபக்டிவாக தலையிட்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களே வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு போகக் கூடிய நேரத்தில் 10 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 2 ரூபாய் பெற்றுக் கொடுத்தோம் என்று சொல்லுகின்ற நடை முறை இன்றைக்கு கையாளப்படுகிறது; அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கொள்கை கையாளப்படுகிறது என்பதற்கு நான் பல உதாரணங்களை இங்கே எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

நாகையில் ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லில் இரண்டு மாதங்கள் ஸ்டிரைக் நடைபெற்றது. அதைப் போல கரூர் மில்ஸ் வேலை நிறுத்தம். அதைப் போல மணப்பாறையில் போனஸ் கேட்டு வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அமைச்சரிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். தீபாவளி முடிந்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதன் பிறகு ஒரு மாதம் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. இம்மாதரியான போக்கை அரசாங்கம் கைவிட வேண்டும்.

தொழில் அமைதியைக் காக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் மேடையிலே முழங்குகிறோம். 'ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம்' என்ற கொள்கையை எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதற்கு ரகசிய முறையில் வாக்கு எடுக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெறும் சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதை செயல்படுத்த முன்வர வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அவரது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, பல்வேறு காரியங்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு நாம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம் என்று கூறுவதைப் போல ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்பதிலும் வழிகாட்டியாக ஏன் இருக்கக்கூடாது? அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்; தொழில் அமைதியைப் பாதுகாக்க அது உதவும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு சங்கம் இருந்தால்தான் 'பார்கெயினிங்' பவர் அதிகம் பெற்று, உரிமைகளைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கும். ஒரே சங்கம் ஒரே குறிக்கோளில் போராடினால், முதலாளிகளுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். அதனால் தொழில் தகராறு குறையும்; வேலை நிறுத்தம் குறையும். ஆகையால் இந்தக் கொள்கையை தமிழக சர்க்கார் செயல்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

தொழிலாளர் நலனுக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களை அரசுத்துறை நிறுவனங்கள் சரியாக அமுல்செய்தால் இன்றைக்கு பல்வேறு தகராறுகளுக்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். தொழிலாளர் நலன் கருதி போடுகின்ற சட்டங்கள், போடுகின்ற உத்தரவுகள் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. இன்றைக்கு சுற்றுலா வளர்ச்சி ஊழியர்களுக்கு சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது.

ஒரே சங்கம்தான் இருக்கிறது. வேறு சங்கம் இல்லை. 'இம்பிளிமென்டேஷன் அன்ட் எவாலுவேஷன் கமிட்டி', இந்த சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்ய தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும் அதன்படி அங்கீகாரம் வழங்கவில்லை; மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் அரசுத் துறையில் இருக்கிற ஒரு கழகம். இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. உடன் இந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வேளை பலமான தொழிற்சங்கமாக வந்து விட்டால், பெரிய அதிகாரிகளுடைய ஊழல்கள் வெளியே வந்து, பெரும் விளைவுகள் வரும் என்று கருதி, அந்தக் காரணத்தால் இம்மாதிரியான கொள்கையை கையாளுகிறார்களோ என்று கருதுகிறேன்.

சமீபத்திலே தகவல் கிடைத்துள்ளது. அந்தச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் இருந்த பல அதிகாரிகள் சமீபத்தில் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது வேறு காரணங்களுக்காக. தொழிற்சங்கம் இருக்கிறது என்றால் அது ஸ்டிரைக் செய்வதற்காகவே இருக்கிறது என்ற முடிவு சரியானதல்ல. அந்த ஒரே நோக்கத்தோடு மட்டும் தொழிற்சங்கம் செயல்பட முடியாது, அப்படிச் செயல்படவும் கூடாது. ஒருவேளை அது ஏ.ஐ.டி.யு.சி. சங்கம் என்பதால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவில்லையோ என்று கருதுகிறேன். அந்த கண்ணோட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை மாற்ற வேண்டும். ஒரே சங்கம் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதை நீங்கள் அங்கீகாரம் செய்வதில் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இல்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல செங்கற்பட்டு மாவட்ட கூட்டுறவு ஊழியர்கள் சங்கம் இருக்கிறது. பிரச்சனைகளைப் பேசித் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வருஷம் ஆனாலும் பேச வர மறுக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை ரெஜிஸ்திராரைக் கேட்டால் "ஐ டோன்ட் மைன்ட் இஃப் யூ கோ ஆன் இன் ஸ்டிரைக்" என்று சொல்கிறார் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் ஸ்டிரைக் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி, அவர் ஸ்டிரைக் ஏஜென்டாக மாறியிருக்கிறார். அப்படி இருந்தால் எப்படி அந்த இலாகாவில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க முடியும்? அங்கே லேபர் டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுகிற சிபாரிசுகளை அமுல்படுத்தவில்லை.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 1]

‘ஸ்கிரினிங் கமிட்டி’ என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட இது கூடாது என்று, ஜெயிலுக்கே போகவும் தயார் என்று முன்னாலே சொன்னார்கள். ஸ்கிரினிங் கமிட்டி கூடாது என்று ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்கிரினிங் கமிட்டியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கை. ஏற்கனவே ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உங்களிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த கமிட்டியை ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது? அரசுத்துறை நிறுவனங்களில் ஒருவன் மீது குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால் அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது என்றால் அவர் ஸ்கிரினிங் கமிட்டி அனுமதித்தால் தான் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம்; நேரடியாகப் போக முடியாது. இது தொழிலாளிகளுக்கு பெரிய பாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புச் சொன்ன பின்னாலும் ஸ்கிரினிங் கமிட்டியை வைத்திருப்பது சரியல்ல; அதை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40.)

அடுத்து நம்முடைய தொழில் தாவாக்களைக் கோர்ட்டு களுக்கு அனுப்புவது சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய தாமதங்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு வருஷம், 1½ வருஷம் ஆகியும் ரெஃபரன்ஸ் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு பல்வேறு உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். அது போக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே சென்ற சட்டமன்ற ஆகஸ்ட் கூட்டத் தொடரிலே, டிஸ்மிஸ் செய்யப் பட்ட தொழிலாளர்கள் நேரடியாகத் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கான வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி ஜனாதிபதி அங்கீகாரத்திற்காக அது சென்றிருக்கிறது. நாம் பெருமைப்பட்டதக்க அளவிலே இந்த மாநிலத்திலே அம்மாதிரியான சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். ஆனால் துரதிஷ்டம் இன்னும் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. அப்படி டிஸ்மிஸல் டிஸ்ப்யூட்லைப் பொறுத்தவரையிலே எத்தனை இருக்கின்றதோ அத்தனையும் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது என்பதுதான் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய கொள்கை. நிறைவேற்றுவதாகும் ஆகவே நம்முடைய சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் வரும்போது வரட்டும். வரவில்லை என்றால் அதை எதிர்த்துப் போராடுவோம். ஆனால் அந்தக் கொள்கையினை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய இந்த அரசு அந்த அடிப்படையிலே, வேலை நீக்கம் சம்பந்தமான அனைத்து தொழில் தாவாக்களை எல்லாம் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

அடுத்து வேலைநிறுத்தம் சம்பந்தமாக சிலவற்றைச் குறிப்பிட வேண்டி இருக்கின்றது. தொடர்ச்சியாக பல்வேறு இடங்களில் போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. பால் விநியோக

1982 மார்ச் 15]

[திரு இரா. கருப்பையா]

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்களோ அவர்களின் பிரச்சினை $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக இருக்கின்றது. ஒருவேளை அவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்பதால் அவர்களை எப்படி வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் என்ற உணர்வு இருக்கிறதோ என்னவோ தொரியவில்லை. $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுக்காலமாக அது தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் அவர்களைப் பிடித்து ஜெயிலிலே போட்டுவிடுங்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்களை வஞ்சம் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றது. அவர்கள் 1500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் குடும்பம் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வில்லை, டிஸ்ப்யூட்டும் இருக்கின்றது. ஸ்ட்ரைக் செய்தான் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்கள் இப்படி வெளியே நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தனியார் பஸ்போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்காகச் சட்டம் இருக்கின்றது. ஆனால் எந்தக் கம்பெனியிலே பார்த்தாலும் டெய்லி வேஜஸ்தான். இவற்றைக் கண்காணிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் யாருக்கும் மாதச் சம்பளம் கிடையாது. அவர்களுக்கு கிராஜ்விட்டி கிடையாது, பென்ஷன் கிடையாது, பிராவிடென்ட் ஃபன்ட் கிடையாது. நம்முடைய மாநிலத்திலே 5696 தனியார் பேருந்துகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் எத்தனை பஸ்களில் தொழிலாளர்கள் மாதச் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது என்பதையும் அரசு கணக்கிட்டு அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் போட்டாகி விட்டது ஆகவே பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைப்பது சரியில்லை. சட்டத்தை அமல்நடத்தி அது அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பலனை ஏற்படுத்துவதற்குரிய வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதுதான் சரியானதாக இருக்கும்.

அடுத்து அன் ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் சம்பந்தமாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது நிலைமையைப் பார்த்தால் நேற்று வற்ற விலை இன்று இல்லை. விலைவாசி விட்டருக்கு தினசரி 10 பைசா கூடுகிறது. அதையும் ஒரு சட்டம் மாதிரி முதலாளிகள் செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரிய வில்லை, அது வேறு பிரச்சினை. ஆனால் தினசரி விலைவாசி ஏறுகிறது. மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. மூன்றாண்டு கடந்த பிறகு தான் அதனை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கூறினாலும் அப்பொழுதும் அதைச் செய்வது கிடையாது. மூன்றாண்டுக்குப் பின்னர் தாமதப் படுத்தி கமிட்டி அமைக்கப்படும் அது மேலும் இரண்டாண்டுகள்

[திரு இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 15]

ஆகும். ஆகவே இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை குறைந்த பட்சக் கூலியை மாற்றியமைக்க வேண்டும். விலை வாசியைக் கணக்கிட்டு அவ்வப்போது ஈடுசெய்யக்கூடிய முறையிலே பஞ்சப்படி கொடுக்கக் கூடிய முறையில் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். பீடித்தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி அறிவிப்பு 12 ஆம் தேதி வந்துள்ளது. ஆனால் பஞ்சப்படி என்ற பெயரிலே அறிவித்துள்ளது வஞ்சிக்கக்கூடிய படிதான். அது. 60 ஆம் ஆண்டு விலைவாசிப் புள்ளியை எடுத்து ஓராண்டுக் காலம் கணக்கிட்டு 1983 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் 1982 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை ஓராண்டிலே எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு 5 புள்ளிக்கும் 2 பைசா வழங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது நானும் புள்ளிக் கணக்கை எடுத்து புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறேன் 1960 ஆம் ஆண்டுக்கான புள்ளியை அடிப்படையாக வைத்து பஞ்சப்படி கணக்கிடப்படுகிறது. அதிலே 20 பைசா கூட கிட்டாது.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கர்நாடகத்திலேயும் கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆந்திராவிலேயும் கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழக அரசுதான் பஞ்சப்படி கொடுத்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பஞ்சப்படி கொடுக்கும் அந்த முறை வரவேற்கத்தக்கதுதான். அதற்கு எங்களுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 5 புள்ளிக்கு 2 பைசா. 36 ஆம் வருஷப் புள்ளியை எடுத்துப் பார்த்தால் உதாரணமாகச் சொன்னால் 1981 அக்டோபர் மாதத்திலே 2161 ஆக இருந்தது. டிசம்பர் மாதத்திலே 2194. 33 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. இது 36 ஆம் வருஷத்திற்கு. 60 ஆம் வருஷத்திற்குரிய புள்ளி விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 454 ஆக இருந்தது. 461 ஆகியுள்ளது 7 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு மாதத்தில் அந்த உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 10 மாதத்திற்கு கணக்குப் போட்டால் அவனுக்கு 15 பைசாவுக்கு மேல் கிடைக்காது என்ற நிலைமையே இருக்கிறது. ஆகவே விலைவாசி புள்ளி அடிப்படையிலே பஞ்சப்படி கொடுப்பதை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் நாம் 36 ஆம் ஆண்டு விலைவாசி புள்ளியை கணக்கிட்டு அந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு டெக்ஸ்டைல்ஸ் மற்றும் மிகப் பெரிய தொழில்களில் எல்லாம் இந்த மாதிரியான முறையில் பஞ்சப்படி கணக்கிட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போன்ற முறைகளில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து பல பகுதி தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்க, கமிட்டி நியமிக்கப்படுவதைப் பற்றியது. அச்சத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இனிமேல்தான் கமிட்டி போட்டு பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்னும் 2 வருஷம் ஆகும். சுமார் 6 லட்சம் பேர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்வது 2 வருடம் ஆகும். என்றால், பிறகு அறிவிப்பு வந்த பிறகு நடைமுறைக்கு வர மேலும் 2 வருடம் ஆகும். இது நடைமுறை. ஆகவே, இந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு அச்ச தொழிலாளிகள் போன்றவர்களுக்கு உடனடியாக குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயித்து உடன் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கணக்கில் பார்த்தால் 1971-லே அவர்களுடைய எண்ணிக்கை 44 இலட்சத்து 90 ஆயிரத்து அறுபத்து மூன்று. 1981 ஆம் ஆண்டு 59,47, 614. இது அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கு. அதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். ஒப்படி 59 இலட்சம் பேர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நியாயமான கூலியை பெற்றுத் தரக்கூடிய அமைப்பு எது என்றால், அந்தப் பொறுப்பு வருவாய்த்துறையின் வட்ட ஆட்சியர் அல்லது அவருக்கு துணையாக இருக்கக் கூடிய ஒரு அதிகாரியிடம் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமத்தில் என்ன சொல்வார்கள் என்றால் — தாலுக்காபீசில் என்ன வேலை என்று கேட்டால், கல்யாணத்திலிருந்து கருமாதி வரையில் அவர்களிடத்திலேதான். போய் நிற்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு வேலைகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. இவ்வளவுக்கும் மேலே இது வேறே. எல்லா வேலைகளையும் பட்டியல் போட்டு சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. அப்படி வேலைப் பளு அவர்களுக்கு அவர்களிடத்திலே போய் இதை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி நிறைவேறும்? எப்படி அவர்கள் இதை செயல்படுத்துவார்கள்?

கடந்த இரண்டாண்டு காலத்தின் அனுபவத்திலேயே பார்த்திருக்கலாம். இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குறைந்தபட்சம் கூலியைப் பெற முடியவில்லை. என்பதை, அது குறித்து தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குறைந்த பட்சக் கூலியைப் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலேயே ஒரு தனிப்பிரிவை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் அமுல் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தால் ஒழிய இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்ய முடியாது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இம்மாதிரியான கூலி நிர்ணயம் இருக்கிறது.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 15]

அதை நாம் பெற வேண்டும் என்கிற உணர்வைக் கூட ஏற்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் லேபர் டிபார்ட்மென்ட்லே தனியாக கமிஷனர் போட்டு செய்ய வேண்டும். 60 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் பெற்றுத் தரக்கூடிய எவ்வளவு பெரிய பிரச்சனை. இதற்கு எவ்வளவு பெரிய இலாகா தேவைப்படும், எவ்வளவு அதிகாரிகள் வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதையெல்லாம் செய்யாமல் சட்டம் அமுலாகாது என்று கூற விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. எம். அண்ணாதாசன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சபை நிகழ்ச்சிகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் பிரஸ் நிருபர்களோடு போய் உட்கார்ந்து ஏதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறாரே, இது அவையின் நடைமுறைக்கு சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

திரு. இரா. கருப்பையா : அடுத்து நான் குறிப்பிடவிருப்பவது, இந்த லேபர் டிபார்ட்மென்ட்லே இன்றைக்கு ஒரு ஸ்டேக் ஷேன் இருக்கிறது. அதை தோழர் ரமணி அவர்கள் கூட சட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த டிபார்ட்மென்ட்லே, ஒரு லேபர் கமிஷனர், ஒரு ஐரயின்ட் லேபர் கமிஷனர், ஒரு ஸ்பெஷல் லேபர் கமிஷனர், 12 டெபுடி கமிஷனர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கீழே மற்றும் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. துரைமுருகன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் என்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு கூறிய செய்திக்கு நான் பதில் அளிக்க வேண்டும். அதற்கு எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இந்த அவையில் பேசும்போதுதான் என்னுடைய இடத்திலேயிருந்து பேச வேண்டும். உட்காரும் போது எங்கே வேண்டுமானாலும் உட்கார்ந்துக் கொள்ளலாம். நான் இந்தப்பகுதியில் கடைசி மூலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். அப்படி உட்கார்ந்திருந்ததினாலேயே பிரஸ் நிருபர்களோடு பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், அந்தப் பக்கத்திலே கடைசி மூலையில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் அதிகாரிகளோடு பேசுகிறார்களா? எனவே இந்த அவைக்கு தவறான தகவலைச் சொன்ன ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் மீது உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்பலாம் என்றாலும் போனால் போகட்டும் என்று விட்டு விடுகிறேன்.

1982 1மார்ச் 15]

திரு. இரா கருப்பையா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதில் ஒரு நிலைமையை அரசும் அமைச்சர் அவர்களும் மிகவும் கவலையோடும், சீரியஸாகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் 10, 15 வருஷங்களாக ஜாயின்ட் கமிஷனர் டெபுட்டி. லேபர் கமிஷனராக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே பல அதிகாரிகளை நேரிடையாக அமைச்சர் அவர்கள், அவர் அமைச்சராவதற்கு முன்பே நன்றாக அறிவார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

எங்களைப் போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்குத் தெரியும். 15 ஆண்டுகளாயிற்று. இன்னும் அவர்கள் ரிட்டயராகும் வரை அதேயிடத்தில் இருந்து காலத்தை முடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வது என்றால் சாகிற வரைக்கும். அந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டு உற்சாகமாக வேலை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு இன்ஸென்டிவ் இருக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். இந்த இலாகா இன்னும் அதிகப்படியான பொறுப்புகளை ஏற்று செயல்படுத்துவதற்கு அதற்கான முறையில் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

கடைசியாக அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அரசாங்கம் போடக்கூடிய உத்தரவுகளை, பல இலாக்கைகள் அமலாக்குவதில்லை. முனிசிப்பாலிட்டிகள் சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய முடிவுகளை, அரசாங்க உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவது இல்லை. அதற்கு என்ன மெஷினரி வேண்டும் என்பதை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தாகவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையில் ஒரு மாற்றம் காணவேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது மோதுதல் என்ற கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதை கைவிட்டு விட்டு, அரசாங்கம் பழி வாங்கக் கூடிய கொள்கையை கைவிட்டுவிட்டு அரசு ஊழியர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடிய முறையில் ஒரு கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது வால்பாறை தொகுதியில் தேர்தல் காலத்தில் விடுமுறை அளிக்கப்பட்டபோது அன்றைக்கு ப்ளான்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருந்தது. அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. இரா. சரூப்பையா]

[1982 மார்ச் 15]

துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் மாதாமாதம் சரியாக பல நகராட்சிகளில் வழங்கப்படுவதில்லை. என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. கீழ்க்கரையில் தேங்காய்த்துருவல் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். பசைத் தொழிலாளர்களுக்கு—இது கைத்தறித் தொழிலையொட்டியது—குறைந்த பட்ச ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் போது இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கும் ரூ. 10,000 நஷ்டயீடு கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். தொழிற் சங்க உரிமைகளை மதித்து, தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கி, தொழில் அமைதியை பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு கொள்கையை உருவாக்கி செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 12 50)

திரு. கோவைத் தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கோரிக்கை மீது, மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். வளர்ந்து வருகிற சமுதாய மாற்றத்திற்கேற்றவாறு தமிழக அரசு, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு தொழிலாளர்களின் மீது கொண்டுள்ள அக்கறையின் அடிப்படையில், விரும்பி வரவேற்கப்படுகிற சூழ்நிலையில் பல் வேறு முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை தொழிலாளர்கள் நலன்கருதி கொண்டு வந்திருப்பதை ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கட்சி வரிசைகளிலிருந்தும் தோழமைக் கட்சி வரிசைகளிலிருந்தும் பாராட்டுதல்கள் பரவலாக வந்தது பராட்டுக்குரியது என்பதை தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம் முதலீடுகள், தொழில் செய்கிறவர்கள் ஏகபோகமாக நடப்பதாலும் சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகிற ஒரு நிலை இந்திய ஜனநாயக சட்டத்தில் இருந்தது என்று சொன்னாலும் தொழிலாளி வர்க்கம் ஒரு அரசு போடுகிற திட்டங்களால் அல்லது அரசாங்கம் அமைக்கிற சட்டங்களாலோ தொழிலாளர் வர்க்கத்தை திருப்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் உள்ளக்குமுறல்களை தீர்க்க முடியாது என்ற என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். மாறி வருகிற சமுதாயச் சூழ்நிலையில் தொழில் முதலீடு செய்கிறவர்கள் ஏகபோக உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்றதொரு நிலையை ஒரு மிகப்

[1982 மார்ச் 15]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

பெரிய ஜனநாயக அரசு, ஒரு சோஷலிஸ அரசு, இந்திய ஜனநாயக நாட்டில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் தொழிற்சங்கங்களை நடத்தக்கூடிய தொழிற்சங்க வாதிகள் கூட, தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் கூட தொழிற்சங்கத்தில் உள்ள தொழிலாளர் தோழர்களை ஏகபோக உரிமைப்படி நடத்துகிற அளவிற்கு ஏகபோகத்தோடு அவர்கள் நடந்து கொள்ளமுடியாது என்றளவில் துணிவோடு செயல்படுகிற அளவிற்கு இந்த நாட்டிலிருக்கிற சட்டதிட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், பி அண்டு சி மில் தொழிலாளர்கள் அவதிப்புகிறார்கள், அல்லல்படுகிறார்கள், பசியால், பஞ்சத்தால் வாடுகிறார்கள் என்று சொல்லி, தமிழக அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களுக்கும் ரூ. 200 மானியமாக அளிக்கும்போது அந்த 200 ரூபாய் பெற்ற தொழிலாளர்கள் மத்தியில், பஞ்சத்தால், பசியால் வாடுகின்ற அந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் 10 ரூபாய் பெறக்கூடிய அளவிலே தொழிற்சங்க நிறுவனத்தை நடத்திச் செல்லுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை அனுமதிப்பது, இப்படிப்பட்ட ஏகபோக சூழ்நிலையை உருவாக்குவது என்பதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு ஏற்றவகையில் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, தொழிலாளர்கள் எதிர்க்காலத்திலே நல்லவகையில் பாதுகாக்கப்படுகின்ற வகையில் பக்கத்திலே இருக்கின்ற பாண்டிச்சேரி மாநிலத்திலே, அந்த மாநிலத்தை ஆளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அங்கே முற்போக்கு கொள்கைகளை கொண்டுவருவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்காது என்றாலும், அந்தப் பாண்டிச்சேரியிலே உள்ள முதல்வர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கொண்டுவராத முற்போக்குத்திட்டங்களை, தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில், இங்குள்ள தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் விரும்பி வேண்டி வரவேற்பார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏன், மார்க்கிஸ்ட் சித்தாந்தத்தைப் பேசுகின்ற மேற்கு வங்காளத்தில், அந்த ஆட்சியிலே இல்லாத சட்ட திட்டங்களை இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நலம் கருதி அவர்கள் மேலும் வளரவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த சட்ட திட்டங்களை மனமார விரும்பி பாராட்டுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. கோவைத் தம்பி]

[1982 மார்ச் 15]

இந்த தொழிலாளர் சட்டத்திலே, சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டால் முதல் 90 நாட்களுக்கு 50 விழுக்காடு ஊதியமும், 90 நாட்களிலே இருந்து 180 நாட்கள் வரை, 75 விழுக்காடு ஊதியம் தரவேண்டும் என்றும், 180 நாட்களுக்கு மேல் போனால் முழு ஊதியமும் வழங்கவேண்டும் என்று 1-1-1982 முதல் இதற்கான ஆணையிட்டு உள்ளது. இந்தச் சட்டத்தை, மிகவும் முற்போக்கான கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் உறவோடு ஆட்சி செய்யும் பாண்டிச் சேரியிலே கூட இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் அங்கே வந்திருக்கிறதா என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தேன்; அங்கே இத்தகைய சட்டம் இல்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களை நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டம், தமிழகத்திலே உள்ள பொது நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் பயன்படுகின்ற அளவிலே செய்வதற்கு, நம் மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, அவர்களுக்கு கோரிக்கை விடுத்து, இந்தச் சூழ்நிலை அவர்களுக்கும் பயன்படுகின்ற வகையில் செய்யவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலையில், ஒரு தொழிலாளி ஒரு ஆண்டில் 240 நாட்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றினால், அவர் நிரந்தர மாக்கப்பட வேண்டும்; இதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று 1-1-1982 முதல் அமுல்படுத்த உத்தரவிட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்தச் சட்டம் புதுவையிலே இல்லாவிட்டாலும், இந்தச் சட்டத்தை தமிழகத்தில் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஒரு தொழிலாளி தொடர்ந்து 8 நாட்களுக்கு பணிக்கு வரவில்லை என்று தகவல் தெரிந்தால், அவர் தானாகவே அந்த நிறுவனத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டதாக கணக்கிடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை, இத்தகைய நிலையை திருத்தத்தை தமிழக அரசு தெரிவித்துள்ளது. இதுபோன்ற திருத்தத்தை மற்ற மாநிலங்களிலும் பின்பற்றுகின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு முற்போக்கான சட்டத்தை, திருத்தத்தை செய்திருப்பதற்காக நான் இந்த அரசை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியாவிலே இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களிலே, இந்த மாநிலம் தான் சுதர், மற்றும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் முன்னேற்றத்திலே அக்கறை கொண்டு, இந்த நாட்டிலே உள்ள பல இலட்சக்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் நலனைக் கருத்தில்கொண்டு, தமிழக அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அப்படி கொண்டு வரப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நான் விரும்பி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், தொழிற்சங்கத் தகராறு நடந்து, தொழிற்சங்க அமைப்புகள், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களோடு பேச சென்னைக்கு வரும்போது, அவர்கள் ரூ. 5 கட்டணத்தில் தங்குவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மனம் திறந்து பாராட்டக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லாவிட்டாலும், பொது உடைமையைக் கண்டவர் என்பதை மனதிலே கொண்டு, தொழிலாளர் நலத் தலைவர் ஜீவா அவர்கள் பெயரை அதற்கு வைத்திருப்பதற்காக தமிழக அரசையும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும், நம் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

தொழிலாளிகளுக்கு கிராட்சட்டி வழங்கும் போது 240 நாட்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பணி புரிந்திருந்தால் தான் அந்த ஆண்டுகளுக்கு கிராட்சட்டி வழங்கமுடியும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இதற்கு ஒரு சட்ட திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது. மத்திய அரசு இதிலே காலதாமதம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த காலதாமதத்தை போக்குகிற விதத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிற்கு எடுத்துரைத்து இந்த சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் முழு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகத்தை, தொழிற்சங்கங்களை பேச்சு வார்த்தைக்கு வரவேண்டுமென்று அழைக்கும்போது சில நிர்வாகம் பேச்சு வார்த்தைக்கு வருவதில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி சமன் அனுப்பக்கூடிய ஒரு ஆர்டரை லேபர் ஆபீசருக்கு வழங்கவேண்டுமென்று ஒரு நிலையையும், தொழிலாளர்களுக்கு நேரடியாக நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தீர்ப்பு பெறவேண்டுமென்ற சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்ற நிலையையும், இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக மாநில அரசு வைத்திருக்கிறது. இந்த ஒப்புதலை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சீக்கிரம் வாங்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1982 மார்ச் 15]

மாநகராட்சி, நகராட்சி, வருவாய்த் துறை அமைப்புகளும் பல இடங்களில் சும்மா கிடக்கும் இடங்களை வீட்டு வசதி வாரியம் கையகப்படுத்தி வீடுகளை கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் போது ஏழை, எளிய விவசாயிகள் மீது கருணை காட்டவேண்டும். பினாமி நிலங்கள் வைத்திருக்கிறவர்களை, அவர்களுடைய நிலங்களை வேகமாக கையகப்படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு முயற்சி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் சிறு விவசாயிகள் இந்த நிலையில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு நகராட்சிகளுக்கு, மாநகராட்சிக்கு, ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான காலியிடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் சுகாதார கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றைக் கையகப்படுத்தி வீட்டு வசதி வாரிய வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களின் கட்டளைக்கிணங்க முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பினை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆள்கட்சி உறுப்பினர்கள் தொழிலாளர் நலம் பற்றிய திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, பாக்டரி ஆக்ட்டாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஷாப் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, கைத்தறி தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள் இப்படி தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களுக்காக பல்வேறு சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லி பாராட்டினார்கள். ஒன்றை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டங்களுக்கு உயிர் இருக்கிறதா? இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிறதா? தோட்டா இல்லாத துப்பாக்கியாக, மணமில்லாத பூவாக, உயிர் இல்லாத எலும்புக் கூடாக இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பலன் அளிக்காத சட்டங்களுக்குப்பாராட்டு தேவையில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

480 நாட்கள் ஒரு தொழிலாளி வேலையிலே இருந்திருப்பாரானால் அவர்கள் நிரந்தர தொழிலாளியாக ஆக்கப்பெறலாம். நான் உங்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு பேர்கள் அப்படி நிரந்தர தொழிலாளியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எந்தெந்த நிறுவனங்களில் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அதற்கு என்ன மெஷினரி வைத்திருக்கிறார்கள்? அதை நீங்கள் உரையிலே சொல்வீர்களானால் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குப்பயனாக இருக்கும் என்பதைத் தெரித்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வித்துக் கொள்கிறேன், அதுமட்டுமல்ல தொழிலாளிகள் நேரடியாக லேபர் கோர்ட்டிற்குப் போகலாம் என்று இந்த அரசின் கொள்கையாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி என்ற ஒன்றை வைத்து நீங்கள் ரெபரன்ஸ் கொடுத்தால் தான் லேபர் கோர்ட்டிற்குப்போக முடியும். ஆனால் இந்தக் கமிட்டியினுடைய அதிகாரிகளைப் போட்டீர்களே தவிர அவர்கள் தான் அநியாயமாகத்தீர்ப்பு வழங்குபவர்கள். இது ஜனநாயக விரோதமான தொழில் கொள்கை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல நீங்கள் வைத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே பல தவறான தகவல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக முதல் பக்கத்திலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தொழில் தகராறு பற்றியும், வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகள் காரணமாகவும் உழைப்பு நாட்கள் வீணாவதைக் குறைந்திருப்பது பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள விவரங்கள் இதற்குச் சான்றாக அமையும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் 5ஆம் பக்கத்தை புரட்டிப் பார்த்தால் அதிலே நீங்கள் கொடுத்துள்ள கணக்கு தவறான புள்ளிவிவரம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1980வது ஆண்டிலே வீணான உழைப்பு நாட்கள் முப்பத்தி ஐந்து லட்சத்து ஆயிரத்தி இருபத்தி இரண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1981 ஆம் ஆண்டு வீணான உழைப்பு நாட்கள் அதிகரித்திருக்கிறது. எப்படி அதிகரித்திருக்கிறது என்றால் 41 லட்சத்து 24 ஆயிரத்து 21 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நான் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். அதிகாரிகள் உங்களுக்குத் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் திருத்தவும் இல்லை. இதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறது. ஸ்ட்ரைக், லே ஆப் மூலமாக மனித உழைப்பு நாட்கள் அதிகமாக வீணாக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் சான்று வேறு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஏறத்தாழ 1,300 பேர்களுக்கு மேலே பாதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த மானேஜ்மெண்டிற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மத்தியிலே ஏற்பட்ட பிரச்சினை. அவர்களுக்குள்ளாகவே ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டுக்கொண்டார்கள், ஸ்டாச்சுட்டரி பார்மாலிட்டி என்ற அடிப்படையில், லேபர் கமிஷனர் முன்னாலே அவர்கள் ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டார்கள். 25 சதவீதம் சம்பள உயர்வு என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னதாக இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களே, நீங்கள் எங்கே ஆலோசனை சொன்னீர்கள், உங்களுடைய சர்க்கார் இதிலே தலைய

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 15]

யிட்டதா? இது ஏற்கெனவே முடிந்த விஷயம். நிர்வாகத் திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதை உங்களுடைய சாதனையாக எப்படி நீங்கள் சொல்லமுடியும்? உங்களுடைய சாதனையாகச் சொல்வது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம். இது செட்டில்மெண்ட் என்பதன் கீழே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். திருப்பூரில் 1,300 பணியன் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏற்பட்ட சுமுக ஏற்பாட்டின் மூலமாக 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது உங்களுடைய சாதனையல்ல. உங்களுடைய அதிகாரப்பூர்வமான அண்ணா பத்திரிகையிலே 18—2—1982 அன்று பலன் பெற்றவர்கள் பட்டியல் காணீர் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இவையெல்லாம் தவறான தகவல் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்லவிரும்புகிறேன். சென்னையிலே பி.அண்ட்.சி. மில் சம்பந்தமாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே உங்கள் தலையீடு என்ன? போன் ஆளுநர் உரையிலே நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள் நிர்வாகத்தினரும் தொழிலாளரும் சம்மந்தப்பட்ட பி.அண்ட்.சி. மில் பிரச்சினையை மத்திய அரசு திறக்கவேண்டும் என்று சொல்வதன்மூலமாக உங்களுடைய ரெஸ்பான்ஸிபிளிட்டியை விட்டு செய்து விட்டீர்கள். எங்களுக்கு இதிலே ஒன்றும் இல்லை. மத்திய அரசு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டீர்கள். எங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கலாநிதி அவர்களும், நாடாளுமன்ற துணை சபாநாயகர் திரு. லட்சுமணன் அவர்களும் இதிலே முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நாங்கள் போராட்டம் நடத்தினோம், கூட்டங்கள் போட்டோம். டெல்லியிலே ஒப்பந்தமானது. ஆனால் தவறான தகவலைச் சொல்கிறீர்கள். டெல்லி ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவதற்காகத்தான் திரு. கமலரத்தினம் நியமிக்கப்பட்டாரே தவிர இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் திரு. கமலரத்தினம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து நீங்களும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தது போன்ற ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்துவது தவறான தகவல்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைய தினம் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறீர்கள். கோவை ஜெயலட்சுமி மில்ஸ் ஜோதி மில்ஸ் மூடப்பட்டது, லே ஆப் போடப்பட்டு பாதி, சம்பளம் கூட கிடைக்காமல் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோவாப்ரேடிவ் ஸ்டோர்க்ஸ் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மேனேஜ்மெண்ட் 2½ லட்சம் கொடுக்கவில்லை, இ.எஸ்.ஐ., பி.எப். போன்ற வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதற்காக மேனேஜ்மெண்ட் பணம் கொடுக்காமல் இருக்கிறது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, பேச்சுவார்த்தை கூட நடக்கவில்லை. அதைப்போலவே தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் 8 வருடமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது, தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை, 300 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது சிக் மில்ஸ், நலிந்த மில்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தாலே எடுத்து கொள்ளப்பட்டது. அதைப் போலவே அப்படிப்பட்ட மில்களைச் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சென்னையில் பாலு கார்மெண்ட்ஸ் நிறுவனத்தை அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அது காற்றோடு காற்றாக கலந்துவிட்டது என்றே கருதுகிறேன். மேட்டூர் பியர்ட்செல் நூற்பாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது, லே ஆப் என்ற காரணத்தினால், 1937 இல் அது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. லே ஆப்பிற்கு காரணமே தெரியவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே மால்கோ நிறுவனம் எல்லோருக்கும் அறிமுகமானதுதான். 9 கோடி ரூபாய் மின் சாரக் கட்டணம் பாக்கியுள்ள நிறுவனம், அங்கே ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. நிர்வாகம் மூடுவதற்கான அச்சமான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் அரசின் சாதனைகளாக இருக்க முடியாது. தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமென்று தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே நான் அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று ஆலோசனையாகக் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அடுத்து இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய உரிமையை, நலனைப் பாதுகாக்கும் விதத்திலே இந்த அரசு இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறீர்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்வதற்காக வருந்தக்கூடாது. நம்முடைய முதல்வரவர்கள். மேலவையிலே பேசிய பேச்சைத் தான் சொல்கிறேன். 'நான் நாடோடி' மன்னன் சினிமாப் படத்திலே வருகின்ற கருத்துக்களைத்தான் அமல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்; குறிப்பாக முதல் காட்சியிலே நான் வருகிறேன்; அதிலே ஒரு அறிவிப்புப் பலகை என் கையிலே இருக்கும், 'ஒன்று சோறு போடு அல்லது வேலை கொடு' என்று இருக்கும், அந்த அடிப்படையிலே நான் பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று தமிழக சட்டமன்றத்தின் மேலவையிலே நம்முடைய பொறுப்பான முதல்வர் சொல்லியிருக்கிறார். இங்கே வேலை கொடுக்காவிட்டாலும் கூடப் பரவாயில்லை; மதுரை மாநகராட்சி மின்சாரப் பிரிவில்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 15]

176 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணமும் இல்லை. 1979-லே நியமிக்கப்பட்டவர்கள்; இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கும் மேலே பதவியிலே இருந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை. காரணம் சொல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, 75 தொழிலாளர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசாங்கம் மாடல் எம்ளாயர்-ஆக முன் மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய மாநகராட்சியிலே நீங்கள் வேலை கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை; வேலையிலிருப்பவர்களைத் திடீரென்று நீக்குகிறீர்கள். நாடோடி மன்னன் சினிமாப்படத்திலே கூட வேலையிலிருப்பவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பு என்று எந்த இடத்திலும் இல்லை. ஆக நாடோடி மன்னன் சினிமாப்பட அடிப்படையிலேகூட அதற்கும் கூட புறம்பாக முதலமைச்சர் அல்லது இந்தச் சர்க்கார் நடப்பது சரியாக இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 480 நாட்கள் சர்வீசிலே இருந்தால் போதும், அவர்களைப் பர்மனென்ட் ஆக்கலாம். ஆனால் 480 நாட்களுக்கும் மேலாகவே இருந்தும் கூட அந்த விதிகளை நீங்கள் பின்பற்றவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, பால் வள நிறுவன ஊழியர்கள் 1,500 பேர் இன்றைக்கு வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். 20—11—1980 முதல் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு வேடிக்கை. இன்று அதைக் கருங்காலித்தனம் என்று சொல்வார்கள். அவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் மாதச் சம்பளம் 345 ரூபாய். இப்பொழுது 240 ரூபாய். ஆசை காட்டி மோசம் செய்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடினார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் கூட மேலவையிலே பேசுகின்ற பொழுது பாலில் தண்ணீர் கலந்தால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க முடியுமா என்று கேட்டார். பாலிலே தண்ணீர் கலப்பவன், பாலிலே கலப்படம் செய்பவன், சாராயம் காய்ச்சப்பவன் என்று யாராக இருந்தாலும் தப்பு செய்பவர்களைச் சட்டத்தின்படி தண்டிக்க வேண்டியதுதான், டிசிப்பிளினரி ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் நான்கு பேர், பத்துப் பேர் தப்பு செய்கிறார்கள் என்பதாலே, வீட்டிலே எலித் தொல்லை என்பதால் வீட்டையே கொளுத்துவது முறையாகாது. 1,500 பேர்களும் மதுரை பால் பண்ணை நிறுவனத்திலே நடைபெற்ற சில அநீதிகளை எதிர்த்து, சிலர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்துத்தான் இந்தப் போராட்டத்தை ஒரு அடையாள ஸ்ட்ரைக்கை நடத்தினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்களையெல்லாம் நீங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். முதல்வரவர்கள் தவறான தகவலைச்

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சொல்கிறார்கள். ஆகவே நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதெல்லாம் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, குடிசை மாற்று வாரியத்தைச் சார்ந்த ஊழியர்கள் கூட இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் நடத்துகிறார்கள், போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கோரிக்கைகளாக சம்பள உயர்வு, ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டியது, பதவி உயர்வு ஆகியவை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கைகள் கோரிக்கையற்றுக் கிடக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, நான்கு நாட்களுக்கான ஊழியர்களின் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், அன்றைக்கு இதே சபையிலே கூட நான் ஏற்கெனவே பேசியிருக்கிறேன்.

நந்தனம் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் வீட்டு வசதி வாரிய அலுவலக எல்லைக்குள் புகுந்து ஊழியர்களையெல்லாம் அடித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டிக்கும் விதத்திலே ஒருநாள் அடையாளமாக ஆர்பாட்டம் செய்தார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் போனார். உன் மீது பட்ட அடி என் மீது பட்ட அடி என்று சொன்னார். போலீசார் மீது விசாரணை வைக்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு அநியாயமாக அந்தத் தொழிலாளர்களின் நான்கு நாள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். இது எந்த விதத்திலே நியாயம்? அதை அவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் சார்பாக உண்ணாவிரதம் இருப்பதே கூடாது; சட்ட விரோதம் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நம்முடைய துணை சபாநாயகரவர்களின் தலைக்கு மேலே உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரே தேசப்பிதா காந்தியார், அவர் படம் இருப்பதிலே அர்த்தமே கிடையாது. காரணம் காந்தியார் உண்ணாவிரதத்தைப் போதித்தார்; முறையான கோரிக்கைகளுக்காக நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக அப்பொழுது உண்ணாவிரதம் இருந்தார். எனவே, உண்ணாவிரதமே 'இல்லீகல்' என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு உங்களுடைய நடவடிக்கைகள் இருக்குமேயானால் நீங்கள் மகாத்மா காந்தியை ஏமாற்றுகிறீர்கள்; மகாத்மா காந்தியை மதிக்கத் தயாராக இல்லை என்பதுதான் அர்த்தம் என்பதை இந்த நேரத்திலே வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 15]

அதுமட்டுமல்ல, ஸ்ட்ரைக் என்பதை நீங்கள் சட்ட விரோதமாக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இது அண்ணாவின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு விரோதமானது. இன்னும் சொல்வோம் என்றால், ஜனவரி 19-ஆம் தேதி ஒரு ஜெனரல் பந்த், ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. அதிலே நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. அது வேறு விவகாரம், ஆனால் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்காகப் போராடிய அவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அதற்காக நீதி விசாரணை இல்லை. தொழிலாளர்களின் ரத்தம் மண்ணிலே சிந்தியது தான் மிச்சம். அதற்காக எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்திலே நீங்கள் யாரையெல்லாம் சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறீர்கள்? சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக தங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவிப்பதற்காக ஒரு நாள் பந்திலே கலந்து கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களை நீங்கள் சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறீர்கள். 8 நாள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். கூட்டுறவு வங்கியினுடைய ஊழியர்கள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் ஊழியர்கள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். நல்லவேளை, நீதிமன்றம் இருப்பதாலே அவர்கள் இன்றைக்கு ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதனாலே, நீங்கள் நடைமுறைப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்ட்ரைக் செய்வது சட்ட விரோதம், அதற்கு சஸ்பென்ட் செய்வதுதான் முறை, சம்பளத்தைப் பிடிப்பதுதான் முறை என்று சொன்னால் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையின்பொழுது இந்தச் சர்க்காரே ஸ்ட்ரைக் செய்ததே, அப்படியானால், நான் கேட்கிறேன். அமைச்சர்களை எல்லாம் சஸ்பென்ட் செய்யலாமா? நான் கேட்கிறேன். அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை எல்லாம் ஒரு மாதத்திற்குப் பிடித்துக்கொள்ளலாமா? ஆக, நாங்கள் செய்தால் தவறு, நீங்கள் செய்தால் சரியா என்று சொல்கின்ற வாதம் சரியாக இருக்க முடியாது. ஒரு சர்க்காரை வேலை நிறுத்தம் செய்தால்—நீங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலை நிறுத்தம் என்று கூட அறிவித்திருக்கலாம்—அது வேறு விவகாரம் ஆனால் வேலை நிறுத்தத்தினுடைய ரியல் சென்ஸ் அது தான், டெக்னிக்கல் பாயன்ட்டிலே மாறலாமே தவிர, அதனுடைய அடிப்படை உணர்வு அதுதான்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் ஊழியர்கள் சஸ்பென்ட் செய்தால் போனஸ் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். சில நேரங்களிலே மாணவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தவறான சண்டை கூட வந்துவிடுகிறது. அதற்காக ஒரு நாள் அடையாளமாக வேலை நிறுத்தம் செய்து விட்டால் கூட அவர்களுக்கு போனஸே கிடையாது என்று சொல்வது அபட்டமான தொழிலாளர் விரோத போக்கு என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், பாவம், ஏழைகள். மீனவர்கள், கடலிலே மீன் பிடிக்கும்போது இறந்து போனால், பணம் தருவதாக இந்தச் சர்க்கார் சொல்கிறது. அதைப் போல், மீனவர்கள் மட்டுமல்லாமல், மரம் ஏறுகிறவர்கள் இறந்து போனால், அவர்கள் குடும்பம் தெருவில் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சர்க்கார் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறது. அதே நேரத்திலே கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக, வேலை செய்கின்றபொழுது, ஏழை கொத்தனார்கள் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இறந்து போனால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 கேட்டால் பண வசதியில்லையென்று சொல்லி, அவர்கள் மீது வழக்கு, அவர்கள் மீது சிறை. அதைச் சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகப் பார்க்கிறார்களே தவிர, நியாயம் கிடைப்பதாக இல்லை.

ஆனால், அதே நேரத்திலே ஒரு பாத யாத்திரை கிராமப் புறத்து மக்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்கப் போகிறேன் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்துவிட்டு, மக்களுடைய வரிப் பணத்திலே ரூ. 75 இலட்சத்துக்கு ஹெவிகாப்டர் வாங்கி விட்டு கேட்டால், சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அதைப் பயன்படுத்துவேன். தவறாகப் கருதவேண்டாம் என்று விளக்கம் கொடுத்து விட்டு, தொழிலாளர் சமுதாயத்தினருக்கு, எதிராகக் கூட, கொத்தனார்களுக்கு எதிராகக் கூட இந்த ஒரு யுத்தப் பிரகடனம் செய்திருப்பது முறையான சூதானா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கான்ட்ராக்ட் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசு சொல்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் சென்னை மாநகராட்சியைப் போறுத்தமட்டிலே—இன்றைக்கு அத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள்—அந்த கான்ட்ராக்ட் முறை ஒழிக்கப்படாமல் ஊழலுக்கு வழிவகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

15—7—1981 ஆம் தேதி அன்று ஒரு உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றால், ஏறக்குறைய ரூ. 60,000-க்கு மேலே—நான் ரஃபாக்ஸ் சொல்கிறேன். கேபிள் பதிப்பிக்க கான்ட்ராக்ட் விடப்படுகிறது. அதை அங்கே மின்சார இலாகாவிலே இருக்கிற ஊழியர்கள் செய்யலாம்; தினக்கூலி ரூ. 8 வீதம் இரண்டு பேர் செய்தால் ரூ. 16 தான் ஆகும். ஆனால் அந்த வேலையை கான்ட்ராக்டர்கள் செய்தால் ரூ. 50 கேட்கிறார்கள். அங்கே ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வேண்டும்; வேறு வேலை பளு கூட இல்லை. நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் ஏன் தனிப்பட்ட முறையிலே வெளியிலே இருக்கக்கூடிய நபருக்கு எதற்காக விடுகிறீர்கள்? இது என்ன முறை? வாய்ப்பிருந்தும்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 15]

கூட உள்ளே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்காமல், மின்சார இலாகாவிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்காமல் வெளியே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது, கொள்ளை அடிப்பதற்குக் கதுவுகளைத் திறந்து விடுவதாகும் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காமராஜர் சாலையிலே அந்த கேபிள் வேலை நடப்பதற்கு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மஸ்டர் ரோல் ஊழலிலே பார்த்தசாரதி, சந்திரசேகரன் என்ற கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, நிரபராதிகள் என்று விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள். அவர்களை பர்மனென்ட்டாக்க இந்த கார்ப்பரேஷன் மறுக்கிறது, ஆனால், அப்ரூவர் 7 பேர்—அப்ரூவர் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? உடந்தையாக இருந்தவர்; சட்டப்படி தண்டனை பெறாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உடந்தையாக இருந்தவர்—அவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால், அவர்களோடு டேர்ந்து இன்னொரு 20 அதிகாரிகளை, அத்தனை பேர்களையும் ரெகுலரைஸ் செய்து, அவர்கள் கேஸிலே சஸ்பென்ட் செய்த காலத்தை நீங்கள் லீவ் பிரியடாகக் கருதி, பாக் வேஜஸ் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அதிகாரிக்கு ஒரு நீதி, ஏழைத் தொழிலாளிக்கு ஒரு நீதி என்ற இந்த இரட்டைப் போக்கு சரிதானா? தொழிலாளர் நலம் பேசுகிற சர்க்காருக்கு இது சரிதானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, கவர்ன்மன்ட் பிரஸ்ஸே இன்றைக்கு அரசு அச்சப் பணியில் “ஜோதி” என்ற ஒரு இயந்திரம். அந்த இயந்திரத்தினுடைய விலை ரூ. 65,000. ஆனால், ரூ. 90,000-க்கு வாங்குகிறீர்கள். நியாயம்தானா? அதே போல், பொருத்தப்பட்ட அந்த ஜோதி இயந்திரம் முழுவதும் ரிப்பேர் ஆகிறது. அடுத்து, 167 எண் உள்ள இயந்திரம் அங்கே இருக்கிறது. அதிலே இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகளை எல்லாம் கழட்டி, இதிலே போய் பிட் அப் செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ரூ. 65,000 பழுதுபார்ப்பதற்காகச் செலவழிக்கிறார்கள். தொழிலாளி போனஸ் கேட்டால், பணத்துக்கு எங்கே போவது என்று சொல்கிறீர்கள். கூலி உயர்வு கேட்டால், வருத்தப்படுகிறீர்கள். ஆனால், இப்படியெல்லாம் பல தவறுகள் அங்கே நடைபெறுகின்றன.

(பிற்பகல் 1-20)

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பரிசுச் சீட்டு நம்பர் போடும் ரோட்டரி நம்பர் பாக்ஸ் 8 மிஸ் ஆகியிருக்கிறது. 8 பரிசுச் சீட்டு இயந்திரங்கள்

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அரசு அச்சகத்திலே இருந்து எங்கே போனது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அதற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் கைது செய்யப்படவில்லை.....

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களை இந்த மானியத்தில் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு அச்சகம் என்கிறார், மின்வாரியம் என்கிறார். அதிலே ஒரு வேளை அவர் கட்சியில் வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள் என்றோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை; தயவு செய்து இந்த மானியத்தில் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : Ignorance of information is no excuse நான் பேசுவதற்கு முன்பாகவே அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்களைச் சந்தித்து-தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை எங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ, தமிழக எல்லைக்குள், தமிழக சர்க்காருக்குள், அவைகளை நீங்கள் தாராளமாகப் பேசலாம். நான் பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். சரக்கு என்னிடத்தில் ஏராளமாக இருக்கின்றது என்று அவர் கொடுத்த உறுதியின் அடிப்படையிலேதான் பிரச்சினைக்கு வெளியை போகாமல், தொழிலாளர் நலன் எந்தத் துறையிலே இருந்தாலும் சரி என்ற அடிப்படையில் பேசுகிறேன்.

அங்கே தொழிலாளர்களை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள். அந்த மெஷின்கள் காணாமல் போய்விடுகிறது. 9 தொழிலாளர்களை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரி திருமலை என்பவர் இன்றைக்கு சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு பழையபடியும் அந்தப் பொறுப்புக்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இன்னொரு அதிகாரி லட்மிநாராயண ரெட்டியார் என்ற அதிகாரி உடனடியாக மதுரைக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவர்கள் மீதெல்லாம் நடவடிக்கை இல்லை. 9 ஊழியர்கள் மீது அந்த மிஷின்கள் மில் ஆகிப்போனதற்காக அவர்களைப் பழிவாங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு தகவலையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹவுசிங்போர்டு சம்பந்தமாக நம்முடைய அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். புஷ்பவனம், நுங்கம்பாக்கம் குடிசைமாற்று வாரியம். இதிலே விடுகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. முதல் முறை ஒதுக்கப்படுகின்றது. இரண்டாம் முறை ஒதுக்கப்படுகிறது, மூன்றாம் முறை ஒதுக்கப்படுகிறது, நான்காம் முறையும் ஒதுக்கப்படுகின்றன. மாற்றி மாற்றி ஒதுக்குகிறார்கள். என்ன காரணம் உங்கள்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 மார்ச் 15]

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, நீங்கள் விரும்புகிறவர்களுக்கு இதிலே இடம் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதற்காக இப்படி செய்கிறீர்கள். இவைகளை எல்லாம் தேதிவாரியாக தகவல் வைத்திருக்கிறேன். பெயர்களை வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். இராமகிருஷ்ணன், அவ்வை சண்முகம் சாலை இந்த இடத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்; எம். ஆர். இராசேந்திரன்; 16 ரங்கன் வீதி, அந்த இடத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர், காசிம் அனிபா, 26, வி.வி. கோவில் தெரு, வெள்ளாள தேனாம்பேட்டை, இந்த இடத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர், அம்மணி அம்மாள், 10 காமராஜபுரம், நுங்கம் பாக்கம், அந்த இடத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர். இவர்களுக்கு எல்லாம் இடம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால் குடிசை மாற்றுவாரியத்தில் வீடு ஒதுக்கீடு யார் செய்வது என்று சொன்னால் அசிஸ் டென்ட் எக்சிக்யூடிவ் இன்ஜினியர், ஸ்லம் கிரியரன்ஸ்போர்டு சப்-டிவிசன்தான். ஆனால் என்னிடத்திலே ஒன்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே யார் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார் என்று பார்த்தால், ரத்தத்தின் ரத்தம், அகில இந்திய அண்ணா திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? நாட்டிலே சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. மார்க்குப் பட்டியலில் ஊழல், பஸ்டிக்கட்டிலே கள்ள டிக்கட், அதுபோல் இதிலும் தவறுகள் இருக்கக் கூடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர் ஒரு ஆளுக்கு உத்தரவு போடுகிறார். ஆனால் குடிசைமாற்று வாரியத்தில் இருக்கின்ற அந்த அதிகாரி அந்த வீட்டை இன்னொருவருக்குப் போடுகிறார். இந்த வீட்டை இவர் போடுகிறார், அவர் போடுகிற வீடு இன்னொருவருக்கு, இப்படி இரட்டை நிலை ஆட்சி வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்ததைப்போல, இன்றைக்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எக்சிக்யூடிவ் இன்ஜினியர்களாகவும் மாறி ஒரு பக்கத்திலே அவர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே அதிகாரிகள் உத்தரவு போடுகிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. எம்.ஐ.சி., எச்.ஐ.ஜி. அண்ணாநகர், பெசன்ட் நகர், கலைஞர் நகர் ஆகிய பகுதிகளில் வீடு கட்டக் கூடிய திட்டம் உள்ளது. செல்ப் பைனான்சிங் ஸ்கீம் என்று அதற்குப் பெயர். 100-க்கு 25 சதவிகிதம் முன் பணம் கட்ட வேண்டும். வயிற்றைக் கட்டி, வாயைக் கட்டி, நகையை அடகு வைத்து, கஷ்டப்பட்டு, சிரமப்பட்டு, சென்னையிலே வீடு கட்ட வேண்டும் என்று பணம் கட்டி விட்டார்கள். அந்த செல்ப் பைனான்சிங் ஸ்கீமிலே. ஆனால் இன்றைக்கு என்னவென்றால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டு விட்டது. 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பணம் கட்டியவர்களுக்கு எல்லாம் திருப்பி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் ஒரு

1982 மார்ச் 15]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ரியல் எஸ்டேட்காரன் இப்படிப்பட்ட தவறு செய்தால் செக்ஷன் 420 போட்டு நடவடிக்கை போடுவீர்கள். இப்போது சர்க்காரே அந்தத் தப்பைச் செய்திருக்கிறது. என்ன வழக்குப் போடப் போகிறீர்கள். நான் ஏதோ கொஞ்சம் கோபமாக பேசினாலும் நியாயத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பெருமாள் என்ற ஒரு நபர் ஆதி திராவிடர், மதுரையிலே சாத்தமங்கலத்திலே அவர் ஒரு அப்ளிகேஷன் போடுகிறார். எங்கே போடுகிறார் என்றால் வீட்டுவசதிப் பிரிவு அண்ணாநகர் உயர்ந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான 64 எச்.ஐ.ஜி. வீடுகளுக்கு இதிலே 7 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த 64 வீடுகளில், 31-வது வீடு சரன்டர் ஆனது. அந்த சரன்டர் ஆன வீட்டுக்குப் பெருமாள் என்ற அரிசன் அப்ளிகேஷன் போடுகிறார். முறைப்படி செய்ய வேண்டிய கடமைகளை எல்லாம் செய்து விட்டார். டிபாசிட் மணி, மற்ற தொகை எல்லாம் கட்டி விட்டார். ஆனால் அந்த எச்.ஐ.ஜி. 31ஆம் நம்பர் வீட்டுக்கு அப்ளை செய்தும்கூட பெருமாள் என்ற அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு சென்னை வீட்டுவசதி வாரியத்திலிருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. லாட் போட்டுத்தான் அந்த 31-ஆம் நம்பர் வீட்டைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று வீட்டு வசதி வாரியத்திலிருந்து அந்த அரிசன் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெருமாளுக்கு கடிதம் வருகிறது. ஆனால் அந்த வீடு யாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் அப்ளிகேஷன் கொடுக்காத மேலூரில் இருக்கிற உண்ணாமலை அம்மாள் என்பவருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அம்மாளுக்குக் கொடுக்க சொல்லி உத்தரவு போடப்படுகிறது.

இதில் இருக்கிற வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒரு வீடு சரன்டர் ஆகிறது என்றால் அந்த வீட்டுக்கு முறைப்படி அப்ளிகேஷன் கேட்டு, வாங்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல், இங்கிருந்து உத்தரவு போகிறது. என்னவென்று? அந்த 31ஆம் நம்பர் வீட்டை மட்டும் நாங்கள் அலாட் செய்வோம்; அலாட்மென்ட் கமிட்டி அந்த அட்டை கொடுக்காது என்று சொல்லி, அலாட் செய்யப்படுகிறது அந்த உண்ணாமலை அம்மாளுக்கு. ஆகையால் இது விதிமுறைகளை மீறி தரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்து, அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் நேரில் பேசும்போது 'என்னிடம் நிறைய சரக்கு இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள்.; அவருக்கு

“சரக்கு இருந்தால் அவிழ்த்துவிடு,
இல்லை சலாம்போட்டு ஓடிவிடு”

என்ற ஒரு சினிமாப் பாட்டை நினைவுபடுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளிலும் 8 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தொழிலாளர் நல மானியத்தில் குடு இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்பதிலிருந்தே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தொழிலாளர் நலம் மிகவும் சிறப்பாக பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பது உறுதியாகிறது.

நான் திரு. ரமணி அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்த அளவுக்கு கோபமான வார்த்தைகளோ அல்லது குற்றச்சாட்டுக்களோ வரவில்லை. காரணம் அதற்கு இடமில்லாததுதான்.

திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் பற்றி நிரம்ப பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன் ; என்னிடமும் சொல்லியிருந்தார்கள். அவர் அங்கிருந்து குடிசைமாற்று வாரியத் திற்குப் போய் விட்டார். காரணம் அவர் தலைவராக இருக்கிற சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைய தினம் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் சில கோரிக்கைகளைக் கேட்டு. அதிலே முக்கியமான கோரிக்கை வேலை செய்யாத நாளைக்கும் சம்பளம் வேண்டும் என்பது. இதை எத்தனை பேர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை உங்களுடைய முடிவுக்கே விட்டு விடுகிறேன். வேலை செய்யவில்லை என்றால் “ நோ ஓர்க், நோ பே ”. ஹூசிங் போர்டிலோ அல்லது ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டிலோ.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைச் சொல்கிறார்கள். வெட்டரினரி காலேஜில் அப்படி இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏதாவது சந்தேகம் என்றால் கடைசியில் கேளுங்கள் இடையில் வேண்டாம். பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் இன்னும் சிறிது நேரம் நீடிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய மானியக் கோரிக்கையினை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள முடியும். இருந்தாலும் என்னுடைய பதில் வேண்டும் என்று கேட்பதால் பதில் சொல்கிறேன். திரு. இரா. கருப்பையா அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். திரு. ரமணி அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். முன்பு நாங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகப் போராடினோம். ஆகவே அண்ணன் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்பதற்காக அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த நான்கு நாட்களுக்காக அவர்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை அதனால் ஊதியம் தரவில்லை. வேலை செய்யாமல் ஊதியம் தர வேண்டும் என்பதை யார் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. I want to be clear about that. 'No postponement of increment' நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படாமல் சட்ட விரோதமான வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். ஆகவே அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து 8 நாள் வரையிலே ஊதியத்தை முடக்கலாம் என்பது ஆக்டிலே இருக்கின்றது. ஆனால் நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. டோக்கனாக ஒருநாள் ஊதியத்தைக் கூட பிடிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுதான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியின் சிறப்பு என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களும், ஐந்தாறு தினங்களுக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மூர்த்தி போன்றவர்களும் ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டித் தருவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இப்போது சவாலாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதுவரையில் 1978-லேயிருந்து 77,302 வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இதிலே 58,994 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே 75 சதவீதம் மேலே போய் இருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது எங்களுடைய ஆசையாகும். இந்த ஆண்டு 1981-82-லே 11,632 வீடுகள். அதிலே 10,115 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களுக்கு. I can say with certain amount of pride and pleasure. இந்த 33,34 ஆண்டு காலத்திலே யார்யாரோ ஆட்சி செய்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஆண்டிருக்கிறார்கள். பெரியவர்கள் எல்லாம் ஆண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதி திராவிட மக்களுக்காக இவ்வளவு வீடுகள் இனிமேல் நீங்கள் தப்பித் தவறி ஆட்சிக்கு வந்தால்கூட கட்ட முடியாது. அவ்வளவு வீடுகள் கட்டி இருக்கிறோம். (குறுக்கீடுகள்) கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்தால் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லலாம். இதில் 3,200 ரூபாய் தருகிறோம். ஆதி திராவிட மக்களுக்காக 1,000 ரூபாய் மானியமாகத் தரப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வட்டி இல்லை. அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு திரு. மூர்த்தி அவர்கள் சொல்லும்போது உடனுக்குடன் பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார். லோன் சாங்ஷன் ஆனவுடனே 30 சதவீதம் கொடுக்கப்படுகின்றன. பேஸ்மென்ட் லெவலுக்கு வந்தபிறகு 40 சதவீதம் தரப்படுகின்றது. முதலிலே 960 ரூபாய். அடுத்தது 1,280 ரூபாய். ரூப்ஃலெவல் வந்தவுடனே 960 ரூபாய் கொடுத்து விடுகிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

இலக்கினை அடைய முடியுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இது கோவாப்பரேடிஸ் ஆண்டு. ஜூலையிலிருந்து ஜூன் வரையில். எனவே 40,000க்குள் கட்டி முடிப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் அரசு எடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தோடு, அரிசன மக்களோடு, தொடர்ந்து, அவர்களை ஒட்டினாற்போல் வீடு கட்டிக் கொள்கிறோம், வாழ்கிறோம் என்று சொல்லுகிற அரிசன மக்கள் அல்லாதோர்களுக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் உண்டு. அந்த அரிசன மக்கள் அல்லாதோருக்கு வட்டிக் கூட, 63/4, 83/4, 91/4 என்று எங்கேயிருந்து கடன் வாங்குகிறோமோ அதற்கு ஏற்றாற்போல்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் எவ்வளவு வீடுகளைக் கட்டி இருந்தார்களோ, அந்த டெம்போவைத்தான் எங்களால் கடைபிடித்து வர முடிகிறது. காரணம், முன்பெல்லாம் 1971-லிருந்து 1975-76 வரையில் குடிசை மாற்று வாரியத்தில் வீடு ஒன்று கட்டுவதற்கு 7 ஆயிரத்திலிருந்து 8 ஆயிரம் ரூபாய் வரைதான் ஆகியது. ஆனால் இப்போது 15-லிருந்து 16 ஆயிரம் வரை ஆகிறது. எனவே அதைப் பொறுத்தவரையில் அந்த டெம்போவையே வைத்துக் கட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கு முயற்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 'We are concentrating on slum improvement.' அதிகத் தொகையை குடிசை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் நாங்கள் செலவு செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் வீட்டுமனைகள் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் வீட்டு மனைகளைச் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உலக வங்கியின் கீழ், மேம்படுத்தப் பட்ட வீட்டு மனை நிலங்களை, அங்கே குடியிருப்பவர்களுக்கே, கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதுபற்றிய விவரங்களை கேள்வி மூலம் அல்லது மற்றவைகளின் மூலம் பிறகு பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதுதான் முக்கியம்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1961-லே, யிருந்து 1971 வரையில் 43,109 வீடுகளைத்தான் கட்டியிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்—4 ஆண்டுகளில் நடுவில் எங்களுக்கு சர்வீஸ் பிரேக் வந்தது — அதற்கு மாண்புமிகு இளையபெருமாள் போன்றவர்கள் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன் — அவர்கள் சார்ந்திருக்கக்கூடிய

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

கட்சி காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும். இந்த 4 ஆண்டுகளில் 39,313 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். 1961லேயிருந்து 1971 வரையில் 10 ஆண்டுக்காலத்தில் 43,109 வீடுகளைக் கட்டினார்கள், ஆனால் இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்திலேயே 39,313 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறோம், ஆகவே நிறைய வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்ன காரணம் என்றால், வாரியத்தின் மூலமாக நாங்கள் கட்டும் வீடுகள் சதுர அடிக்கு 150 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொன்னால், தனியார்கள் கட்டும் வீடுகள் 350 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி அதிக அளவில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிற காரணத்தால், வெளியிலுள்ள வீடுகளின் விற்பனை விலை குறைகிறது. இதனாலேயே சென்னையைச் சுற்றி இருக்கும் நிலங்களை நிறைய வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அரசே அதிக அளவில் நிறைய நிலங்களை வாங்குகிற காரணத்தால், வீட்டு மனையின் விலையும் குறைகிறது. விலையைச் சொன்னால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். சிலருக்கு அதிர்ச்சி கூட ஏற்பட்டு விடும்.

இங்கே அண்ணாசாலையில் ஒரு கிரவுண்ட்—60-க்கு 40—அதாவது 2,400 சதுர அடி உள்ள நிலம் 7 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதுவே கிடைக்கவில்லை. அதற்கு அப்புறம் செல்லச் செல்ல 80,000 ரூபாய், 60,000 ரூபாய், 40,000 ரூபாய் என்று வருகிறது. சில நேரங்களில் ஆக்ஷனில் போட்டு விடுவதற்குக் காரணமே ஒரு கிரவுண்ட் எங்களுடம் இருக்கையில் அதை யாருக்குக் கொடுப்பது என்று தகராறு ஏற்பட்டு, கமர்சியல் பிளாட்டாக இருந்துவிட்டால், ஏலத்தில் விட்டு விடுகிறோம். இதனால் 1 கிரவுண்டில் எங்களுக்கு 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கிடைக்கிறது.

அருமை நண்பர் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் நல்ல இளைஞர். என்னோடு அவர் நிறையநேரம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பேசியவர். இன்னும் மரியாதையோடு இருப்பவர். பேச எழுந்திருக்கும்போது தான் சற்று வேகமாகப் பேசுவாரே தவிர, அதை பேசி முடித்துவிட்ட பிறகு, வயதிற்குத் தகுந்த மரியாதையை காண்பிப்பது அவருடைய பண்பாடு. அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் போனஸ் ஆக்ட் 36-ல் ஒரு விதி விலக்கு கொடுத்து ஹவுசிங் போர்டு தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் இல்லை என்று கோப்பிலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹவுசிங் போர்டு தொழிலாளர்கள் போனஸ் கேட்டார்கள். இவர்கள் கோப்பிலே என்ன எழுதினார்கள் என்றால், 'Exemption is given under section 36 of the Bonus Act.' என்று அவர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தான் நினைக்கிறேன்.—ஆனால் அகில இந்திய அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகுதான் விதிவிலக்கு

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

கொடுக்க முடியாது என்று எழுதி, அவர்களுக்கும் போனஸ் கொடுப்பதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மெத்த மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைச் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்ன்மெண்ட் பிரஸ் என்று ஒன்று இருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே போனஸ் கொடுப்பார்களா? அப்படி அவர்கள் அறிவிப்புச் செய்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

[பிற்பகல் 1-40]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : திரு. ரகுமான்கான் ஒரு சிறந்த வக்கீலாக வரவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்தளவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியாது. அவர்கள் நன்கு வளரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். கவர்ன்மெண்ட் பிரஸ் என்று வந்து விட்டதால் போனஸ் கிடையாது. 1965 ஆம் ஆண்டு போனஸ் சட்டத்தில் 'In any concern run directly by the Government Department, the workers are not entitled to bonus.' என்றிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அரசு நேரடியாக நடத்துவதால் போனஸ் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கிருக்கக்கூடிய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தில் அங்குள்ள வெள்கேர்ஸ்க்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதெல்லாம் பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ரெயில்வே வெள்கேர்ஸ்க்ஸ், போஸ்டல் வெள்கேர்ஸ்க்குக் கிடையாது. இவையெல்லாம் டிப்பார்ட்மெண்டால் 'ரன்' செய்யப்படுபவை. இது மத்திய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட 1965 போனஸ் ஆக்டில் இருக்கிறது. அதைத் திருத்துங்கள். நாங்கள் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்க அங்கே வழி இல்லை. அதே மாதிரி தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு, கவர்ன்மெண்ட் நடத்தும் தொழிற்சாலையில் இருப்பவர்களுக்கு கிடையாது. ஆனால் வீட்டுவசதி வாரியத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். அதுதான் பாயின்ட். ஆனால் நீங்கள் கொடுக்கவில்லை. என்ன காரணம்? விதிவிலக்கு கொடுத்து விட்டார்கள், 1976-ல். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விதிவிலக்கு கொடுக்கமுடியாது என்று, எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் 1977-லிருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி போனஸ் ஆக்டு

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

விருந்து விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கொடுத்ததில்லை, போனஸ் கொடுத்துத்தான் திரவேண்டும் என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடுகள்.) இது டீப் சப்ஜக்ட் அப்புறம் புரிந்து கொள்ளலாம். (குறுக்கீடுகள்).

வீட்டுவசதி வாரியத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 36 செக்ஷன்படி கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று விதிவிலக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கோப்பில் எழுதியிருந்தார்கள். அதை ரத்து செய்து போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கூறியுள்ளோம்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தக் கமிட்டி ஏற்பட்டதே 1972-ல்தான் இதை மாண்புமிகு ரகுமான்கான் கவனிக்கவேண்டும். இந்தக் கமிட்டி ஏற்பட்டது 1972-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில். இந்தத் தகவலை மட்டும் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது எதிர்பார்த்த பயன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். காரணம், ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் என்று சொல்லக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்குள் வரக்கூடிய, தொழிற் சாலைகள், மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள், போன்றவற்றில் வரக்கூடியது. 7,90,275 பேர்கள். இதில் 13-ம் தேதி வரை, நேற்றுமுன் தினம் வரை வேலை நிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள். 2,521 பேர்கள்தான். ஏனென்றால் வேலை நிறுத்தம் மூலமாக சாதிப்பதை விட பேச்சுவார்த்தை மூலமாக பேசி பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வந்திருக்கிறது என்பதைக் காண நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான்காண்டு காலத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எந்த முயற்சியில் அதிகமாக ஈடுபட்டதோ அந்த முயற்சியில் வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்பதில் நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், திரு. ரமணி போன்றவர்கள் ஒரு பொலிதிகல் பிலாசபியிலே வளர்ந்திருக்கிறார்கள். வளர்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள். அவர்கள் பிலாசபியிலே ஸ்டாடர்ஜி வேறு. ஏற்கனவே இருக்கின்ற அந்த டாக்டிக்சை மாற்றி, மாடர்ன் டாக்டிக்ஸ்-க்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், கொஞ்சம் கிரமமாக இருக்கும். அதிலே கொஞ்சம் மாற்றம் தேவை என்று இந்த ஆட்சி சொல்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது. “You should equip yourself well”. நிரம்பப் படியுங்கள்; நிரம்ப தெரிந்துகொள்ளுங்கள். ஆனால் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போகும்போது, “You should corner the manage-

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

ment by intelligent argument'' புத்திசாலியான, திறமையான பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம், மாணேஜ்மென்டை மடக்கி, பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதில் முயற்சி செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது சொன்னார்கள் தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால், தன் உயிரை விடுவேன் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் உயிரை விட்டால், நிச்சயமாக நான் அதைத் தெரிந்தவுடன், என் உயிரை விட்டு விடுவேன். தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான கொள்கையிலே இந்த அரசு நடந்து, அதற்காக உங்கள் உயிர் போகும் என்றால், அதைத் தெரிந்தவுடன் நானே உயிரை விட்டுவிடத் தயாராக யிருக்கிறேன். காரணம், நாம் இருவரும் ஒன்றாக இருந்து போராட்டம் செய்தவர்கள். இந்த ஆட்சியில் (குறுக்கீடு) உயிரை விட மாட்டோம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்; அதனால் தான் நான் சொல்கிறேன். அந்த அவசியம் வராது.

இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற முறையைப் பார்த்தால், எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். எங்கள் தலைவர் அதைத் தான் சொல்வார், எல்லோரும் நிறையப் படிக்க வேண்டும்; நான் தான் படிக்கவில்லை மற்றவர்களைப் படிக்க வைப்பேன் என்கிறார். அதையொட்டித் தான் “உழைப்பவர் உலகம்” நடத்துகிறோம். Tamil Nadu Institute of Labour Studies. இதிலே 16, 17 பாடங்களைச் சொல்லித் தருகிறார்கள். அதாவது தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர் தலைவர்கள், மாணேஜ்மென்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் உறவிலே எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, அதற்காக ஆண்டுக்கு 3.9 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். இந்த மாதிரி நடத்துவதன் மூலமாக, தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடத்திலே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும்.

இப்போது யார் ஆட்சியிலே இருக்கிறார்கள்? சார் மன்னன் ஆண்ட காலத்திலே இருக்கின்ற போராட்டத்தை இப்போது ரஷ்யா நடத்திக் கொண்டிருக்கிறதா? அதேமாதிரி, டில்லியிலே ஏதாவது வேண்டுமென்றால், இப்போது போராட்டம் நடத்தத் தேவையில்லை. பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடம் போராட்டம் நடத்தத் தேவையில்லை. அதிலே மாற்றம் வேண்டும். இன்றைக்கு டெல்லி அமைச்சர்களோடு உடனே பேசமுடியும். பிரச்சனையைப் பற்றி பேசி தீர்ப்பதற்கு வழி யிருக்கிறது. எனவே, 40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த ஒரு முறையைக் கையாள்வது சரியல்ல. இப்போது அதிலே ஒரு மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. அதுதான், It is only a food for thought and for rethinking.

மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதைத் தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது மாற்றம் வேண்டியிருக்கிறது. பழைய பாதையிலே போகக்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

கூடாது. ஒருவரைப் பார்த்தால், அவர் பெண் பிள்ளையா, ஆண் பிள்ளையா என்பது தெரியவில்லை : தெரிய மாட்டேன் என்கிறது. நடையிலே மாத்திரமல்ல ; உடையிலேயும் தெரியவில்லை. இருவரும் நடப்பதும் நாட்டிய நடைபோல் இருக்கிறது. 'ஹேர்' ஸ்டைலைப் பார்க்கும் போதும், அது ஆணா, பெண்ணா என்று தெரியவில்லை.

எனவே, அந்தமாற்றங்கள் எல்லாம் தேவை என்று ஏற்படுகின்றபோது, தொழிலாளர் போராட்ட முறையிலும் ஏன் மாற்றம் ஏற்படக் கூடாது ? 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த முறையை இப்போதும் பின்பற்ற வேண்டுமா என்பதை நாங்கள் சிந்திக்கச் சொல்கிறோம். வேலை நிறுத்தத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. மறு பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். அதைத்தான், ஆங்கிலத்திலே It is only a food for thought and for rethinking. என்று சொன்னேன். மறு பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பவில்லை என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த குலசேகரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று டெல்லிக்கு அனுப்பினோம். டெல்லியிலே என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், நேரடியாக வழக்கு மன்றத்திற்குப் போவதை அனுமதிக்க முடியாது. கன்சீலியேஷனுக்கு வராதவர்களை சம்மன் செய்ய உள்ள சட்டத்தை அனுமதி தருகிறோம். இரண்டையும் பிரித்து, தனியாகக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், வேலைநீக்கம் - செய்யப்படும் தொழிலாளர் வழக்கு மன்றத்திற்கு நேரடியாகப் போகவேண்டும் என்று இதே சட்ட மன்றத்தில், அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி டெல்லிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். டெல்லி அனுமதி தரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். மீண்டும் வலியுறுத்தி கடிதம் எழுதி இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல கிராச்சுட்டி ஆக்ட்டிலே ஓராண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் தான் அவர்களுக்கு கிராச்சுட்டி தர வேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு ஏற்கனவே 30—7—1981-ல் கடிதம் எழுதினோம். மீண்டும் 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னாலேயும் எழுதியிருக்கிறோம். அதிலே எக்ஸ்பிளனேஷன் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்—

(பிற்பகல் 1-50)

In the case of an employee who is not in uninterrupted service for one year, he shall be deemed to be in continuous service, if he has been actually employed by an employer' 'ஆக்ச்வலி

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

சும்பளாயிட்' என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லிவிட்டது. ஓராண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டது. அதற்கு பதிலாக என்ன வரவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம் என்றால் If he has been in the employment of the employer during the twelve months immediately preceding the year for not less than... என்று நாங்கள் மாற்றவேண்டுமென்று மத்திய அரசிற்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோர்ட்டிற்கு கேஸ்களை ரெபர் செய்யாமல் இருக்கிற விஷயத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது, ஒவ்வொரு கேசும் இறுதியாக கோர்ட்டிலேயாவது போய் தீர்ப்பு சொல்லலாமா என்று ஒரு தொழிலாளியோ, தொழிற் சங்கமோ விரும்புமானால் அனுப்பவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டு தான் நாமும் இந்த சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றினோம். மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வரட்டும் நமக்கு அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் அந்த கொள்கையை நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டிருந்தீர்கள் என்று சொன்னால் கடைசியாக வரக்கூடிய பல கேஸ்களை ரெபர் பண்ணாமல் மறுக்கிற காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கொள்கையாக சட்டத்தை நிறைவேற்றி டெல்லிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அது வருகிற வரையில் இருக்கக்கூடிய முறையையே கையாண்டு வருகிறோம். எனவே எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எதை எதை வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய தேவையில்லை என்று கருதுகிறோமோ அதைத்தான் அனுப்பவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எப்படி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்? நாங்கள் எப்படி அனுப்பியிருக்கிறோம் என்ற ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

1971-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 461—மறுத்தது 178
1972-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 415—மறுத்தது 226
1973-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 378—மறுத்தது 304
(குறுக்கீடுகள்)

1974-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 417—மறுத்தது 379
1975-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 451—மறுத்தது 432
அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அனுப்பியது. 690 மறுத்தது 411

722	ஷே	454
719	ஷே	557
1936	ஷே	855
1935	ஷே	710

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மற்ற ஆட்சிகளை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது நிரம்ப வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமென்று ஆசைபடுகிறோம். எனவே அவர்கள் நேரடியாக போகவேண்டும் என்பதற்காக வேண்டிய சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இங்கே குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை பற்றி பேசினார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமிருந்தால் அல்லது 50 புள்ளி உயர்ந்து விட்டால் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை மாற்றி அமைக்கலாமென்று அண்மையிலே டெல்லியிலே கூடிய கூட்டத்திலே முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கேற்ப இந்த அரசு நடந்து கொள்ளும் என்பதை சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதற்கு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் தொழிலாளர்கள் பற்றி சொன்னார்கள். அதுவும் 12-ம் தேதி அமலுக்கு வந்து விட்டது. அந்த ரூல்ஸ் விஷயத்தில் ஒருசில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று லா டிபார்ட்மென்ட் செரல்கிறார்கள். பின்னாலே கொண்டு வந்தாலும் அந்த பர்ட்டிகுலர் செக்ஷன் ரூல் அப்ளை ஆகாமல் அமல் படுத்தக்கூடிய பகுதிகளும் இருக்கிறது. இவைகளை இப்போது அமல்படுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். விரைவிலே 1, 2 வாரங்களிலே ரூல்களை பப்ளிஷ் செய்துவிடுவோம். திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்னதைப் போல் அப்ரஹன் ஷன் பியர் தேவையில்லை.

மினிமம் வேஜஸ்க்காக இரண்டு குழுக்களை அமைத்து விட்டோம். உங்களைவிட நாங்கள் வேகமாகப் போகிறோம். அதைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன். என்கிறீர்கள். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள், 15-ஆம் தேதி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி ஏன் அமைக்கப்படவில்லை என்று. அது பழைய கதை, குழு அமைத்தாகிவிட்டது. ஒரு குழு பரிந்துரை வழங்கிவிட்டது. இன்னொன்று பரிந்துரையை வழங்கப் போகிறது. உங்களுக்கு எங்கள் மேலே இருக்கிற கோபமே என்ன தெரியுமா? நாம் நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காரியத்தைச் சாதித்துவிடுகிறாரே நம்மால் ஒன்றும் சண்டைபோட முடியவில்லையே, நாம் சிந்திப்பதற்கு முன்னாலே புரட்சித் தலைவர் செயல்படுகிறாரே அவரை எப்படிச் குற்றம்சொல்வது? குற்றம் சொல்லமுடியவில்லையே. இன்றைக்கும் ஒன்றும் பையர் ஓர்க்ஸ் இல்லையே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பையர் ஓர்க்ஸ், பையர் ஓர்க்ஸ் என்று சொல்கிறீர்கள். இங்கே பையர் ஓர்க்ஸ் வந்துவிடப் போகிறது (சிரிப்பு).

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தற்போது மட்டும் 15 குழுக்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த விளக்கங்களையெல்லாம் புத்தகங்களிலே பார்க்கலாம், கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 15 குழுக்கள் செயல்படுகின்றன என்றால் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள். திரைப்படத் தொழில், பீடி, சுருட்டுத் தொழில், கைத்தறி துணி தொழில் (ஒன்று வந்து விட்டது) பனியன் தயாரிக்கும் தொழில், சிற்றுண்டிசாலை மற்றும் உணவகங்கள் வேலை, கட்டடம் கட்டுதல், சாலை போடுதல் கல் உடைத்தல் முதலிய தொழில், வீட்டிற்கு வேண்டிய தட்டுமுட்டு பாத்திரங்கள் செய்யும் தொழில் வேலை செய்கிறவர்கள், அரசு மருத்துவ மனைகள், தொழில் காப்புறுதி மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் அல்லாத ஏனைய மருத்துவ மனைகள், தனியார் மருத்துவ மனைகள் வேலை, தீப்பெட்டி மற்றும் மத்தாப்பு தயாரிக்கும் வேலையில் உள்ளவர்கள், விசைத் தறியில் வேலை செய்கிறவர்கள், முந்திரிக்கொட்டை பதப்படுத்துவதில் வேலை செய்கிறவர்கள், வாசனை புகையிலை தயாரிப்பதிலே வேலை செய்கிறவர்கள் சோப்பு செய்யும் தொழிற்சாலை, கினிமாத் தொழிற்சாலை, பருத்தி பிரித்து கட்டும் வேலை, இவைகளுக்கு எல்லாம் குறைந்த பட்ச ஊதியக் குழு நியமித்து அது வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லியாக வேண்டும்.

கான்ட்ராக்ட் லேபர் பற்றிச் சொன்னார்கள். சிமின்ட் பேக்டரியில் நாங்கள் ஏற்கெனவே அகற்றிவிட்டோம். வேறு சில டிக்ளிஷ் புராப்ளம்ஸ் வரும். கான்ட்ராக்ட் வேலையில் ஒரு தொழிற்சாலையில் 1,000 பேர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தத் தொழிற்சாலையில் கான்ட்ராக்ட் வேலையை ஒழித்துவிடுகிறோம். அதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி ஒழித்துவிட்ட பிறகு அந்த ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்த இடத்திற்கு யாரை நியமிப்பது, யாரை வேலைக்கு எடுப்பது? அந்த முதலாளியை நிர்ப்பந்தம் செய்ய என்ன சட்டம் இருக்கிறது? 1,000 பேர்கள் வேலையில்லாமல் போய்விடுகிறார்கள். அந்த முதலாளி தனக்கு வேண்டிய ஆட்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வார். நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால் கான்ட்ராக்ட் லேபர் டிஸ்பென்ஸ் செய்தால் பான்டெட் லேபர் மாதிரி— கான்ட்ராக்ட் லேபரையே அதே தொழிற்சாலையில் பர்மனன்ட் லேபராக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அளவுக்கு நிர்வாகத்தை நிர்ப்பந்தம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு சட்டத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இல்லை என்றால் “தென் வாட் வில் ஹேப்பன்? ஆல் தி கான்ட்ராக்ட் லேபர்ஸ் வுட் பித்ரோன் அவுட் ஆப் ஜாப்”. அவர்கள் எல்லாம் தெருவிலே நிற்கவேண்டியதுதான். எனவே அப்படி ஏற்படாத முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்ளாகிறேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நாங்கள் புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவருவதைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். மேன்வல் ஓர்க்கர்ஸ். எந்தச் சட்டத்திலேயும் வராமல் புரட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்களே ஆதரவற்ற அன்ஆர்கனைஸ் லேபர் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

லேபர் வெல்பேர் பண்டில் இப்போது ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. முதலாளிகள் சார்பாக ஒரு தொழிலாளருக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய் என்றும் தொழிலாளர் சார்பாக ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் கொடுக்கிற சட்டம் 1972-இல் கொண்டுவரப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது. ஆனால் ரொம்ப புத்திசாலித் தனமாக ரொம்பத் திறமையாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால் ஒரு தொழிலாளர் ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் தரவேண்டும், முதலாளி ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய் தரவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் என்ன தரவேண்டும். ஒன்றும் இல்லை. அந்த பண்ட் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தது அவ்வளவு தான். வாட் இஸ் யுவர் கான்ட்ரிப்யூஷன்? நத்திங். இதை புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே சொன்னவுடனே அது சரியல்ல என்று சொல்லி இப்போது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த இருக்கிறோம். இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே வரப் போகிறது.

தொழிலாளி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு ரூபாய் தருகிறார். மேச்சிங் கிராண்ட் இந்த அரசாங்கமும் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் இரண்டு ரூபாய் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தரும். முதலாளி 4 ரூபாய் தர வேண்டும். ஒரு ரூபாய் உயர்கிறது. ஒரு ரூபாய் என்பது இரண்டு ரூபாயாக உயர்கிறது. முதலாளி தருகின்ற இரண்டு ரூபாய் என்பது 4 ரூபாயாக ஆகிறது. அதை மறந்து விடக் கூடாது. ஆனால் அரசாங்கம் ஒன்றுமே இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை. லேபர் வெல்பேர் அந்த ஃபண்டிலேயே அந்தக் சமிட்டி ஒத்தக் கொண்டது. எனவே ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாயாகிறது. முதலாளிகள் கொடுக்கும்படியான இரண்டு ரூபாய் நான்கு ரூபாய் ஆகிறது.

(பிற்பகல் 2-00)

அதோடு இதுவரையிலும் அரசாங்கம் கொடுக்காமல் இருந்த நிலைமையை மாற்றி புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் முதன் முதலாக ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் இரண்டு ரூபாய் கொடுப்பது என்று சொன்னார். இப்பொழுது சட்டம் வரப் போகிறது. 1972 ஆம் ஆண்டிலே சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய கான்ட்ரிப்யூஷன் என்ன, நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோமே, யாராவது ஒருவர்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1982 மார்ச் 15]

எழுந்து அரசாங்கம் என்ன கொடுக்கப் போகிறது என்று கேட்டால் நாம் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறோம் என்று அதையெல்லாம் பற்றிக் கவனிக்கவில்லை. நீ ஒரு ரூபாய் கொடு, நீ இரண்டு ரூபாய் கொடு என்று சொல்லி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து போய் விட்டார்கள். ஆனால் நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம். (குறுக்கீடு) அரசாங்கத்தைக் கிரிட்டிசைஸ் செய்யும் பொழுது அது பூமராங் பண்ணும் என்பதும் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்க வேண்டும். நான் சொல்லும்பொழுது மட்டும் கோபம் வந்து பிரயோஜனம் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : நீங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பெரிய தொழிற்சங்க வாதியாக இருந்தீர்களே, அப்பொழுது அந்த ஐடியாவைக் கொடுத்தால் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான் சொல்லி விடுவேன். பிறகு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இங்கே நடந்த வாக்கு வாதத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதாக ஆகிவிடும். எனவே வேண்டாம். ஆனாலும் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். அங்கே விஷயம் தெரிந்தவர்கள் யாரையுமே வைத்துக் கொள்ளவில்லை, எல்லாவற்றையும் இங்கே அனுப்பி விட்டார்கள். அதற்கு நான் என்ன பண்ணுவது?

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 14 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. 14 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இந்த அரசு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உண்மையாகவே மாண்புமிகு திரு. கருப்பையா அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். ஸ்ட்ரைக் நீடித்துக் கொண்டே போகிறதே என்று. அந்தக் கேள்வி நியாயமானதுதான். அதை நிறுத்த வேண்டாமா? அது யார் கையில் இருக்கிறது? இரு தரப்பாரும் மோதிக் கொள்கிறார்கள்; சண்டை நடக்கிறது. கன்சிலியேஷனுக்கு வருகிறோம். இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிபார்ட்மென்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன் ஒரு சிறந்த டீம். லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே இன்றைக்கு இருப்பது பெஸ்ட் டீம். அது கன்சிலியேஷனாக இருந்தாலும் சரி, பேக்டரி விங்காக இருந்தாலும் சரி, பெஸ்ட் டீம் இருக்கிறது. நாம் ஆளுகிறோம், நாம் அமைச்சராக இருக்கிறோம் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் உள்ளுணர்வோடு இப்பொழுது வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றி உணர்வோடு இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லியாக வேண்டும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்திறார்கள். ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு பேரும் ஆலோசனைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களும் கேட்கவில்லை; முதலாளிகளும் கேட்கவில்லை. போராட்டம் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அதற்காகத்தான் கேரளா அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தது. ஒரு ஸ்ட்ரைக் நீடித்துக் கொண்டே இருக்குமேயானால் அரசாங்கம் இன்றையதினம் பத்து ரூபாய் ஒரு தொழிலாளிக்கு நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எனக்கு அதிகாரம் இல்லை; சீப் மினிஸ்டருக்கு அதிகாரம் இல்லை; பிரைம் மினிஸ்டருக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஒருவருக்கும் கிடையாது. ஆனால் அந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேரளாவிலே கொண்டு வந்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது நிறுத்துங்கள் என்று சொல்லி, இடைக்கால நிவாரணமும் கொடுத்து, 100 ரூபாய் கேட்டார்கள் என்றால் முதலாளி 60 ரூபாய் போடுகிறார், இந்தா நான் 75 ரூபாய் தருகிறேன்.

The issue will be referred for adjudication. The issue will be whether the workers are entitled to more than what the Government has given or what the Management has offered.

அப்படியென்று சொல்லி வழக்கு மன்றம் அனுப்புவதற்கு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு நாங்கள் இங்கே கொண்டு வந்தோம். 10 (பி). எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நல்லவேளையாக இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்டிலே இதைத் திருப்பி வைக்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் சொல்லி வைத்த பொழுது சி.பி.எம்., சி.பி.ஐ., டி.எம்.கே., எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஒத்துக் கொண்டதன் காரணமாக அந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறோம். அது ஒரே நிமிஷத்திலேகூட பாஸ் ஆகிவிடும், எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த தலைவர்களும் ஆதரவு தந்திருப்பதால். அது வந்து விட்டால், வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகமாக நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு இந்த அரசால் முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் நிரம்பக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினாலும் கூட, இன்னும் ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பேசுவதற்கு பாயிண்ட்ஸ் இருக்கின்றன என்றாலும் நேரம் அதிகமாகி விட்டதால் இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்ன ஒரு விஷயத்தைப்பற்றித்தான். மூன்று பேர்களைக் கொன்று விட்டார்களே என்று திரு. கருப்பையா அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். ஜனவரி மாதம் 19 ஆம் தேதி நடந்த வேலை நிறுத்தத்தில் மூன்று பேர்களைக் கொன்று விட்டார்களே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்களும் மிக்க ஆர்வமாகக் கவனிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். “ ஹிந்து ” 20-1-1982-லே

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

One person died at Sealdah in Burden District when the Police fired this morning to disperse, two rival groups.

என்று வந்திருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்திலே அதே ஜனவரி 19 ஆம் தேதியில் துப்பாக்கியாலே சுட்டு ஒருவர் செத்திருக்கிறார். செத்தது ஒன்றாக இருந்தால் என்ன, மூன்றாக இருந்தால் என்ன? (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு மூன்று உயிர் பெரிதாக இருக்கலாம். (குறுக்கீடு) நான் முடித்து விடுகிறேன். நான் இன்னொரு வாக்கியத்தைச் சொல்லிவிட்டு உட்காருகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : அவர் மற்றொரு மாநில அரசாங்கத்தை இழுக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான் இழுக்கவில்லை. நான் சொல்வது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தொழிலாளியை போராட்டத்திலே சுட்டு விட்டார்களே, 3 பேர் செத்தார்களே, என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கி.பி.எம்.மைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் ஆளுகிற ஆட்சியிலே ஒருவர் துப்பாக்கிச் சூட்டிலே இறக்கிறார் என்றால் (குறுக்கீடு) நீங்கள் இருந்தாலும் சுடுவீர்கள் என்பதற்காகத்தான். அது மட்டுமல்ல, இன்னும் என்ன நடந்திருக்கிறது அங்கே (குறுக்கீடு) ஆகவே, தவிர்க்க முடியாது, துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன்.

The Chief Minister Mr. Jyothi Basu—it has appeared in The Hindu dated 21st January 1982 confirmed the death at Mangalkote and said that the death toll had gone upto 5. The State Government sources said the score sheet of yesterday's Bandh is, death 5, arrested 300, wounded including Policemen 209. Police fired in 6 areas 26 rounds. Twenty six rounds having been used, tear gas was used in 5 places.

இது அங்கே நடந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், 3 பேர்களைக் கொன்று விட்டார்களே, என்றார்கள். இங்கே, பஸ்ஸை எரித்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் மைக்கிலே கூப்பிட்டு, உடனே அவர்களைச் சுடுங்கள், 3 பேரைச் சுடுங்கள் என்று சொல்வதில்லை. நான் போலீஸ்காரன் வீட்டுப் பிள்ளை. அங்கேயே வளர்ந்தவன்; அங்கே என்ன நடக்கும்? அந்தக் கூட்டங்களைக் கலைந்து போங்கள், கலைந்து போங்கள், கலைந்து போங்கள், என்று சொல்வார்கள். இல்லாவிட்டால் துப்பாக்கியால் சுடுவேன் என்று சொல்வார்கள். 5, 6 தடவை சொல்வார்கள். அவன் கல்லால் அடிப்பான். நான் ஒரு போலீஸ்காரன் வீட்டுப் பிள்ளை. என் அண்ணன் அப்படி கல்லால் அடிப்பட்டுச் செத்துப் போயிருந்தால், அடியேன் இராகவானந்தம்

1982 மார்ச் 15] [திரு எஸ் இராகவானந்தம்]

நடுத்தெருவிலே பிச்சை எடுத்துக் கொண்டுதான் இருந்திருப்பேன். (குறுக்கீடு) போலீஸ்காரர்களுக்கும் உயிர் உண்டு. (குறுக்கீடு) நீங்கள் என்ன, என்னவோ சொன்னீர்கள். அதையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டிருந்தோம் அல்லவா? போலீஸ்காரர்கள் மண்டை உடையும்போது, அவர்கள் சாகக்கூடிய நிலை வரும் போது, துப்பாக்கியால் சுடுகிறார்கள். இங்கேயிருந்து புரட்சித் தலைவர் டைரக்டாக ஆர்டர் போடுவதில்லை. அதே மாதிரி தான் மேற்கு வங்கத்திலே நடந்திருக்கிறது.

ஜனவரி 19 ஆம் தேதி ஸ்டிரைக்கைப் பற்றி, இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்ன, ஆதிக்கவிலையா என்று கேட்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 25 ஆம் தேதி ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் இந்த நாட்டில் ஒரு குழப்பம் வர வேண்டுமென்று எப்படி ஒரு பெரிய Call for All-India strike கொடுத்தார்களோ, அதற்கும் இதற்கும் — ஜனவரி 19 ஆம் தேதி நடந்த ஸ்டிரைக்குக்கும் — மாறுபாட்டில்லை, வித்தியாசம் இல்லையென்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: நாங்கள் இங்கே பேசக்கூடிய விஷயத்திற்கு அவர்கள் நேரடியாக எங்களை விமர்சனம் பண்ணி பதில் சொன்னால், மிகுந்த மரியாதையோடு அந்த விஷயத்தை நாங்கள் வரவேற்போம். விமர்சனத்திலே இருந்து பாடம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறையை நாங்கள் படித்தவர்கள். அவர் வங்காளத்திலே ஓரிடத்திலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்று சொல்வதா? இதற்குப் பதில், இங்கே நடந்ததற்குப் பதில் சொல்வதற்குப் பதில், வங்காளத்திலே நடந்தது என்று சொல்வது இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தால் சரி. அந்த ஃபண்டமென்ட்டல் பொலிட்டிக்ஸ் சைப்ஸ்ஸை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே இரண்டு குரப்புகளுக்கிடையே சண்டை—அமைச்சரே படித்தார். இங்கே தஞ்சாவூரிலே நடந்தது 2 குரப்புகளுக்கு இடையிலே அல்ல, ஆயிரக்கணக்கான, 3 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் விவசாயிகளும், விவசாயத் தொழிலாளிகளும் ஸ்டிரைக். அதைத் தப்பு என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள், உங்கள் தத்துவப் பிரகாரம் சொல்லுங்கள், நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு திரு இராகவானந்தம் : நீங்கள் இன்னொரு நாளைக்குப் பேசலாம்—கூட்டத்திலே, நான் சொல்வதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது.

[1982 மார்ச் 15]

திரு. கு. ரமணி : எங்கள் பேரிலே குற்றச்சாட்டு அவர் சொல்வது சரியா, இல்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பதில் சொன்னதில் ஏதாவது கிளாரிபிகேஷன் இருந்தால் கேளுங்கள். மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் விவகாரம் வளர்ந்துகொண்டே போகும்.

திரு. கு. ரமணி : அவர் குற்றச்சாட்டுச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் குற்றச் சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. உதாரணத்திற்காக சொன்னார்.

[[பிற்பகல் 2-10]]

திரு. கு. ரமணி : அவர் சொன்ன இன்பர்மேஷன் இதற்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இல்லை என்றால் நான் வரமாட்டேன். அங்கே இரண்டு குரப்புகள் சண்டை போட்டு கொண்டனர். யார் அந்த குரப்புகள் என்ற பிரச்னைக்கு இப்போது நான் போகவிரும்பவில்லை. அதில் வேறு சில கட்சிகளுடைய பிரச்னைகள் எல்லாம் வரும். நான் அதை விளக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் 3 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் மக்கள் இங்கே போராட்டம் நடத்தினார்கள். கல்லை எடுத்துப் போட்டார்களா, பின் ஏன் அவர்கள் மீது போலீசார் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினார்கள். அங்கே துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினால் இங்கேயும் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டும் என்பதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 3 பேர்கள் பரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே சுடப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சி ஆட்சி நடத்துகின்ற மாநிலத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், இங்கேயும் அவர்கள் ஆட்சி இருந்தால் எவ்வளவு கையாறிங் எவ்வளவு டியர் கேஸ், எவ்வளவு போலீஸ் எக்ஸ்ஸ் நடக்கும். அதைச் சொல்லித் தான் ஆகவேண்டும் (குறுக்கீடு) எங்களைப் பற்றிய * * * நீங்கள் சொல்லாமல் இருந்தால், உங்களைப் பற்றிய உண்மைகளை நாங்கள் சொல்லாமல் இருப்போம்.

திரு. கு. ரமணி : அவர்களைப் பற்றிய * * * நாங்கள் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க ஆணையிடுகிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஜனவரி மாதம் 19-ம் தேதி நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் மீது விரோதம் உள்ள அரசு என்று இதே சபையிலே பேசி இருக்கிறீர்கள். அதற்கு நான் சொல்லி ஆகவேண்டும். (கூச்சல், குழப்பம்) நீங்கள் சொல்வதைத் தாங்குவதற்கு எனக்கு சக்தி இருப்பதைப் போல, நாங்கள் சொல்லும் உண்மைகளைத் தாங்கிக் கொள்ள உங்களுக்கு சக்தி இருக்க வேண்டும் என்றுதான் வேண்டுகிறேன். (குறுக்கீடு) உறுப்பினர்கள் ஏன் எழுந்திருக்க வேண்டும். எங்களைத் தாக்கும் போது நான் எழுந்திருந்தேனா?

திரு. இரா. கருப்பையா : ஒரு கிளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் : ஐ ஆம் நாட் ஈஸ்டிங். நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்?

திரு. இரா. கருப்பையா : நான் கேட்டால் முடியாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். விதிக்குட்பட்டு இந்த அவையை நடத்துவோம். விவரம் தெரிந்தவர்கள், அதிக நாள் இந்த அவையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் கொஞ்சம் கேட்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடித்ததற்குப் பின்னர் விளக்கம் கேட்கலாம். இதே போன்று திரு. ரகுமங்கன் அவர்கள் கேட்டபோதும் இதைத் தான் சொன்னேன். அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். உங்களுக்கும் அதேதான். யாருக்கும் தனிச் சலுகை இல்லை. அமைச்சர் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அது பொறுப்புக் குழுவின் ஆய்வில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி எல்லாம் நாம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கும்போது உலகத்திலே நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைப் பற்றியும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். இன்றையதினம் போலந் நாட்டில் என்ன நடந்திருக்கிறது? ஒரு தொழிற் சங்கம் ஆரம்பித்தார்கள். சாலிடாரிட்டி என்று பெயர். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற உரிமையைக் கேட்டார்கள். ஆனால் அரசு என்ன செய்தது? அந்தத் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழிற்சங்க நடைமுறைக்கு அப்பால் சென்று, அரசைக் கைப்பற்றுகிற காரியத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சொல்லி, தொழிற்சங்கத்தைக் கலைத்து, அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை எல்லாம் சிறையில் அடைத்து, இராணுவ ஆட்சியைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த உங்களுடைய வாதத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லையைத் தாண்டினார்கள். They transgressed 'eir limit

[1982 மார்ச் 15]

அதைப் போல இந்தியா ஒரு வளர்ந்து வருகிற நாடு. ஆப்பிரிக்கம் லெவல் ப்ரொடக்ஷன் வரவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்.).

திரு. இரா. கருப்பையா : போலந்தில் என்ன நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே எந்த முதலாளி இருந்தார்? அங்கே

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி திடீரென்று இடையிலே எழுந்து கேட்கக் கூடாது. ஏதாவது சந்தேகம் கேட்க வேண்டுமென்றால் அல்லது விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இறுதியில் அனுமதிக்கிறேன். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எனவே, அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தின் எல்லையை மீறி நடப்பார்களானால், அதை அரசியலாக மாற்றுவார்களானால், நாட்டுக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்துவார்களானால், பஸ்ஸை கொளுத்துவார்களானால், மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய தண்ணீர் சப்ளைவை போகாமல் செய்வார்களானால், மருத்துவமனைகளில் ஆப்பிரேஷன் செய்வதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் மின்சாரத்தை செல்லவிடாமல் தடை செய்வார்களானால் அதை எல்லாம் தடை செய்வதற்கு ஒரு ஆட்சிக்கு அதிகாரம் இல்லையா? பின் எதற்காக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும்? we have come here to govern. நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குத்தான் வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சட்ட விரோதமான நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்வதற்காக சட்டம் கொண்டுவந்து அதை ஒரு பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறோம். என்னுடைய செக்யூரிட்டி ஆபீசர் ரிவால்வர் வைத்திருக்கிறார். அவர் யாரையும் சுட்டுவிட மாட்டார். என்னைக்கூட முறைத்துப் பார்க்கிறார்கள். உடனே செக்யூரிட்டி ஆபீசர் டப் என்று சுட்டுவிடுவாரா? சுடமாட்டார். அதைப் போல சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மத்திய அரசும் சரி, மாநில அரசும் சரி, இந்த நாடு வளர வேண்டும், பொருளாதாரத்திலே அதிக வளர்ச்சிப் பெற வேண்டும் என்பதிலே அக்கரை கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது; வன்முறையால் அதற்கு தடை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கேட்டதற்கு பதில் சொல்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் தரவேண்டுமென்று பென்ஷன் தந்துகொண்டிருக்கிற ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிதான் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. என். வி. என். சோமு : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். பி. அன்ட் சி. ஆலை நிர்வாகத்தினர் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கும் பிரச்சனையில் தொழில் துறை செயலாளர் 36-வது செக்ஷனின்கீழ் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க மறுத்தும், அந்த ஆலை நிர்வாகம் இன்னும் போனஸ் வழங்கவில்லை. அதனால் அங்கே தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுகுறித்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, வீட்டுவசதி வாரியத்தின் கோப்பில் 36-வது பிரிவின்கீழ் விதிவிலக்கு தருகிறோம்; போனஸ் தரவேண்டியதில்லை வீட்டுவசதி வாரியத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று எழுதியதைப் போல எழுதாமல் பி. அன்ட் சி. தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுத்துதான் ஆகவேண்டும்; விதிவிலக்கு தரக்கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறோம். அந்த நிர்வாகம் வந்தபோது, we will not give exemption. You must pay bonus என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவரவர்களே, ஜனவரி 19-ந் தேதி நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1975 ஆம் ஆண்டு ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் நடத்தியதைப்போல என்று குறிப்பிட்டார்கள். 19-ந் தேதி தொழிற்சங்கங்கள் முறையான வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்து, அவர்களுடைய பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்காக, அவர்களுடைய உரிமையை பாதுகாப்பதற்காக நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம். அதை அமைச்சரவர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆதாரங்கள் ஏதாவது இருந்தால் கொடுப்பது பயனுடையதாக இருக்கும். தொழிற்சங்கங்கள் தங்களுடைய பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்காக வேலை நிறுத்தம் என்று முன்னறிவிப்புக் கொடுத்து செய்தன. இந்திராகாந்தி என் என்றால் நீங்கள் எண்ணெயாக இருப்பீர்கள் என்பது தெரியும்.

[பிற்பகல் 2-20]

இப்போதும் கூட அவர் அந்த விசுவாசத்தைக் காட்டக்கூடிய முறையிலே பேசி இருக்கிறார். இதை அரசியல் என்று சொன்னால் அதற்கான ஆதாரங்களை இருந்தால் அவர் வைக்கட்டும்.

அடுத்து.....(குறுக்கீடு).....அவர் சொன்னது உண்மை என்றால் நீதிவிராரணையிலே அது நிரூபிக்கப்பட்டுவிடும். நேற்றையதினம் கூட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நீதிவிராரணைக்கு உத்தரவிட்டு நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 15]

அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார். அதைத்தான் நாங்கள் தொடர்ச்சியாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே என்ன கஷ்டம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக மேற்கு வங்காளத்தையும் மற்ற இடங்களையும் குறிப்பிடுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கின்றது? என்பதைதான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலம் முந்திக்கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறினார். பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக மத்திய அரசு ஆயிரம் பீடிக்கு 8 ரூபாய் தேசியக் கூலியாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்திலே எவ்வளவு நிர்ணயித்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்? ஆகவே முந்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே முந்திக்கொண்டிருக்கிறதா பிந்திக்கொண்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு நாட்டிலே கூலியை நிர்ணயிக்கும்போது We should not drive the entrepreneurs out of the business. Iso. இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஓடிப் போகும்படியாகவும் நாம் கூலியை நிர்ணயித்து விடக் கூடாது. அது மினிமம் வேஜஸ்தான். அதற்கு மேல் வாங்கிக்கொள்வதற்கு எல்லொருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. நான்கு மாநில அமைச்சர்கள் கூடி 7 ரூபாயிலிருந்து 8 ரூபாயாக நிர்ணயிக்கலாம் என்று சொல்லி அதை நிர்ணயித்து 12 ஆம் தேதியிலிருந்து அமல்படுத்துவதற்குச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதுதான் குறைந்தபட்சக் கூலியைப் பொறுத்தவரையில்.

பஞ்சப்படி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். 19 ஆம் தேதி பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னுடைய 40 வருட அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். We should see beyond our nose. If we do not see beyond our nose we cannot save his country. அமெரிக்கா பாகிஸ்தானுக்கு நிறைய ஆயுதத்தைக் கொடுத்து எந்த நேரத்திலும் இந்தியா மீது படை எடுக்கக்கூடிய அச்சம் இருக்கின்ற நிலைமையிலே இந்தியா பூராவிலும் ஒரே நாளிலே எல்லோரும் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி செய்வது என்றால் அதற்கு இது ஆபீசர்கள் டைம் இல்லை. பாராளுமன்றம் இருக்கின்றது. சட்டமன்றத்திலே பேசுவது போன்று பார்லிமெண்டிலேயும் பேசலாம். வேறு டெமாகிரேட்டிக் மெத்தட்ஸ் எல்லாம் இருக்கின்றது. லாஸ்ட் வெப்பனை உடனே எடுத்து அடித்தால் தேசம் என்ன ஆகும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அந்த கான்டெக்ஸ்டிலேதான் நான் சொன்னேன்.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

This is not the opportune time for All India strike. This will paralyse our Indian economy and may invite the foreigners also for an attack.

அந்த நிலையிலே கொண்டுவந்துவிட்டோம். ஆகவே இந்த நேரத்திலே போய் ஸ்ட்ரைக் அடித்தால் என்ன ஆகும்? அப்படிப்பட்ட நிலைமை பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி எண்ணிப்பார்க்காமல் தொழிற்சங்கத்தலைவர்கள் இருந்தால் எப்படி அவர்களைத் தொழிற்சங்கத்தலைவராகச் சொல்ல முடியும்? ஆகவே அந்த கான்பெக்ஸ்லே தான் நான் சொன்னேன். இந்த நேரத்திலே அகில இந்திய ரீதியிலே ஒரு பெரிய ஸ்ட்ரைக் வேண்டுமா, இந்திய அரசை முடக்கக்கூடிய அந்தச் செயலைச் செய்யலாமா என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கருத்து.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்களிடையே பதிலில் நான் 3 விஷயங்களைச் சொன்னேன். ஒன்று நீங்கள் கூட்டுறவு முறையில் கொடுக்கின்ற வீடுகளுக்கு 4 ஆயிரம் ரூபாய், அரிசனங்கள் அல்லாத மக்களால் அந்தத் தொகையைக்கட்ட முடியாது என்பதால் அவர்கள் மனுச்செய்யவில்லை. இரண்டாவதாக அரிசனங்கள் ஒலைக் குடிசையிலே இருப்பவர்கள் இதையாவது செய்தால் ஒரு நல்ல வீடாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றால் அதன்படி கொடுக்கின்ற பணம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். 11 ஆயிரம் வீட்டிலே 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட்டது என்று சொல்கின்ற போது அதிலே எத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன? அதிலே எத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படாமல் உள்ளன என்பதைச் சொல்லவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் அமைச்சரவர்கள் இந்த வகையிலே இரண்டு தடவை வாக்குறுதி கொடுத்தும் விவசாயத் தொழிலாளருக்கான குறைந்தபட்சக்கூலிச் சட்டம் அமல் நடத்த அதிகாரிகளை எந்த ஜில்லாவிலேயும் நியமிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த பென்ஷன் ஒருவருக்கும் இந்த மாநிலத்திலே கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிந்துகொண்டு இந்த மன்றத்திலே நான் க்ளாரிஃபிகேஷன் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாமல் பிரச்சினையை வேறு திசையில் திருப்புகின்ற வகையிலே இருப்பதால் தயவுசெய்து மீண்டும் விளக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டிடம் இருக்கும் இம்பிளிமென்டேஷன் அதிகாரம், லேபர் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற ஒரு கருத்தினை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா போன்றவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமயத்தில் இதுபோன்ற நல்ல யோசனையை சொல்லக்கூடியவர் அவர். இவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களைப் பேச அழைப்பது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எங்குமே பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் கொடுக்காமலேயே கொடுப்பதாகச் சொல்வது, (குறுக்கீடு)

I am requesting you to allow me to speak— The Minister gave *
to the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னதில் * * * என்பதை நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதையே திரும்ப திரும்ப பேசவேண்டாம். திரு. அ. ரகுமான்கான் (குறுக்கீடு),

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகை நிருபர்கள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வினக்கத்தைப் பெறவிரும்புகிறேன். பீட்டர்ஸ் காலனியில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக கூறினார்கள். அந்த வீடுகள் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப்படுமா? அல்லது, பீட்டர்ஸ் காலனியில் இல்லாவிட்டாலும் வேறு எங்காவது இடத்தில் தனியாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கென்று வீடுகட்டி அவைகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்? அத்தோடு.....(மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகை நிருபர்கள் வாடகை வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. சொந்த வீடுகளை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஹையர் பர்சென் திட்டத்தில் கட்டி முடிக்கப் பட்ட வீடுகளில் 3 சதவீதத்தை அவர்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதில் அவர்கள் தான் அதிகமான முன் வரக்காணோம். 7, 8 பேர்கள் தான் மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நல்ல திட்டத்தை அவர்கள்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமன்கான்]

உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆர். எம். வீ. போன்றவர்கள் இதற்காக தனியாக யோசித்து, முதல்வர் அவர்களைக் கலந்துக் கொண்டு, இதற்காக சிரமப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் அந்த ஹையர் பர்சேஸ் திட்டத்தில் 3 சதவீத ஒதுக்கீடு செய்யப் பெற்றது. அதை உபயோகப்படுத்தி அவர்களெல்லாம் சொந்தவீட்டிலே இருப்பதை பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவற்றது. வாக்கெடுப்பு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப் பெறுகின்றனவா என்று அறியவிரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. கு. ரமணி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே கேட்டபோது, கடைசியில் கேளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது எனக்கு அனுமதிக்காமல் இருப்பது நியாயம் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே 2½ மணி வரை அவை நடவடிக்கை நீட்டிக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. கு. ரமணி: எனக்கு இரண்டு நிமிடங்கள் தந்தால் போதும், ஏற்கெனவே இவ்வளவு நேரம் ஆகி விட்டது. மிக முக்கியமானப் பிரச்சினை. இரண்டு நிமிடம் நீட்டிப்பதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. நீங்கள் கேட்டதற்கு அவர் பதில் சொல்லவில்லை என்று சொன்னதெல்லாம் சரி, ஆனால் எனக்கு கேட்க அனுமதி அளிக்க வேண்டும். தாங்களே பின்னால் கேட்கலாம் என்று சொன்னதின் பேரில் தான் நான் அப்போது அமர்ந்தேன்.....(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி ஒவ்வொருவராகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? அங்கேயும் சிலர் கேட்கக் கூடும். இருந்தாலும் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுங்கள்.

[1982 மார்ச் 15]

(பிற்பகல் 2-30.)

திரு. கு. ரமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே இருந்திருந்த சட்டத்தையும் பழக்கத்தையும் தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், டிப்பார்ட்மென்ட் தலைமையின்கீழ் நேரடியாக நடத்தப்படக்கூடிய ஸ்தாபனங்களில் போனஸ்கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று அவர்கள் சொல்லும்போது போஸ்டல், ரெயில்வே பற்றியும் சொன்னார்கள். இன்று அவை அப்படியல்ல. இன்று போஸ்டலிலும், ரெயில்வேயிலும் குறிப்பிட்ட தொகை போனஸாக தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது மத்திய அரசாங்கத்தால்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள். கோவையில் மூன்று மில்கள்—2,159 தொழிலாளர்கள் சில மாதங்களாக வேலையில்லாமல்—மானேஜ்மென்ட் சண்டையால் பூட்டிக்கிடக்கின்றன. 75,000 ஸ்பின்டில்ஸ் வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு சமரசத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து வைப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்களிடம் அதைத் தனியாகச் சொல்லலாம்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : **

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் வாக்கெடுப்புக்கு முன்மொழியும் தீர்மானத்தை இங்கே அனுமதித்திருக்கிறீர்கள். அந்த நேரத்தில் விவாதங்களை அனுமதிப்பது நம்முடைய விதிகளுக்கு முரணானது அப்படியிருக்க திரு. ரமணி அவர்களைப் பேசச் சொன்னீர்கள்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. ச. இராமசுந்திரன்]

அதன் தொடர்பாக விவாதிக்க, வாக்கெடுப்பு நேரத்தில் எப் போதும் நாம் அனுமதிப்பதில்லை. அது விதிகளுக்கு முரணானது. இப்படித் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்குமானால் தாங்கள்தான் இதற்கு ஒரு முடிவு அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசியதை நான் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஆணையிடுகிறேன்.

அ. கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

திருவாளர்கள் கு. பா. பழனியப்பன், கே. எம். தங்கமணி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திரு. இரா. கருப்பையா ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,27,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

ஆ. கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி.

திருவாளர்கள், த. வேணுகோபால், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

[1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,64,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

இ. கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

திருவாளர்கள் த. வேணுகோபால், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,16,32,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 16-3-92 காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-34 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

101. கோரிக்கை எண் 29—தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1982-83 (தமிழ், ஆசிகிலம்)